

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ໂຢບ

ສະບັບ 2010

ໂຢບ

ບົດທີ 1

ພະຍາມານທົດລອງໂຢບ

¹ໃນປະເທດອູເຊ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ໂຢບ ເປັນຄົນສັດຊື່ ແລະຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າ ລາວເປັນຄົນດີບໍ່ເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ. ²ໂຢບມີລູກຊາຍເຈັດຄົນ ແລະລູກສາວສາມຄົນ. ³ລາວມີແກະເຈັດພັນໂຕ ອູດສາມພັນໂຕ ງົວກຽນຫ້າຮ້ອຍຄັນ ແລະລໍແມ່ຫ້າຮ້ອຍໂຕ ມີຂ້ອຍໃຊ້ຈຳນວນຫລວງ-ຫລາຍ ລາວເປັນຄົນຮັ່ງມີທີ່ສຸດ ໃນບັນດາຊາວຕາເວັນອອກ.

⁴ພວກລູກຊາຍຂອງໂຢບ ເຄີຍຈັດງານກິນລ້ຽງຂຶ້ນ ຕາມຜຽນທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ພວກເຂົາໄດ້ເຊີນນ້ອງສາວທັງສາມຂອງຕົນມາຮ່ວມນຳ. ⁵ພາຍຫລັງມີຈັດງານກິນລ້ຽງແຕ່ລະເທື່ອສິ້ນສຸດລົງ ໂຢບຕ້ອງຕື່ນແຕ່ເຂົ້າ ແລະຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເພື່ອໃຫ້ລູກຂອງລາວມີຄວາມບໍລິສຸດ ລາວໄດ້ເຮັດດັ່ງນີ້ຢູ່ສະເໝີ ເພາະລາວຄິດວ່າ ລູກຂອງລາວແຕ່ລະຄົນອາດຈະເຮັດບາບດ້ວຍການປະໝາດພຣະເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ.

⁶ຢູ່ມາມື້ໜຶ່ງ ມີຄະນະທູດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ມາສູ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ພະຍາມານກໍໄດ້ມານຳ. ⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຖາມພະຍາມານວ່າ, “ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ?” ພະຍາມານທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄປໆມາໆ ທົ່ວໂລກ.” ⁸ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ພະຍາມານວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ພິຈາລະນາໄຕ່ຕອງເບິ່ງໂຢບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຫລືບໍ່? ໃນໂລກນີ້ ບໍ່ມີໃຜສັດຊື່ ແລະດີເໝືອນລາວລາວຂາບໄຫວ້ເຮົາ ແລະບໍ່ກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃດໆ ທັງສິ້ນ.”

⁹ພະຍາມານໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຖ້າໂຢບບໍ່ໄດ້ຫຍັງ ລາວຈະຂາບໄຫວ້ພຣະອົງຫລື. ¹⁰ພຣະອົງໄດ້ຄຸ້ມຄອງຮັກສາລາວ ແລະຄອບຄົວເຮືອນຊານຂອງລາວກັບຊັບສົມບັດຂອງລາວທຸກຢ່າງ ພຣະອົງໄດ້ອວຍພອນໃຫ້ວຽກງານທຸກຢ່າງຂອງລາວຈະເລີນຂຶ້ນ ແລະໄດ້ໃຫ້ລາວມີຝູງສັດເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນທົ່ວປະເທດ. ¹¹ແຕ່ບັດນີ້ ສົມມຸດວ່າ ພຣະອົງເອົາທຸກສິ່ງທີ່ລາວມີນັ້ນໜີໄປ ລາວກໍຈະປ້ອຍດ່າພຣະອົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.”

¹²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກພະຍາມານວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢບມີນັ້ນ ເຈົ້າເອົາໄປໄດ້ແຕ່ເຈົ້າຢ່າທຳຮ້າຍລາວ” ແລ້ວພະຍາມານໄດ້ອອກໄປຈາກພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລູກ ແລະຊັບສົມບັດຂອງໂຢບຖືກທຳລາຍ

¹³ມື້ໜຶ່ງ ຂະນະທີ່ລູກທັງໝົດຂອງໂຢບ ກຳລັງກິນລ້ຽງຢູ່ໃນເຮືອນຂອງອ້າຍກົກ. ¹⁴ມີຄົນໜຶ່ງແລ່ນມາບອກຂ່າວແກ່ໂຢບວ່າ, “ຂະນະທີ່ພວກເຮົາເອົາງົວໄຖນາຢູ່ ແລະລໍກຳລັງກິນຫຍ້າຢູ່ໃກ້ໆ. ¹⁵ມີພວກເຊບາເຂົ້າມາບຸ້ນເອົາງົວກັບລໍທັງໝົດໄປ ພວກເຂົາໄດ້ຂ້າຄົນໃຊ້ທັງໝົດ ຍັງແຕ່ຂ້ານ້ອຍຄົນດຽວ ທີ່ລອດຊີວິດໜີມາບອກທ່ານ.”

¹⁶ຂະນະທີ່ລາວພວມເວົ້າຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ມີຄົນໃຊ້ອີກຜູ້ໜຶ່ງມາບອກວ່າ, “ພ້າໄດ້ຜ່າແກະກັບຄົນລ້ຽງແກະຕາຍຈົນໝົດ ຍັງແຕ່ຂ້ານ້ອຍຄົນດຽວທີ່ລອດຊີວິດໜີມາບອກທ່ານ.”

¹⁷ຂະນະທີ່ຄົນໃຊ້ຜູ້ນີ້ພວມເວົ້າຢູ່ ໄດ້ມີຄົນໃຊ້ອີກຜູ້ໜຶ່ງມາບອກວ່າ, “ມີຊາວຄັນເດອາໄດ້ຈັດ

ເປັນສາມພວກ ເຂົ້າມາບຸ້ນພວກຂ້າມ້ອຍ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາອູດໄປໝົດ ທັງໄດ້ຂ້າຄົນໃຊ້ຂອງ ທ່ານໝົດ ຍັງແຕ່ຂ້າມ້ອຍຄົນດຽວທີ່ລອດຊີວິດໜີມາບອກທ່ານ.”

¹⁸ຂະນະທີ່ຄົນໃຊ້ຜູ້ນີ້ພວມເວົ້າຢູ່ ກໍມີຄົນໃຊ້ອີກຜູ້ໜຶ່ງມາບອກວ່າ, “ເວລາລູກຊາຍຍິງຂອງ ທ່ານກິນລ້ຽງຢູ່ທີ່ເຮືອນລູກຊາຍກົກຂອງທ່ານ. ¹⁹ໄດ້ມີລົມພະຍຸພັດມາຈາກທະເລຊາຍ ລົມນີ້ໄດ້ ພັດເຮືອນຊານເພພັງໝົດ ລູກຊາຍຍິງຂອງທ່ານໄດ້ຕາຍໝົດ ຍັງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຄົນດຽວທີ່ລອດ ຊີວິດໜີມາບອກທ່ານ.”

²⁰ແລ້ວ ໂຢບ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ຈົກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມທຸກໃຈ ລາວແຖຜົມແລ້ວຂາບລົງ ດິນ. ²¹ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຈາກທ້ອງແມ່ດ້ວຍຕົວເປົ່າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບ ໄປດ້ວຍຕົວເປົ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານ ແລະບັດນີ້ພຣະອົງຊົງເອົາໄປເສຍ ສາທຸ- ການແດ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.” ²²ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຢ່າງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໂຢບ ກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ ໂດຍກ່າວໂທດພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ.

ບົດທີ 2

ພະຍາມານທົດລອງໂຢບອີກ

¹ຢູ່ມາມື້ໜຶ່ງ ຄະນະທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາສູ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງອີກ ພະຍາມານກໍມານຳ. ²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມພະຍາມານວ່າ, “ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ?” ພະຍາມານທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າມ້ອຍ ໄປໆ ມາໆ ທົ່ວໂລກ.” ³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ພິຈາລະນາໂຕ່ຕອງເບິ່ງໂຢບ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຫລືບໍ່? ໃນໂລກນີ້ ບໍ່ມີໃຜສັດຊື່ ແລະດີຄືລາວ ລາວຂາບໄຫວ້ເຮົາ ແລະບໍ່ກະ- ທຳໃນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃດໆທັງສິ້ນ ເຖິງແມ່ນເຮົາໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ໂຢບ ເດືອດຮ້ອນ ຍ້ອນເຈົ້າຊັກຊວນໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ລາວກໍຍັງຍືດໝັ້ນໃນຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ໄປ.”

⁴ພະຍາມານໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ມະນຸດຍອມສະລະທຸກສິ່ງ ເພື່ອໃຫ້ຊີວິດຄົງຢູ່. ⁵ແຕ່ບັດນີ້ ສົມມຸດວ່າພຣະອົງທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍຂອງລາວ ລາວກໍຈະບໍ່ອຍດ່າພຣະອົງຕໍ່ທ້າພຣະອົງ.”

⁶ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກ່າວຕໍ່ພະຍາມານວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ ລາວຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງ ເຈົ້າ ຂໍແຕ່ເຈົ້າຢ່າຂ້າລາວເທົ່ານັ້ນ.”

⁷ແລ້ວພະຍາມານໄດ້ໜີອອກຈາກພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍ ຂອງໂຢບເປັນບາດທົ່ວໄປ. ⁸ໂຢບ ໄດ້ໄປນັ່ງຢູ່ໃກ້ໆກອງຂີ້ເທົ່າ ແລະໄດ້ເອົາກະບັງໝໍ້ແຕກຊູດ ຕາມເນື້ອຕົວຂອງຕົນ.

⁹ແລ້ວເມຍຂອງໂຢບໄດ້ເວົ້າຕໍ່ລາວວ່າ, “ເຈົ້າຍັງຈະຍືດໝັ້ນໃນຄວາມສັດຊື່ຢູ່ຕໍ່ໄປຫລື ເປັນ ຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ດ່າພຣະເຈົ້າ ແລ້ວຕາຍເສຍ.” ¹⁰ໂຢບໄດ້ຕອບວ່າ, “ເຈົ້າເວົ້າຢ່າງບ້າໆ ເມື່ອ ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງດີໃຫ້ເຮົາ ເຮົາກໍຍິນດີຮັບເອົາ ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງປະທານຄວາມຍາກລຳ- ບາກໃຫ້ເຮົາ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຈົ່ມທຸກ” ເຖິງແມ່ນຄວາມທຸກທັງໝົດນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໂຢບກໍບໍ່ໄດ້ ກ່າວສິ່ງໃດປະໝາດພຣະເຈົ້າເລີຍ.

ມິດສະຫາຍຂອງໂຍບມາຍ້ຽມຢາມ

¹¹ເມື່ອມິດສະຫາຍສາມຄົນຂອງໂຍບຄື ເອລິຟັດ ຊາວເມືອງເຕມານ ບິນດັດ ຊາວເມືອງ ຊູອາ ແລະ ໄຊຟາ ຊາວເມືອງນາອາມາ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ໂຍບມີຄວາມທຸກລຳບາກຫລາຍ ພວກເຂົາກໍນັດກັນມາຍ້ຽມຢາມລາວ ເພື່ອເລົ່າໂລມຈິດໃຈລາວ. ¹²ໃນລະຫວ່າງທີ່ພວກເຂົາຍັງຢູ່ ບໍ່ໂກບານໃດກັບໂຍບ ພວກເຂົາກໍຫລົງເຫັນໂຍບ ແຕ່ຈື່ບໍ່ໄດ້ ເມື່ອພວກເຂົາມາເຖິງກໍຮ້ອງໄຫ້ ຄວນຄາງ ຈົກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນສະແດງຄວາມເສຍໃຈ ແລ້ວຫວ່ານຂີ້ຝຸ່ນດິນເທິງອາກາດ ແລະ ໃສ່ຫົວຂອງຕົນ. ¹³ຕໍ່ມາກໍນັ່ງຢູ່ໃນດິນກັບລາວຕະຫລອດເຈັດມື້ເຈັດຄືນ ໂດຍບໍ່ເວົ້າຈາກຫຍັງ ເພາະພວກເຂົາເຫັນວ່າ ໂຍບມີຄວາມທຸກຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ບົດທີ 3

ໂຍບຈົ່ມທຸກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

¹ໃນທີ່ສຸດ ໂຍບກໍຮ້ອງດ່າວັນເກີດຂອງຕົນວ່າ:

²⁻³ ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງສາບແຊ່ງວັນເກີດຂອງຂ້ານ້ອຍ

ຈົ່ງສາບແຊ່ງຄຳຄືນມື້ຂ້ານ້ອຍມາເກີດ.

⁴ ໂອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຈົ່ງໃຫ້ວັນນັ້ນດຳມິດ

ຢ່າລະນຶກເຖິງວັນນັ້ນອີກ

ຢ່າໃຫ້ແສງສະຫວ່າງສ່ອງໃນວັນນັ້ນ.

⁵ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ວັນນັ້ນມືດຕຶບ

ຂໍໃຫ້ເມກປົກຄຸມແສງຕາເວັນໃຫ້ດຳມິດ.

⁶ ຈົ່ງລືບຄືນນັ້ນອອກ

ຢ່ານັບມັນເຂົ້າເປັນມື້ໜຶ່ງຂອງປີອີກເລີຍ.

⁷ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄືນນັ້ນ ເປັນໝັນປາດສະຈາກຄວາມມ່ວນຊື່ນ.

⁸ ຈົ່ງບອກໝໍມົນສາບແຊ່ງວັນນັ້ນ

ພວກເຂົາມີຄວາມສາມາດສັ່ງໃຫ້ເງືອກຂຶ້ນມາໄດ້.

⁹ ຂໍໃຫ້ດາວພະສຸກດຳມິດໄປ

ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຫວັງຄອຍຖ້າແສງອະລຸນຂອງຄືນນັ້ນໝົດໄປ.

¹⁰ ຈົ່ງສາບແຊ່ງຄືນນັ້ນ ເພາະວ່າມັນໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເກີດມາ

ແລະເພາະມັນໄຂຊ່ອງທາງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມໂສກເສົ້າເສຍໃຈ.

¹¹ ຂ້ານ້ອຍຢາກຕາຍເສຍຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນທ້ອງແມ່

ຫລືຕາຍເສຍແຕ່ເວລາເກີດທຳອິດ.

¹² ເປັນຫຍັງແມ່ຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງອຸ້ມຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນຕັກຂອງເພິ່ນ

ເປັນຫຍັງເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນນົມ.

¹³ ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍຕາຍເສຍໃນເວລານັ້ນ ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍກໍໝົດທຸກ.

- 14 ຈະຫລັບສະບາຍຢູ່ກັບກະສັດ ແລະທີ່ປຶກສາທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ໄດ້ສ້າງພະລາຊະວັງເກົ່າແກ່ຂຶ້ນໃໝ່. ◦
- 15 ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກໍຈະນອນຫລັບເໝືອນເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍ
ຊຶ່ງມີເງິນຄ່າໄວ້ເຕັມເຮືອນ.
- 16 ຫລືນອນຫລັບເໝືອນແອນ້ອຍທີ່ຕາຍໃນທ້ອງແມ່.
- 17 ໃນຊຸມຝັງສົບນັ້ນ ຄົນຊົ່ວຈະຢຸດເຮັດຊົ່ວ
ແລະຄົນງານຜູ້ອິດເມື່ອຍກໍຈະໄດ້ຢຸດພັກ.
- 18 ແມ່ນແຕ່ນັກໂທດກໍຢູ່ສະຫງົບສຸກ
ເພາະບໍ່ໄດ້ຍິນສຽງຮ້າຍຂອງນາຍຄຸມ.
- 19 ຢູ່ທີ່ນັ້ນທຸກໆ ຄົນທັງຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ນ້ອຍ
ແລະພວກຂ້າທາດກໍເປັນອິດສະຫລະ.
- 20 ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໃຫ້ຄົນທີ່ທຸກເວດທະນາມີຊີວິດຢູ່
ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ຜູ້ໂສກເສົ້າເສຍໃຈ.
- 21 ພວກເຂົາລໍຄອຍຄວາມຕາຍ ແຕ່ມັນກໍບໍ່ຕາຍ
ພວກເຂົາມັກຊຸມຝັງສົບຫລາຍກວ່າມັກຊັບສິນ.
- 22 ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຖ້າບໍ່ຕາຍ ແລະຝັງເສຍກ່ອນ.
- 23 ພຣະເຈົ້າຊົງຕັດອະນາຄົດຂອງພວກເຂົາ
ແລະປົດລ້ອມພວກເຂົາໃນທຸກດ້ານ.
- 24 ຂ້ານ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ແທນການກິນເຂົ້າ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຄີຍຢຸດຮ້ອງໄຫ້.
- 25 ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວຕົກຖືກຂ້ານ້ອຍ.
- 26 ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບ ຫລືໄດ້ຢຸດພັກ
ແລະຄວາມຍາກລຳບາກກໍເຄີຍໝົດສິ້ນໄປ.

ບົດທີ 4

ມິດສະຫາຍສົນທະນາກັບໂຢບ

- 1 ຕໍ່ມາ ເອລີຟັດ ຊາວເຕມານໄດ້ເວົ້າກັບໂຢບວ່າ:
  - 2 ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າເຈົ້າຊິບໍ່ຮ້າຍບໍ່?
ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດອິດເວົ້າຕໍ່ໄປໄດ້.
  - 3 ເຈົ້າໄດ້ສອນຄົນມາຫລາຍແລ້ວ
ແລະໄດ້ໃຫ້ຄົນມື່ອນມີກຳລັງແຂງແຮງ.
  - 4 ເມື່ອຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຕຳສະດຸດ ເມື່ອຍ ແລະໝົດແຮງ
ຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າກໍຊ່ອຍໃຫ້ລາວຍືນຊື່ນໄດ້.

- 5 ແຕ່ບັດນີ້ ຄວາມຍາກລຳບາກໄດ້ມາຖືກເຈົ້າແລ້ວ
ເຈົ້າໝົດກຳລັງໃຈທີ່ຈະສູ້ກັບມັນ.
- 6 ເຈົ້າຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າ ແລະຊີວິດຂອງເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ດ່າງພ້ອມ
ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຄວນມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະຄວາມຫວັງ.
- 7 ຈົ່ງຄິດເບິ່ງວ່າ ເຈົ້າເຫັນໃຜແຕ່ຈັກຄົນໜຶ່ງ
ທີ່ເປັນຄົນຊອບທຳ ແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມພິນາດ.
- 8 ຕາມທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນຄື ບຸກຄົນຜູ້ໃດໂຖຄວາມຜິດ
ແລະຫວ່ານຄວາມຊົ່ວ ກໍໄດ້ເກັບກຸ່ວຢ່າງນັ້ນ.
- 9 ພຣະເຈົ້າຊົງທຳລາຍພວກເຂົາດ້ວຍພຣະພິໂລດເໝືອນລົມພະຍຸ.
- 10 ຄົນຊົ່ວແຜດສູງຮ້ອງຄາງເໝືອນດັ່ງສິງ
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ພວກເຂົາງຽບ ແລະຫັກແຂ້ວເຂົາເສຍ.
- 11 ເໝືອນສິງທີ່ບໍ່ມີຫຍັງຂົບກິນເປັນອາຫານ
ມັນຕ້ອງຕາຍ ແລະລູກຂອງມັນກໍກະຈັດກະຈາຍໄປ.
- 12 ມີຄຳໜຶ່ງດັ່ງມາເຖິງຂ້ອຍຢ່າງຄ່ອຍໆ
ຄຳນັ້ນດັ່ງມາຄ່ອຍຫລາຍເກືອບຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຍິນ.
- 13 ມັນເໝືອນກັບຄວາມຝັນຮ້າຍຊຶ່ງຮົບກວນການຫລັບນອນຂອງຂ້ອຍ
- 14 ຂ້ອຍຢ້ານກົວຕົວສັນ
ທີ່ວຕົນຕົວຂອງຂ້ອຍສິ້ນສະທ້ານດ້ວຍຄວາມຢ້ານ.
- 15 ມີລົມເບົາໆພັດໜ້າຂອງຂ້ອຍ
ຂົນໜັງຂອງຂ້ອຍລຸກຊັນດ້ວຍຄວາມຕົກໃຈ.
- 16 ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສິ່ງໜຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ຂ້ອຍໄດ້ຈ້ອງເບິ່ງ ແຕ່ບອກບໍ່ໄດ້ວ່າແມ່ນຫຍັງ
ແລ້ວຂ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງດັງອອກມາແຕ່ຄວາມງຽບວ່າ:
- 17 “ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄົນຊອບທຳມີຫລື?
ມະນຸດຈະບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າຜູ້ສ້າງຕົນໄດ້ຫລື?”
- 18 ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄວ້ພຣະໄທໃນພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງຊົງພົບເຫັນຄວາມຜິດໃນເທວະດາເທລຳນັ້ນ
- 19 ເຈົ້າຄິດວ່າພຣະອົງຈະຊົງໄວ້ວາງພຣະໄທໃນສິ່ງທີ່ສ້າງດ້ວຍດິນໜຽວຫລື?
ສິ່ງທີ່ເປັນດິນນັ້ນຈະຖືກບົບເໝືອນບົບແມງເມົາ.
- 20 ຄົນຜູ້ໜຶ່ງອາດຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາເຂົ້າ
ແຕ່ກ່ອນຄຳລາວອາດຈະຕາຍເສຍໂດຍບໍ່ມີໃຜຮູ້.
- 21 ສິ່ງທັງໝົດທີ່ລາວມີນານັ້ນກໍສູນເສຍໄປ
ລາວຕາຍໄປໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຫຍັງ?”

ບົດທີ 5

- 1 ໂຍບເອີຍ ຈົ່ງເອີ້ນເບິ່ງດູ ມີຜູ້ໃດຈະຕອບເຈົ້າ
ເທວະດາອົງໃດຈະມາຊ່ອຍເຈົ້າ.
- 2 ຄົນໃຈຮ້ອນຕາຍຍ້ອນຄວາມໂກດເຄືອງ
ຄົນໂງ່ຕາຍຍ້ອນຄວາມຮ້າຍ.
- 3 ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນພວກຄົນໂງ່ເບິ່ງຄືວ່າມີຖານະໝັ້ນຄົງ
ແຕ່ທັນໃດນັ້ນຄໍາສາບແຊ່ງກໍຕົກຖືກເຮືອນຂອງລາວ.
- 4 ພວກລູກຫລານຂອງລາວບໍ່ເຄີຍໄດ້ພົບຄວາມປອດໄພ
ໃນສານຕັດສິນບໍ່ມີໃຜຢືນຊັ້ນຊ່ອຍລາວ.
- 5 ຄົນຜູ້ຫົວເຂົ້າຈະກິນຜົນເກັບກ່ຽວຂອງຕົນ
ແມ່ນແຕ່ພືດຜົນທີ່ງອກຂຶ້ນໃນກາງໜາມລາວກໍເອົາໄປ
ຄົນອື່ນຢາກຈະອິດສາຢາກໄດ້ສົມບັດຂອງລາວ.
- 6 ບາບ ແລະຄວາມລໍາບາກບໍ່ໄດ້ງອກອອກມາຈາກດິນ.
- 7 ແມ່ນແລ້ວ ມະນຸດໄດ້ຮັບຄວາມຍາກລໍາບາກມາຈາກການກະທໍາຂອງຕົນ
ແນ່ນອນເໝືອນກັບແປວໄຟຍ່ອມປົວຂຶ້ນຈາກກອງໄຟ.
- 8 ຖ້າຂ້ອຍເປັນເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະມອບເລື່ອງລາວຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະອົງ.
- 9 ພຣະອົງຊົງກະທໍາການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈບໍ່ໄດ້
ແລະການອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງກໍນັບບໍ່ຖ້ວນ.
- 10 ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາເທິງແຜ່ນດິນ
ແລະຊົງໃຫ້ນໍ້າມີໃນທົ່ງນາ.
- 11 ເອີ ແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງຍົກຄົນຕໍ່າຕ້ອຍຂຶ້ນ
ແລະຊົງໃຜດຜູ້ໂສກເສົ້າເສຍໃຈໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມມ່ວນຊື່ນ.
- 12-13 ພຣະອົງຊົງຂັດຂວາງເລ່ກິນຂອງຄົນຫລອກລວງ
ຊົງດັກຈັບຄົນສະຫລາດດ້ວຍອຸບາຍຂອງພວກເຂົາເອງ
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດຫຍັງສໍາເລັດໄດ້.
- 14 ເຖິງແມ່ນກາງເວັນພວກເຂົາກໍຢູ່ໃນຄວາມມືດ.
- 15 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍຄົນຍາກຈົນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ
ແລະຊົງຊ່ອຍຄົນຂັດສົນໃຫ້ພົ້ນຈາກການກົດຂີ່.
- 16 ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄວາມຫວັງແກ່ຄົນຍາກຈົນ
ແລະຊົງປັດປາກຄົນອະທໍາ.
- 17 ຄວາມສຸກຍ່ອມມີກັບບຸກຄົນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕິສອນ
ຢ່າເສຍໃຈເມື່ອພຣະອົງຊົງລົງໂທດ.

- 18 ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ບາດເຈັບ ແຕ່ພຣະອົງຊົງພັນບາດແຜໃຫ້
ພຣະທັດຂອງພຣະອົງຊົງຂຽນຕີເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຮັກສາໃຫ້ດີ.
- 19 ພຣະອົງຈະຮັກສາເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກອັນຕະລາຍຕະຫລອດເວລາ.
- 20 ເມື່ອມີການອິດຢາກ ພຣະອົງຈະຊົງຊ່ອຍເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຕາຍ
ແລະຈະຊົງປ້ອງກັນເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຕາຍໃນສົງຄາມ.
- 21 ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ອຍເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກການຕົວະ ແລະພົ້ນປະໝາດ
ພຣະອົງຈະຊົງຊ່ອຍເຈົ້າເມື່ອໄພວິບັດມາເຖິງ.
- 22 ເຈົ້າຈະຫົວຂວັນການທຳລາຍ ແລະການອິດຢາກ
ຈະບໍ່ຍ້ານກົວສັດປ່າ.
- 23 ທົ່ງນາທີ່ເຈົ້າໄຖຈະບໍ່ມີຫີນ
ສັດປ່າທີ່ໂຫດຮ້າຍຈະບໍ່ທຳຮ້າຍເຈົ້າ.
- 24 ເຈົ້າຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນຕູບຜ້າເຕັນຢ່າງສະຫງົບສຸກ
ແລ້ວເຈົ້າຈະເຫັນແກະຂອງເຈົ້າມີຄວາມປອດໄພ.
- 25 ເຈົ້າຈະມີລູກຫລານເໝືອນກັບຫຍ້າ.
- 26 ເຈົ້າຈະມີອາຍຸຍືນຈົນເຖົ້າແກ່
ເໝືອນເມັດເຂົ້າສຸກໃນລະດູເກັບກຸ່ວ.
- 27 ໂຢບເອີບ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ສິ່ງນີ້ຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວ
ມັນເປັນຄວາມຈິງ ບັດນີ້ຈົ່ງຮັບໄວ້ເທີ້ນ.

ບົດທີ 6

ໂຢບຂໍຄວາມເມດຕາ

- 1 ແລ້ວໂຢບຕອບວ່າ,
- 2 “ໂອ ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ຊຶ່ງເບິ່ງຄວາມເສົ້າໂສກຂອງຂ້ອຍ
ແລະເອົາຄວາມລຳບາກຍາກເຂັ້ນຂອງຂ້ອຍໃສ່ໄວ້ໃນຕາຊິງ
- 3 ບັດນີ້ ກໍຈະໜັກກວ່າດິນຊາຍໃນທະເລ
ເພາະເຫດນີ້ ຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍກໍຈະຖືກກິນໄປໝົດ
- 4 ເພາະທະນູຂອງອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດກໍຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ,
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍດື່ມພິດຂອງມັນ ຄວາມໜ້າຢ້ານ
ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍຕຽມຕົວຕໍ່ສູ້ຂ້ອຍ
- 5 ລາປ່າຮ້ອງເມື່ອມັນມີຫຍ້າກິນ
ຫລືງົວເຖິກຮ້ອງເທິງກອງຫຍ້າຂອງມັນຫລື?
- 6 ຈະຮັບປະທານສິ່ງທີ່ຈິດ ໂດຍບໍ່ໃສ່ເກືອໄດ້ບໍ່
ຫລືໄຂ່ຂາວນັ້ນມີລິດແຊບຫລື?

- 7 ສິ່ງທີ່ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ຍອມແຕະຕ້ອງນັ້ນ
ກັບການເປັນອາຫານທີ່ທົນທຸກຂອງຂ້ອຍ
- 8 ໂອ ຂ້ອຍຢາກຈະໄດ້ສົມດັ່ງທີ່ທູນຂໍ
ແລະຂໍພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຕາມຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້ອຍ
- 9 ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າພໍພຣະໂທທີ່ຈະບົບຄັ້ນຂ້ອຍ
ພຣະອົງຈະໃຊ້ພຣະທັດຂອງພຣະອົງຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະຕັດຂ້ອຍອອກເສຍ
- 10 ເພາະນີ້ຈະເປັນການປອບໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະເສີມກຳລັງໃນຄວາມທຸກ ຂໍຢ່າໃຫ້ພຣະອົງສະແດງພຣະເມດຕາ
ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ປົກປັດພຣະທຳຂອງອົງຜູ້ບໍລິສຸດນັ້ນ
- 11 ຂ້ອຍມີກຳລັງຫຍັງ ທີ່ຂ້ອຍຈະມີຄວາມຫວັງ
ແລະແມ່ນຫຍັງເປັນອະວະສານຂອງຂ້ອຍ ທີ່ຂ້ອຍຈະຕໍ່ຊີວິດຂອງຂ້ອຍໄດ້
- 12 ກຳລັງຂອງຂ້ອຍເປັນກຳລັງຄືທຶນບໍ່
ເນື້ອໜັງຂອງຂ້ອຍເປັນເນື້ອໜັງທອງເຫລືອງບໍ່?
- 13 ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນຕົວຂ້ອຍບໍ່
ຂ້ອຍຈົນປັນຍາແລ້ວບໍ່?
- 14 ບຸກຄົນຜູ້ໃດໝົດຄວາມຫວັງກໍຄວນໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຈາກເພື່ອນ
ແຕ່ລາວປະຖິ້ມຄວາມຍຳເກງອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດ
- 15 ພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ອຍທໍລະຍົດຄືແມ່ນ້ຳ
ເໝືອນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫລລົ້ນໄປ
- 16 ເປັນນ້ຳຊຸ່ນໄປເຫດດ້ວຍນ້ຳກ້ອນ
ແລະຫິມະເຊື່ອງຕົວຢູ່ໃນນັ້ນ
- 17 ເມື່ອມັນຮ້ອນຂຶ້ນມັນກໍຫາຍໄປ
ເມື່ອຮ້ອນມັນກໍສູນຫາຍໄປຈາກບ່ອນຂອງມັນ
- 18 ໝູ່ຄົນເດີນທາງຫັນອອກຈາກທາງຂອງຕົນ
ພວກເຂົາຂຶ້ນໄປຍັງບ່ອນຮ້າງເປົ່າ ແລະພິນາດ
- 19 ໝູ່ຄົນເດີນທາງຂອງເມືອງ ເຕມາຫລຽວເບິ່ງ
ຄົນເດີນທາງຂອງເມືອງ ເຊບາລໍຄອຍຖ້າໝູ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
- 20 ເພາະພວກເຂົາທັງຫລາຍຫວັງໃຈ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງຜິດຫວັງ
ພວກເຂົາມາເຖິງບ່ອນນັ້ນ ແລະຕ້ອງອັບອາຍໃຈ
- 21 ເພາະບັດນີ້ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍ
ເຈົ້າເຫັນຄວາມລຳບາກຍາກເຂັ້ມຂອງຂ້ອຍ ແລະເຈົ້າກໍຢ້ານກົວ
- 22 ຂ້ອຍເວົ້າວ່າ 'ຂໍຂອງຂວັນໃຫ້ຂ້ອຍແດ່'
ຫລື 'ຂໍສິນບົນຈາກຊັບສິນຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍ'

- 23 ຫລືວ່າ ‘ຂໍຊ່ວຍຂ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງສັດຕູ’
ຫລືວ່າ ‘ຂໍໂຖ່ຂ້ອຍຈາກມືຂອງຜູ້ມີອຳນາດ’ ຫລື
- 24 ສອນຂ້ອຍແດ່ ແລະຂ້ອຍຈະງຽບ
ຂໍເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າ ຂ້ອຍຜິດໃນຂໍ້ໃດ
- 25 ຄຳສັດຊື່ມີອຳນາດຫລາຍແທ້ໆ
ແຕ່ຄຳຕິຕຽນຂອງເຈົ້າຕິຕຽນຫຍັງ
- 26 ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຕິຕຽນຖ້ອຍຄຳໄດ້ຫລື
ເມື່ອຄຳປາໄສຂອງຄົນໝົດຫວັງເປັນແຕ່ລົມ
- 27 ເອີ ເຈົ້າທັງຫລາຍເອົາປຽບລູກກຳພ້າພໍ່
ແລະຊຸດຊຸມຈັບເພື່ອນຂອງເຈົ້າ
- 28 ແຕ່ບັດມີ ຂໍເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມພໍໃຈເຖິດ
ເພາະຖ້າຂ້ອຍຂີ້ຕົວະ ກໍຈະປາກົດແຈ້ງແກ່ເຈົ້າ
- 29 ຂໍເຊີນກັບຄືນມາຄິດໃໝ່ ຢ່າເຮັດຄວາມຊົ່ວຊ້າເລີຍ ເອີ
ກັບຄືນມາຄິດໃໝ່ເຖິດ ຂ້ອຍຍັງຊອບທຳຢູ່
- 30 ມີຄວາມຊົ່ວຊ້າສິ່ງໃດເທິງລິ້ນຂ້ອຍບໍ່
ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ເຖິງລົດຊາດໄພພິບັດບໍ່?”

ບົດທີ 7

ໂຢບອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

- 1 “ມະນຸດບໍ່ມີເວລາກຳນົດເທິງແຜ່ນດິນໂລກບໍ່
ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາບໍ່ເໝືອນຊີວິດຂອງລູກຈ້າງບໍ່
- 2 ຄືກັບຂ້າທາດທີ່ປາດຖະໜາຮົ່ມໄມ້
ແລະຄືກັບລູກຈ້າງຜູ້ຊອກຫາຄຳຈ້າງງານຂອງຕົນ
- 3 ເຊັ່ນດຽວກັນ ຂ້ອຍຕ້ອງໄດ້ຮັບສ່ວນເສຍປະໂຫຍດເປັນເດືອນໆ
ແລະພວກເຂົາແບ່ງຄືນຄວາມທຸກຍາກອິດເມື່ອຍໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ
- 4 ເມື່ອຂ້ອຍນອນລົງ ຂ້ອຍກ່າວວ່າ ເມື່ອໃດໜີ້ ຂ້ອຍຈະລູກຂຶ້ນ
ແລະກາງຄືນຈະຜ່ານພື້ນໄປ’ ແລະຂ້ອຍກໍພິກໂປພິກມາຈົນຮຸ່ງເຊົ້າ
- 5 ເນື້ອໜັງຂອງຂ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍໜອນ ແລະກ້ອນຝຸ່ນ
ໜັງຂອງຂ້ອຍກໍທຽວແຫ້ງໄປ ແລະມີນ້ຳໜອງໂຫລອກມາ
- 6 ວັນຄືນຂອງຂ້ອຍໄວກວ່າກະສວຍທໍ່ຜ້າຂອງຊ່າງທໍ່
ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຂາດຄວາມຫວັງ
- 7 ຂໍໄດ້ຈົດຈຳໄວ້ວ່າ ຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນແຕ່ລົມຫາຍໃຈ
ຕາຂອງຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງດີອີກເລີຍ

- 8 ຕາຂອງຜູ້ທີ່ເຫັນຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ເບິ່ງຂ້ານ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ
ຝ່າຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງເບິ່ງຫາຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍກໍໄປເສຍແລ້ວ
- 9 ເມກຈາງ ແລະຫາຍໄປສິ້ນໃດ
ບຸກຄົນທີ່ລົງໄປສູ່ແດນຄົນຕາຍກໍບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາສັນນັ້ນ
- 10 ພວກເຂົາຈະບໍ່ກັບໄປເຮືອນຂອງຕົນອີກ
ຫລືທີ່ຢູ່ຂອງພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ຮູ້ຈັກອີກເລີຍ
- 11 ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ຫ້າມປາກຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍຈະເວົ້າດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ແສນລະທົມຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຂ້ານ້ອຍຈະຈົ່ມດ້ວຍຄວາມຂົມຂຶ້ນຂອງຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 12 ຂ້ານ້ອຍເປັນທະເລ ຫລືເປັນປາວານບໍ່
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ວາງເວນຍາມເຝົ້າຂ້ານ້ອຍ
- 13 ເມື່ອຂ້ານ້ອຍເວົ້າວ່າ ‘ຕ່ຽງຂອງຂ້ອຍຈະເລົ້າໂລມຂ້ອຍ’
ບ່ອນນອນຂອງຂ້ອຍຈະຊ່ວຍເຫລືອການຮ້ອງທຸກຂອງຂ້ອຍ’
- 14 ແລ້ວພຣະອົງກໍເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຍ້ານກົວດ້ວຍຄວາມຝັນ
ແລະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຄຶດຢ້ານດ້ວຍນິມິດ
- 15 ຈິດໃຈຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະຖືກຮັດຄໍຕາຍ
ແລະເລືອກຄວາມຕາຍແທນຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 16 ຂ້ານ້ອຍເປື້ອຊີວິດ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ຕະຫລອດໄປ
ປ່ອຍຂ້ານ້ອຍແຕ່ລໍາພັງເຖິດ
ເພາະວັນຄືນຂອງຂ້ານ້ອຍເປັນແຕ່ພຽງສິ່ງທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ
- 17 ມະນຸດເປັນສິ່ງໃດ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຖືວ່າພວກເຂົາສໍາຄັນຫລາຍ
ແລະເອົາໃຈໃສ່ພວກເຂົາ
- 18 ໄດ້ຢູ່ມຢາມພວກເຂົາທຸກເຊົ້າ
ໄດ້ລອງເບິ່ງພວກເຂົາທຸກເທື່ອ
- 19 ອີກດົນເທົ່າໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະບໍ່ອອກໄປຈາກຂ້ານ້ອຍ
ຫລືປ່ອຍຂ້ານ້ອຍແຕ່ລໍາພັງ ຈົນຂ້ານ້ອຍຈະກິນນໍ້າລາຍຂອງຕົນໄດ້
- 20 ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ປົກປັກຮັກສາມະນຸດ ຂ້ານ້ອຍເຮັດບາບແລ້ວ
ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອພຣະອົງບໍ່
ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເປັນເປົ້າໝາຍຂອງພຣະອົງ
ອັນເປັນພາລະໜັກແກ່ຂ້ານ້ອຍເອງ
- 21 ເປັນຫຍັງພຣະອົງບໍ່ປະທານໄພແກ່ການລະເມີດຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະນໍາເອົາຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄປເສຍ
ເພາະບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະນອນລົງໃນຂີ້ຜຸ່ນດິນ

ພຣະອົງຈະໄດ້ຊອກຫາຂ້າມໂອຍໃນເວລາເຊົ້າ
ແຕ່ຂ້າມໂອຍຈະບໍ່ຢູ່ແລ້ວ”

ບົດທີ 8

ບິນດັດວ່າໂຍບເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ

- 1 ແລ້ວບິນດັດຄົນຊູອາຕອບວ່າ
  - 2 “ເຈົ້າຈະເວົ້າຢ່າງນີ້ຢູ່ດົນປານໃດ
ແລະຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າຈະເປັນພາຍຸດົນປານໃດ
  - 3 ພຣະເຈົ້າໄດ້ປັນປ່ວນຄວາມຍຸດຕິທຳບໍ່
ຫລືອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດປັນປ່ວນຄວາມທ່ຽງທຳບໍ່
  - 4 ຖ້າລູກຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ພຣະອົງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ປະຖິ້ມພ້ອມເຂົາທັງຫລາຍ
ເພາະເຫດການລະເມີດຂອງພວກເຂົາ
  - 5 ຖ້າເຈົ້າຈະໝັ່ນສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະອ້ອນວອນຕໍ່ອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດ
  - 6 ຖ້າເຈົ້າບໍ່ລິສຸດ ແລະທ່ຽງທຳແທ້
ບັດນີ້ ພຣະອົງກໍຈະໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນເພື່ອເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ທ້ອນໄສຂອງຄວາມຊອບທຳຂອງເຈົ້າຈະເລີນຂຶ້ນ
  - 7 ເຖິງແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈົ້າຈະເລັກນ້ອຍ
ແຕ່ຕໍ່ໄປປາຍໆຈະໃຫຍ່ຫລາຍ
  - 8 ຂ້ອຍຂໍຮ້ອງ ໃຫ້ເຈົ້າຖາມຄົນບູຮານເບິ່ງ
ແລະຄິດເບິ່ງວ່າ ບັນພະບູລຸດຄົນພົບສິ່ງໃດແດ່
  - 9 (ເພາະສ່ວນເຮົາຄືເກີດມື້ວານນີ້ ຈະຮູ້ຫຍັງກໍບໍ່ໄດ້
ເພາະວັນຄືນຂອງເຮົາເທິງແຜ່ນດິນໂລກປຽບເໝືອນເງົາ)
  - 10 ພວກເຂົາຈະບໍ່ສອນເຈົ້າ ແລະບອກເຈົ້າ
ແລະກ່າວຄຳຈາກໃຈຂອງພວກເຂົາບໍ່
  - 11 ເຄືອຫວາຍຈະປົ່ງຂຶ້ນໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຕົມໄດ້ບໍ່
ຕົ້ນອໍ້ຈະງອກງາມໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີນໍ້າໄດ້ບໍ່
  - 12 ຂະນະທີ່ມີດອກຍັງບໍ່ໄດ້ຕັດລົງ
ມັນກໍທ່ຽວແຫ້ງໄປກ່ອນຕົ້ນໄມ້ອື່ນໆ
  - 13 ທາງຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ລືມພຣະເຈົ້າກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ
ຄວາມຫວັງຂອງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດຈະພິນາດໄປ
  - 14 ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄວ້ໃຈຈະຫັກສະບັ້ນ

- ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຂົາວາງໃຈຈະຄືໃບແມງມຸມ
 15 ພວກເຂົາເພິ່ງເຮືອນຂອງຕົນ ແຕ່ມັນທົນບໍ່ໄຫວ
 ພວກເຂົາຍຶດມັນໄວ້ ແຕ່ມັນກໍບໍ່ທົນຢູ່
 16 ພວກມັນຂຽວສົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າດວງອາທິດ
 ແລະກິ່ງຂອງມັນກໍແຜ່ອອກໄປເທິງສວນຂອງມັນ
 17 ຮາກຂອງມັນເລືອໄປເກາະກອງຫີນ
 ແລະຢັງລົງໄປໃນຫລືບກ້ອນຫີນ
 18 ຖ້າພຣະອົງທຳລາຍມັນໄປຈາກບ່ອນຂອງມັນແລ້ວ
 ບ່ອນນັ້ນຈະປະຕິເສດວ່າ 'ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຫັນເຈົ້າ'
 19 ເບິ່ງແມ່ ນີ້ເປັນຄວາມຊື່ນບານແຫ່ງທາງຂອງພວກເຂົາ
 ແລະຜູ້ອື່ນຈະງອກອອກມາຈາກດິນ
 20 ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມຄົນດີຮອບຄອບ
 ຫລືຄ້າຊູຜູ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
 21 ພຣະອົງຍັງຈະໃຫ້ປາກຂອງເຈົ້າຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍ
 ແລະເຮັດໃຫ້ຮິມປາກຂອງເຈົ້າໂທ່ຮ້ອງສະເໝີ
 22 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກຽດຊັງເຈົ້າຈະທົ່ມຄວາມອັບອາຍ
 ແລະບ່ອນອາໄສຂອງຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປອີກເລີຍ”

ບົດທີ 9

ໂຢບຍອມຮັບວ່າເປັນຄົນບາບ

- 1 ແລ້ວ ໂຢບຕອບວ່າ
 2 “ຈິງແທ້ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າເປັນຢ່າງນັ້ນ
 ແຕ່ຄົນເຮົາຈະຊອບທຳຕໍ່ໜ້າພຣະພັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ
 3 ຖ້າຄົນໜຶ່ງຄົນໃດປາດຖະໜາຈະໂຕ້ແຍ້ງກັບພຣະອົງ
 ໃນພັນເທື່ອຜູ້ນັ້ນກໍຕອບພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອດຽວ
 4 ພຣະອົງສະຫລາດຢູ່ໃນພຣະໄທ ແລະພຣະກຳລັງກໍແຂງແຮງ
 ຜູ້ໃດເຄີຍໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະອົງ ແລະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະບໍ່
 5 ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍພູເຂົາ ແລະພູເຂົາທັງຫລາຍກໍບໍ່ຮູ້
 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ລົ້ມມັນດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ
 6 ຜູ້ໄດ້ສັ່ນແຜ່ນດິນ ໂລກາໃຫ້ອອກຈາກບ່ອນຂອງມັນ
 ແລະເສົາຂອງມັນກໍສັ່ນສະເທືອນ
 7 ຜູ້ໄດ້ບັນຊາດວງອາທິດ ແລະມັນບໍ່ຂຶ້ນ
 ຜູ້ໄດ້ຕິຕາປະທັບເກັບບັນດາດວງດາວໄວ້

- 8 ຜູ້ໄດ້ຂົງພ້າສະຫວັນອອກແຕ່ພຣະອົງດຽວ
ແລະໄດ້ຢຽບຄືນທະເລ
- 9 ຜູ້ໄດ້ສ້າງໝູ່ດາວແຂ້ ແລະໝູ່ດາວໄຖ
ໝູ່ດາວລູກໄກ່ ແລະໝູ່ດາວທິດໃຕ້
- 10 ຜູ້ໄດ້ກະທຳສິ່ງໃຫຍ່ເຫລືອທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້
ແລະການອັດສະຈັນຢ່າງນັບບໍ່ຖ້ວນ
- 11 ເບິ່ງແມ ພຣະອົງໄດ້ຜ່ານຂ້ອຍໄປ ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຜ່ານກາຍໄປ ແລະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນ
- 12 ພຣະອົງໄດ້ເອົາໄປ ໃຜຈະທ້າມພຣະອົງໄດ້
ໃຜຈະທູນພຣະອົງວ່າ ‘ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຫຍັງຫັນ’
- 13 ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຫັນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງກັບ
ຕໍ່ພຣະອົງ ພວກສະໝຸນຂອງຄວາມຈອງຫອງຕ້ອງກາບຢູ່
- 14 ແລ້ວຂ້ອຍຈະຕອບພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ
ຈະເລືອກຖ້ອຍຄຳຫຍັງມາໂຕ້ຕອບພຣະອົງ
- 15 ເຖິງວ່າຂ້ອຍຊອບທຳ ຂ້ອຍກໍຕອບພຣະອົງບໍ່ໄດ້
ຂ້ອຍຈະຕ້ອງຂໍພຣະກະລຸນາຕໍ່ຜູ້ພິພາກສາຂອງຂ້ອຍ
- 16 ຖ້າຂ້ອຍຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອວ່າພຣະອົງໄດ້ຟັງສຽງຂອງຂ້ອຍ
- 17 ເພາະພຣະອົງທຸບຕິຂ້ອຍດ້ວຍພາຍຸ
ແລະເພີ່ມທະວີບາດແຜຂອງຂ້ອຍໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ
- 18 ພຣະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍຫາຍໃຈໄດ້
ແຕ່ຕື່ມຄວາມຂົນຂຶ້ນໃຫ້ຂ້ອຍຈົນເຕັມ
- 19 ຖ້າຂ້ອຍກ່າວເຖິງການລອງກຳລັງ ກໍເບິ່ງພຣະອົງແມ
ຖ້າເປັນເລື່ອງການພິພາກສາ ໃຜຈະນັດເວລາໃຫ້ຂ້ອຍສູ້ຄະດີໄດ້
- 20 ຖ້າຂ້ອຍອ້າງວ່າຕົວຊອບທຳ ປາກຂອງຂ້ອຍຈະກ່າວໂທດຂ້ອຍ
ຖ້າຂ້ອຍອ້າງວ່າຕົວດີຮອບຄອບ ພຣະອົງຈະພິສູດວ່າຂ້ອຍບົກຜ່ອງ
- 21 ເຖິງແມ່ນຂ້ອຍດີຮອບຄອບ ຂ້ອຍກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈຕົວຂ້ອຍເອງ
ຂ້ອຍຈະກຽດຊັງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
- 22 ສັບພະທຸກສິ່ງກໍຄືກັນໝົດ ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງວ່າ
‘ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍທັງຄົນດີຮອບຄອບ ແລະຄົນຊົ່ວ’
- 23 ເມື່ອໄພພິບັດນຳຄວາມຕາຍມາໂດຍໄວ
ພຣະອົງໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍຄວາມລຳບາກຍາກເຂັ້ນຂອງຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ
- 24 ແຜ່ນດິນໂລກນີ້ໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຊົ່ວ

- ພຣະອົງໄດ້ປັດໜ້າບັນດາຜູ້ພິຈາລະນາໂລກ
 ຖ້າບໍ່ແມ່ນພຣະອົງ ແລ້ວແມ່ນໃຜ
- 25 ວັນທັງຫລາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄວກວ່ານັກແລ່ນ
 ມັນພົ້ນໄປ ມັນບໍ່ເຫັນສິ່ງດີຫຍັງ
- 26 ມັນຜ່ານໄປຄືກັບເຮືອໄວ
 ດັ່ງນົກອິນຊີບິນລົງມາຈັບເຫຍື່ອ
- 27 ຖ້າຂ້ານ້ອຍວ່າ “ຂ້ອຍຈະລືມຄຳຮ້ອງທຸກຂອງຂ້ອຍ
 ຂ້ອຍຈະຖິ້ມໜ້າເສົ້າຂອງຂ້ອຍ ແລະຈະເບີກບານ”
- 28 ຂ້ານ້ອຍເກີດຢ້ານກົວບັນດາຄວາມທຸກຂອງຂ້ານ້ອຍ
 ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ຖືວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຜິດ
- 29 ຖ້າຂ້ານ້ອຍຊົ່ວຊ້າ
 ເຫດໃດຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເສຍແຮງເປົ່າໆຢ່າງນັ້ນ
- 30 ຖ້າຂ້ານ້ອຍຊຳລະຕົວຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍນ້ຳຈາກຫີມະ
 ແລະລ້າງມືຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍນ້ຳຢາ
- 31 ພຣະອົງຍັງຈະໄດ້ຈຸ່ມຂ້ານ້ອຍລົງໄປໃນຂຸມ
 ແມ່ນເສື້ອຜ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຈະກຽດຊັງຂ້ານ້ອຍ’
- 32 ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນມະນຸດຄືຂ້ອຍ ທີ່ຂ້ອຍຈະຕອບພຣະອົງ
 ຄືເຮົາຈະມາສູ້ຄະດີນຳກັນ
- 33 ບໍ່ມີຄົນກາງລະຫວ່າງເຮົາ
 ຜູ້ຊຶ່ງຈະວາງມືເທິງເຮົາທັງສອງໄດ້
- 34 ຂໍໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ນຳໄມ້ແສ້ໄປຈາກຂ້ອຍ
 ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມໂກດຮ້າຍຈາກພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຍ້ານກົວຫລາຍ
- 35 ແມ່ນຂ້ອຍຈະເວົ້າ ແລະບໍ່ຢ້ານກົວພຣະອົງ
 ແຕ່ໃຈຈິງຂອງຂ້ອຍບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ”

ບົດທີ 10

ໂຢບລື້ນຫວັງ ເພາະເຫດສະພາບຂອງຕົນ

- 1 “ຈິດໃຈຂ້ອຍເປື້ອຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
 ຂ້ອຍຈະຮ້ອງທຸກຢູ່ບໍ່ຢຸດ ຂ້ອຍຈະເວົ້າດ້ວຍຈິດໃຈຂົມຂຶ້ນຂອງຂ້ອຍ
- 2 ຂ້ອຍຈະທູນພຣະເຈົ້າວ່າ ‘ຂໍຢ່າໄດ້ກ່າວໂທດຂ້ານ້ອຍ
 ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າເຫດໃດພຣະອົງໄດ້ໂຕ້ແຍ້ງກັບຂ້ານ້ອຍ
- 3 ພຣະອົງໄດ້ເຫັນດີແລ້ວບໍ່ທີ່ຈະບີບບັງຄັບ
 ທີ່ຈະໝິ່ນປະໝາດສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກພຣະທັດຂອງພຣະອົງ

- ແລະໄດ້ໂຜດແຜນການຂອງຄົນຊົ່ວ
- 4 ພຣະອົງມີພຣະເນດເໝືອນຕາຄົນບໍ່
ພຣະອົງໄດ້ເຫັນເໝືອນມະນຸດເຫັນບໍ່
- 5 ວັນຂອງພຣະອົງເໝືອນວັນຂອງມະນຸດບໍ່
ປີຂອງພຣະອົງເໝືອນວັນຄືນຂອງຄົນເຮົາບໍ່
- 6 ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຄອຍຖ້າຈັບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະຄົນຫາບາບຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 7 ແມ່ນພຣະອົງຮູ້ວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຊົ່ວ
ແລະບໍ່ມີໃຜຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້
- 8 ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ໄດ້ປັ້ນ ແລະສ້າງຂ້ານ້ອຍ
ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຫັນມາທຳລາຍຂ້ານ້ອຍ
- 9 ຂໍໄດ້ລະນຶກວ່າພຣະອົງໄດ້ສ້າງຂ້ານ້ອຍດັ່ງດິນໜຽວ
ພຣະອົງຈະໄດ້ນຳຂ້ານ້ອຍໃຫ້ກັບເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນອີກບໍ່
- 10 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖອກຂ້ານ້ອຍອອກເໝືອນນ້ຳນົມ
ແລະເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍແຂງເໝືອນເນີຍແຂງບໍ່
- 11 ພຣະອົງໄດ້ເອົາເນື້ອໜັງທີ່ມີຂ້ານ້ອຍໄວ້
ແລະໄດ້ສານຂ້ານ້ອຍດ້ວຍກະດູກ ແລະເສັ້ນເອັນ
- 12 ພຣະອົງໄດ້ປະທານຊີວິດ ແລະຄວາມເມດຕາແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ແລະຄວາມດູແລຮັກສາຂອງພຣະອົງໄດ້ສະຫງວນຈິດວິນຍານຂ້ານ້ອຍໄວ້
- 13 ແຕ່ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງໄວ້ໃນພຣະໂທຂອງພຣະອົງ
ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່ານີ້ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
- 14 ຖ້າຂ້ານ້ອຍເຮັດບາບ ພຣະອົງໄດ້ໝາຍຂ້ານ້ອຍໄວ້
ແລະບໍ່ໄດ້ປ່ອຍຕົວຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນໂທຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 15 ຖ້າຂ້ານ້ອຍຊົ່ວຮ້າຍ ວິບັດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ຖ້າຂ້ານ້ອຍຊອບທຳ
ຂ້ານ້ອຍຍັງເງິຍຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນບໍ່ໄດ້
ຂ້ານ້ອຍເຕັມດ້ວຍຄວາມໂຮ້ງຽດ ສະນັ້ນຂໍເບິ່ງຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 16 ໄພພິບັດຕ່າງໆເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ
ພຣະອົງຈະໄດ້ໄລ່ລ້າຂ້ານ້ອຍເໝືອນໂຕສິ່ງທີ່ໂທດຮ້າຍ
ແລະໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຕໍ່ສູ້ຂ້ານ້ອຍອີກ
- 17 ພຣະອົງໄດ້ພື້ນພະຍານຂອງພຣະອົງປັກປ່າຂ້ານ້ອຍໃໝ່
ແລະໄດ້ເພີ່ມຄວາມຮ້ອນພຣະໂທຂອງພຣະອົງໃນຂ້ານ້ອຍ
ພຣະອົງໄດ້ນຳກອງທັບຫລາຍກອງມາຕໍ່ສູ້ຂ້ານ້ອຍ
- 18 ເຫດໃດພຣະອົງໄດ້ນຳຂ້ານ້ອຍອອກມາຈາກທ້ອງແມ່

ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຄົງຕາຍກ່ອນຕາໃດໆໄດ້ເຫັນຂ້ານ້ອຍ
 19 ຄືກັບວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເກີດມາ
 ຂ້ານ້ອຍຄົງຖືກນຳຈາກທ້ອງແມ່ໄປເຖິງຊຸມຜັງສົບແລ້ວ
 20 ວັນຄົນຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍມີແຕ່ໜ້ອຍດຽວບໍ່ແມ່ນບໍ່
 ຂໍຢຸດເຖິດ ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຢູ່ລຳພັງ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຊິ້ນໃຈອີກແດ່
 21 ກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະໄປສູ່ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກັບ
 ເຖິງແຜ່ນດິນແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະເງົາມັດຈຸລາດ
 22 ແຜ່ນດິນຂອງຄວາມມືດທຶບດັ່ງຕົວຄວາມມືດ
 ເປັນແຜ່ນດິນຂອງເງົາມັດຈຸລາດ ບໍ່ມີລະບຽບ
 ແລະຄວາມສະຫວ່າງເປັນເໝືອນຄວາມມືດ”

ບົດທີ 11

ໂສຟາວ່າໂຍບເວົ້າຂີ້ຕົວະ ແລະເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ

1 ແລ້ວ ໂຊຟາຊາວ ນາອາມາຕອບວ່າ
 2 “ຄວນທີ່ຈະຟັງຖ້ອຍຄຳໂດຍບໍ່ມີໃຜຕອບບໍ່
 ແລະຄົນທີ່ເວົ້າຫລາຍຄວນຈະນັບວ່າຊອບທຳບໍ່
 3 ຄວນທີ່ຄຳເວົ້າຂີ້ຕົວະຂອງເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຄົນນຶ່ງ
 ແລະເມື່ອເຈົ້າເຍາະເຍີ້ຍ ບໍ່ຄວນມີຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າອັບອາຍບໍ່
 4 ເພາະເຈົ້າວ່າ ‘ຄຳສອນຂອງຂ້ອຍບໍ່ລິສຸດ
 ແລະຂ້ອຍກໍສະອາດໃນສາຍພຣະເນດພຣະເຈົ້າ’
 5 ແຕ່ ໂອ ໃຜຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າກ່າວ
 ແລະເປີດຮິມພຣະໂອດຂອງພຣະອົງກ່າວກັບເຈົ້າ
 6 ໃຜຈະໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ສະແດງເຄັດລັບຂອງສະຕິປັນຍາໃຫ້ເຈົ້າ
 ເພາະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະອົງເຫລືອທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້
 ຈົ່ງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນຮ້ອງຈາກເຈົ້າໜ້ອຍກວ່າຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າຫລາຍຂໍ້
 7 ເຈົ້າຈະຮູ້ເຫັນສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່
 ເຈົ້າຮູ້ເຫັນອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດໄດ້ໝົດບໍ່
 8 ນັ້ນສູງເທົ່າພ້າສະຫວັນ ເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງໄດ້
 ເລິກກວ່ານະລົກ ເຈົ້າຈະຮູ້ຫຍັງໄດ້
 9 ວັດແທກເບິ່ງກໍຍາວກວ່າໂລກ
 ແລະກວ້າງກວ່າທະເລ
 10 ຖ້າພຣະອົງໄດ້ຜ່ານໄປ ແລະຊົງຄຸມຂັງ
 ແລະຊົງເອີ້ນມາຊຸມນຸມກັນ ໃຜຈະຂັດຂວາງພຣະອົງໄດ້

- 11 ເພາະພຣະອົງຮູ້ຄົນບໍ່ມີຄ່າ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ
ພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາບໍ່
- 12 ແຕ່ຄົນບໍ່ມີຄ່າຢາກສະຫລາດ
ເຖິງແມ່ນວ່າມະນຸດເກີດມາເໝືອນລູກລາປ່າ
- 13 ຖ້າເຈົ້າຕຽມໃຈຂອງເຈົ້າໄວ້
ແລະເຈົ້າຢຽດມືຂອງເຈົ້າອອກໄປຫາພຣະອົງ
- 14 ຖ້າຄວາມຊົ່ວຊ້າຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງຖິ້ມໄປໃຫ້ໄກ
ແລະຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອາໄສຢູ່ໃນເຕັ້ນຂອງເຈົ້າ
- 15 ແລ້ວແທ້ຈິງ ເຈົ້າຈະເງິຍໜ້າຂຶ້ນໂດຍປາດສະຈາກຕໍາໜິ
ເຈົ້າຈະໝັ້ນຄົງ ແລະບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວ
- 16 ເພາະເຈົ້າຈະລືມຄວາມທຸກຍາກຂອງເຈົ້າ
ເຈົ້າຈະຈົດຈໍາໄດ້ເໝືອນນໍ້າທີ່ໄດ້ໄຫລຜ່ານພື້ນໄປ
- 17 ແລ້ວຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະສຸກໃສຫລາຍກວ່າເວລາກາງເວັນ
ເຈົ້າຈະສ່ອງແສງເໝືອນຕອນເຊົ້າ
- 18 ແລະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກໝັ້ນຄົງ ເພາະມີຄວາມຫວັງ ເອີ
ເຈົ້າຈະກວາດສາຍຕາເບິ່ງສັບພະທຸກສິ່ງ ແລະນອນພັກຢ່າງປອດໄພ
- 19 ເຈົ້າຈະນອນລົງ ແລະບໍ່ມີໃຜເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢ້ານກົວ
ເອີ ຄົນເປັນຈໍານວນຫລາຍຈະມາອ້ອນວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກເຈົ້າ
- 20 ແຕ່ວ່າຕາຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະມືດມົວ ພວກເຂົາຈະຫລີກໜີບໍ່ໄດ້
ແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາຈະເໝືອນກັບຄວາມຕາຍນັ້ນເອງ”

ບົດທີ 12

ໂຍບຕອບ ແລະວ່າກ່າວຄວາມຖ່ອຍຮ້າຍຂອງເພື່ອນໆ

- 1 ແລ້ວໂຍບຕອບວ່າ
- 2 “ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນສູງຂອງປະຊາຊົນ
ແລະສະຕິປັນຍາຈະຕາຍໄປພ້ອມກັບເຈົ້າ
- 3 ແຕ່ຂ້ອຍກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄືກັບເຈົ້າ ຂ້ອຍບໍ່ດີກວ່າເຈົ້າ ເອີ
ເລື່ອງຢ່າງນີ້ໃຜຈະບໍ່ຮູ້
- 4 ຂ້ອຍເປັນເໝືອນຜູ້ທີ່ໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຊົມຊື່ນຍິນດີເຍາະເຍີ້ຍ
ຜູ້ຮ້ອງທຸນພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງໄດ້ຕອບ
ຄົນດີຮອບຄອບອັນຊອບທໍາເປັນບ່ອນໃຫ້ພວກເຂົາຫົວຂວັນ
- 5 ໃນຄວາມຄິດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ຢ່າງສະບາຍ
ຜູ້ມີຕີນພ້ອມທີ່ຈະພາດເໝືອນຕະກຽງທີ່ຖືກໝິ່ນປະໝາດ

- 6 ເຕັ້ນຂອງໂຈນກໍຮັ່ງມີ ແລະບຸກຄົນທີ່ຍິວະເຍົ້າພຣະເຈົ້າກໍໝັ້ນຄົງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ນໍາຂອງຫລວງຫລາຍມາສູ່ມືຂອງພວກເຂົາ
- 7 ແຕ່ຂໍຖາມສັດເດຍລະສານ ແລະມັນຈະສອນເຈົ້າ
ຖາມນົກໃນອາກາດເບິ່ງ ແລະມັນຈະບອກເຈົ້າ
- 8 ຫລືເວົ້າກັບແຜ່ນດິນໂລກ ແລະມັນຈະສອນເຈົ້າ
ແລະປາທະເລຈະປະກາດແກ່ເຈົ້າ
- 9 ໃນບັນດາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ກະທໍາໃຫ້ເປັນໄປຢ່າງນັ້ນ
- 10 ຈິດໃຈຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທຸກຢ່າງຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ
ທັງລົມຫາຍໃຈຂອງມະນຸດທັງປວງ
- 11 ທູທົດລອງຖ້ອຍຄໍາບໍ່ແມ່ນບໍ່
ແລະເພດານປາກຊົມລົດອາຫານບໍ່ແມ່ນບໍ່
- 12 ສະຕິປັນຍາຢູ່ກັບຄົນມີອາຍຸຫລາຍ
ແລະອາຍຸຍິນຍາວເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 13 ສະຕິປັນຍາ ແລະລິດທານຸພາບຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງມີຄໍາແນະນໍາ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 14 ເບິ່ງແມ ພຣະອົງໄດ້ມ້າງລົງ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໄດ້
ພຣະອົງໄດ້ກັກຂັງມະນຸດຄົນໜຶ່ງໄວ້ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້
- 15 ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ນນໍ້າໄວ້ ແລະມັນກໍແຫ້ງໄປ
ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງມັນອອກໄປ ແລະມັນກໍຖ້ວມແຜ່ນດິນ
- 16 ພຣະກໍາລັງ ແລະພຣະສະຕິປັນຍາຢູ່ກັບພຣະອົງ
ຜູ້ທີ່ຫລົງຜິດກັບຜູ້ທີ່ໃຫ້ຫລົງຜິດເປັນຂອງພຣະອົງ
- 17 ພຣະອົງໄດ້ນໍາທີ່ປົກສາໄປຕົວເປົ່າ
ແລະພຣະອົງໄດ້ກະທໍາຜູ້ພິພາກສາໃຫ້ເປັນຄົນໂງ່
- 18 ພຣະອົງໄດ້ປົດບັນດາກະສັດລົງຈາກບັນລັງ
ແລະໄດ້ຜູກມັດແອວຂອງກະສັດເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຜ້າຄາດແອວ
- 19 ພຣະອົງໄດ້ນໍາເຈົ້າຊາຍໄປຕົວເປົ່າ
ແລະໄດ້ລົ້ມຜູ້ມີກໍາລັງເສຍ
- 20 ພຣະອົງໄດ້ເອົາຄໍາເວົ້າໄປຈາກຜູ້ທີ່ພວກເຂົາວາງໃຈ
ແລະໄດ້ນໍາການພິຈາລະນາໄປຈາກພວກຜູ້ມີອາຍຸ
- 21 ພຣະອົງໄດ້ຖອກຄວາມອັບອາຍເທິງເຈົ້ານາຍ
ແລະໄດ້ກະທໍາໃຫ້ຜູ້ທີ່ແຂງແຮງອ່ອນກໍາລັງ
- 22 ພຣະອົງໄດ້ເປີດສິ່ງທີ່ເລິກອອກມາຈາກຄວາມມືດ

- ແລະໄດ້ນຳເງົາມັດຈຸລາດມາສູ່ຄວາມສະຫວ່າງ
 23 ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃຫ້ປະຊາຊາດໃຫຍ່ຂຶ້ນ
 ແລະໄດ້ທຳລາຍ ພຣະອົງໄດ້ຂະຫຍາຍບັນດາປະຊາຊາດ
 ແລະໄດ້ນຳພວກເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ແຄບລົງອີກ
 24 ພຣະອົງໄດ້ນຳຄວາມເຂົ້າໃຈໄປຈາກຫົວໜ້າຊາວໂລກ
 ແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ
 ຊຶ່ງບໍ່ມີຫົນທາງ
 25 ພວກເຂົາທັງຫລາຍງົມຢູ່ໃນຄວາມມືດ
 ປາດສະຈາກຄວາມສະຫວ່າງ
 ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໂຊເຊເໝືອນຄົນເມົາ”

ບົດທີ 13

ໂຍບປ້ອງກັນຄວາມສັດຊື່ຂອງຕົນເອງ

- 1 “ເບິ່ງແມ ຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນສິ່ງທັງໝົດນີ້ແລ້ວ
 ຫຼືຂອງຂ້ອຍໄດ້ຍິນ ແລະເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ແລ້ວ
 2 ສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ ຂ້ອຍກໍຮູ້ດ້ວຍ
 ຂ້ອຍບໍ່ດີກວ່າເຈົ້າ
 3 ແຕ່ຂ້ອຍຈະຂໍທູນຕໍ່ອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດ
 ແລະປາດຖະໜາຈະສູ້ຄະດີຂອງຂ້ອຍກັບພຣະເຈົ້າ
 4 ສ່ວນເຈົ້າ ເຈົ້າຖືກສາບດ້ວຍການຂີ້ຕົວະ
 ເຈົ້າທັງປວງເປັນແພດທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
 5 ໂອ ເຈົ້າໜ້າຈະມີດງຽບຢູ່
 ແລະຄວາມມີດງຽບນັ້ນຈະເປັນສະຕິປັນຍາຂອງເຈົ້າ
 6 ບັດນີ້ ຂໍຟັງການຫາເຫດຜົນຂອງຂ້ອຍ
 ແລະຂໍຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງຮິມປາກຂອງຂ້ອຍ
 7 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເວົ້າຊົ່ວຮ້າຍເພື່ອພຣະເຈົ້າບໍ່
 ແລະເວົ້າຄວາມບໍ່ຈິງເພື່ອພຣະອົງບໍ່
 8 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະສະແດງຄວາມເຂົ້າຂ້າງພຣະອົງບໍ່
 ເຈົ້າຈະວ່າຄວາມຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່
 9 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຄົ້ນພົບເຈົ້າ ຈະດີແກ່ເຈົ້າບໍ່
 ຫລືເຈົ້າຈະເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງໄດ້ເໝືອນຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດເຍາະເຍີ້ຍມະນຸດບໍ່
 10 ພຣະອົງຈະໄດ້ລົງໂທດເຈົ້າທັງຫລາຍແທ້
 ຖ້າເຈົ້າສະແດງຄວາມລຳອຽງຢ່າງລັບໆ

- 11 ລິດອຳນາດຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢ້ານກົວ
ແລະຄວາມໂກດຮ້າຍຕໍ່ພຣະອົງຈະບໍ່ຕົກເໜືອເຈົ້າຫລື
- 12 ຄວາມລະນຶກເຖິງທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າເປັນເໝືອນຂີ້ເທົ່າ
ຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າເປັນແຕ່ກາຍດິນ
- 13 ຂໍຈົ່ງມິດສາ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າ
ແລະແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ຂ້ອຍ ກໍຂໍໃຫ້ເກີດທ້ອນ
- 14 ເຫດສັນໃດ ຂ້ອຍຈະຄາບເນື້ອທັງຂອງຂ້ອຍໄວ້
ແລະສ່ຽງຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
- 15 ເຖິງແມ່ນພຣະອົງໄດ້ປະທານຂ້ອຍເສຍ ຂ້ອຍກໍຈະຍັງວາງໃຈໃນພຣະອົງ
ແຕ່ຂ້ອຍຈະຍັງຢືນຢັນທາງທັງຫລາຍຂອງຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າພຣະພັກພຣະອົງ
- 16 ພຣະອົງຈະໄດ້ເປັນຄວາມພົ້ນຂອງຂ້ອຍດ້ວຍ
ເພາະຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາຕໍ່ໜ້າເບື້ອງພຣະພັກພຣະອົງ
- 17 ຂໍພັງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້ອຍຢ່າງລະມັດລະວັງ
ແລະໃຫ້ຄຳກ່າວຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນຫູຂອງເຈົ້າ
- 18 ເບິ່ງແມ່ ຂ້ອຍຕຽມຄະດີຂອງຂ້ອຍແລ້ວ
ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຈະປາກົດວ່າຂ້ອຍບໍ່ລີ້ສູດ
- 19 ໃຜນໍ ຈະສູ້ຄະດີກັບຂ້ອຍ ເພາະບັດນີ້
ຖ້າຂ້ອຍມີດຽບຢູ່ ຂ້ອຍກໍຈະຕາຍ
- 20 ຂໍໄດ້ປະທານສອງສິ່ງແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ແລະຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອງຕົວຈາກພຣະພັກພຣະອົງ
- 21 ຂໍໄດ້ທົດພຣະຫັດໃຫ້ໄກຈາກຂ້ານ້ອຍ
ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຢ້ານກົວ
- 22 ຂໍພຣະອົງເອີ້ນສາ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈະທູນຕອບ
ຫລືຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍທູນ ແລະຂໍພຣະອົງໄດ້ຕອບແກ່ຂ້ານ້ອຍ
- 23 ບັນດາຄວາມຊົ່ວຊ້າ ແລະຄວາມຜິດບາບຂອງຂ້ານ້ອຍມີເທົ່າໃດ
ຂໍໄດ້ໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ເຖິງການລະເມີດ ແລະບາບຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 24 ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຫັນພຣະພັກໜີ
ແລະໄດ້ນັບວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນສັດຕູຂອງພຣະອົງ
- 25 ພຣະອົງຈະໃຫ້ໃບໄມ້ທີ່ຖືກລົມພັດຫັກບໍ່
ແລະຈະໄດ້ໄລ່ຕິດຕາມເພື່ອງແຫ້ງບໍ່
- 26 ເພາະພຣະອົງໄດ້ຈາລຶກສິ່ງຂົມຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຂ້ານ້ອຍ
ແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮັບໂທດຄວາມຊົ່ວຊ້າ
ທີ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດເມື່ອຍັງໜຸ່ມໆຢູ່

- 27 ພຣະອົງໄດ້ເອົາໂສ້ມັດຕິນຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້
 ແລະໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງທາງທັງໝົດຂອງຂ້ານ້ອຍ
 ພຣະອົງໄດ້ຈາລຶກເຄື່ອງໝາຍໄວ້ເທິງຝ່າຕິນຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 28 ມະນຸດກໍຊຸດໂຊມໄປຄືຂອງເນົ່າ
 ຄືເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ໂຕມອດກິນ”

ບົດທີ 14

ໂຢບຕອບສະຫາຍຂອງຕົນ

- 1 “ມະນຸດທີ່ເກີດມາໂດຍຜູ້ຍິງກໍຢູ່ແຕ່ທ້ອຍມື້
 ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຈ
- 2 ພວກເຂົາອອກມາເໝືອນດອກໄມ້ ແລ້ວກໍຖືກຕັດໃຫ້ລົ້ມລົງ
 ພວກເຂົາລີ້ໄປຄືເງົາ ແລະບໍ່ຢູ່ຕໍ່ໄປອີກ
- 3 ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເບິ່ງຄົນຢ່າງນີ້ບໍ່
 ແລະໄດ້ນຳຂ້ານ້ອຍມາໃນການພິພາກສາຂອງພຣະອົງບໍ່
- 4 ໃຜຈະເອົາສິ່ງສະອາດອອກມາຈາກສິ່ງບໍ່ສະອາດໄດ້
 ບໍ່ມີໃຜຈັກຄົນ
- 5 ວັນເວລາຂອງພວກເຂົາຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ
 ແລະຈຳນວນເດືອນຂອງພວກເຂົາກໍຢູ່ກັບພຣະອົງ
 ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດຂອງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຜ່ານໄປໄດ້
- 6 ສະນັ້ນ ຂໍໄດ້ຫັນພຣະພັກໄປຈາກເຂົາ ແລະຍົກເລີກເສຍພຣະເຈົ້າຂ້າ
 ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຊິນບານດ້ວຍວັນຂອງພວກເຂົາເໝືອນລູກຈ້າງ
- 7 ເພາະສຳລັບຕົນໄມ້ກໍມີຄວາມຫວັງ ຖ້າມັນຖືກຕັດລົງ
 ມັນກໍຈະແຕກຫໍ່ອີກ ແລະຫໍ່ອ່ອນຂອງມັນຈະບໍ່ຢຸດຍັງ
- 8 ເຖິງຮາກຂອງມັນຈະແກ່ຢູ່ໃນດິນ
 ແລະຕໍ່ຂອງມັນຈະຕາຍຢູ່ໃນຂີ້ຝຸ່ນດິນ
- 9 ແຕ່ພໍໄດ້ກິນອາຍຂອງນ້ຳ
 ມັນຈະປົງແລະແຕກກົງອອກເໝືອນຕົ້ນໄມ້ອ່ອນ
- 10 ແຕ່ມະນຸດຕາຍ ແລະລົ້ມລົງ ເອີ
 ມະນຸດສິ້ນລົມຫາຍໃຈ ແລະພວກເຂົາຢູ່ທີ່ໃດບໍ່
- 11 ນ້ຳຂາດຈາກທະເລສາບໄປ
 ແລະແມ່ນ້ຳກໍເຫືອດແຫ້ງໄປສັນໃດ
- 12 ສັນນັ້ນແຫລະ ມະນຸດກິນອນລົງ ແລະບໍ່ລຸກຂຶ້ນອີກ ຈົນທ້ອງຟ້າບໍ່ມີ
 ພວກເຂົາກໍບໍ່ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະປຸກພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້

- 13 ໂອ ຫາກພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນແດນຄົນຕາຍກໍຈະດີ
ຢາກໃຫ້ພຣະອົງປົກປັດຂ້ານ້ອຍໄວ້ຈົນພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງພົ້ນໄປ
ຢາກຈະໃຫ້ພຣະອົງກຳນົດເວລາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ແລະລະນຶກເຖິງຂ້ານ້ອຍ
- 14 ຖ້າມະນຸດຕາຍແລ້ວ ລາວຈະມີຊີວິດອີກບໍ່
ຂ້ານ້ອຍຈະຄອຍຖ້າຢູ່ຕະຫລອດວັນປະຈຳການຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຈົນກວ່າການປົດປ່ອຍຂອງຂ້ານ້ອຍຈະມາເຖິງ
- 15 ພຣະອົງຈະໄດ້ເອີ້ນ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະທູນຕອບພຣະອົງ
ພຣະອົງຈະໄດ້ອາໄລອາວອນນຳສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
- 16 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ນັບບາດກ້າວຂອງຂ້ານ້ອຍ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຈ້ອງຈັບຜິດຂ້ານ້ອຍບໍ່
- 17 ການລະເມີດຂອງຂ້ານ້ອຍນັ້ນໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນຖົງທີ່ປະທັບຕາໄວ້
ແລະພຣະອົງໄດ້ມັດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້
- 18 ແຕ່ພູເຂົາກໍທະລາຍລົງ ແລະພັງໄປ
ແລະກ້ອນຫີນກໍຖືກຍ້າຍໄປຈາກບ່ອນຂອງມັນ
- 19 ນ້ຳເຊາະຫີນໄປ
ພຣະອົງພັດພາສິ່ງຕ່າງໆທີ່ອອກຂຶ້ນຈາກຂີ້ຝຸ່ນດິນຂອງແຜ່ນດິນໂລກໄປ
ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍຄວາມຫວັງຂອງມະນຸດເຊັ່ນກັນ
- 20 ພຣະອົງໄດ້ຂະນະພວກເຂົາສະເໝີ ແລະພວກເຂົາກໍລ່ວງລັບໄປ
ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາ ແລະໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາໄປ
- 21 ບັນດາລູກຊາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຮັບກຽດ ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ຮູ້
ພວກເຂົາທັງຫລາຍຕົກຕ່ຳລົງ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ບໍ່ເຫັນ
- 22 ພວກເຂົາຮູ້ສຶກພຽງຄວາມເຈັບໃນຮ່າງກາຍຂອງຕົນ
ແລະຈິດໃຈພວກເຂົາກໍຮ້ອງຄາງ”

ບົດທີ 15

ເອລິຟັດກ່າວວ່າພວກຕົນມີຄວາມຮູ້ຫລາຍກວ່າໂຢບ

- 1 ແລ້ວ ເອລິຟັດ ຊາວ ເຕມານ ຕອບວ່າ
  - 2 “ຄວນທີ່ຄົນມີປັນຍາຈະຕອບດ້ວຍຄວາມຮູ້ລົມໆແລ້ງໆບໍ່
ແລະບັນຈຸລົມຕາວັນອອກໃຫ້ເຕັມທ້ອງ
  - 3 ຄວນທີ່ພວກເຂົາຈະໂຕ້ແຍ້ງກັນໃນການເວົ້າອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ຫລືດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຜົນບໍ່
  - 4 ແຕ່ເຈົ້າກຳລັງກຳຈັດຄວາມຍາກ
ແລະຂັດຂວາງການອະທິຖານຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ

- 5 ເພາະປາກຂອງເຈົ້າກ່າວຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າເລືອກເອົາລິ້ນຂອງຄົນສະຫລາດແກ່ມໂກງ
- 6 ປາກຂອງເຈົ້າກ່າວໂທດເຈົ້າເອງ ບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຮິມປາກຂອງເຈົ້າປັກປ້າເຈົ້າເອງ
- 7 ເຈົ້າເປັນມະນຸດຄົນທຳອິດທີ່ເກີດມາບໍ່
ຫລືເຈົ້າເກີດມາກ່ອນໂນນພູບໍ່
- 8 ເຈົ້າໄດ້ຟັງຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່
ແລະເຈົ້າຈຳກັດສະຕິປັນຍາໄວ້ສະເພາະຕົວເຈົ້າບໍ່
- 9 ເຈົ້າຮູ້ຈັກຫຍັງແດ່ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ນຳ
ເຈົ້າເຂົ້າໃຈຫຍັງແດ່ທີ່ບໍ່ກະຈ່າງແຈ້ງແກ່ເຮົາບໍ່
- 10 ໃນພວກເຮົາມີຄົນຜົມທງອກ
ແລະຄົນສູງອາຍຸແກ່ເຖົ້າຫລາຍກວ່າພໍ່ຂອງເຈົ້າ
- 11 ເຈົ້າເຫັນຄຳເລົ່າໂລມຂອງພຣະເຈົ້າກັບຄວາມອ່ອນຫວານທີ່ເຈົ້າໄດ້ຍິນແລ້ວ
ກໍບໍ່ພໍສຳລັບເຈົ້າບໍ່
- 12 ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງປ່ອຍຕົວໄປຕາມໃຈ
ເປັນຫຍັງຕາຂອງເຈົ້າຈຶ່ງລຸກເປັນໄຟ
- 13 ຄືທີ່ເຈົ້າຫັນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຢ່າງນີ້ອອກຈາກປາກຂອງເຈົ້າ
- 14 ມະນຸດເປັນຫຍັງ ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍລິສຸດໄດ້
ຫລືພວກເຂົາຜູ້ເກີດມາໂດຍຜູ້ຍິງເປັນຫຍັງ ພວກເຂົາຈຶ່ງຊອບທຳໄດ້
- 15 ເບິ່ງແມ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ວາງໃຈໃນຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ
ແລະ ພ້າສະຫວັນກໍບໍ່ບໍລິສຸດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ
- 16 ແລ້ວມະນຸດ ຜູ້ຕື່ມຄວາມຊົ່ວຊ້າເໝືອນຕື່ມນ້ຳ ກໍໜ້າກຽດຊັງ
ແລະຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍກວ່ານັ້ນເທົ່າໃດ
- 17 ຟັງຂ້ອຍເດີ້ ຂ້ອຍຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າ
ສິ່ງໃດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນ ຂ້ອຍຈະກ່າວໃຫ້ເຈົ້າຟັງ
- 18 ສິ່ງທີ່ຄົນມີປັນຍາໄດ້ບອກກັນມາຕັ້ງແຕ່ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຂົາ
ແລະບໍ່ໄດ້ປົດບັງໄວ້
- 19 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພະລາຊະທານແຜ່ນດິນແຕ່ພວກດຽວ
ແລະບໍ່ມີຄົນຕ່າງດ້າວຜ່ານໄປທ່າມກາງພວກເຂົາທັງຫລາຍ
- 20 ຄົນຊົ່ວທົນທຸກທໍລະມານຕະຫລອດອາຍຸຂອງພວກເຂົາ
ຕະຫລອດປີ ທັງປວງໄດ້ເຊືອງໄວ້ຈາກຜູ້ປົບບັງຄັບ
- 21 ສູງທີ່ໜ້າຍ້ານກົວຢູ່ໃນຫູຂອງພວກເຂົາ

- ຜູ້ທຳລາຍຈະມາເໜືອພວກເຂົາໃນຍາມຮັ່ງມີ
- 22 ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອວ່າຕົນຈະກັບອອກມາຈາກຄວາມມືດ
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍດ້ວຍດາບ
- 23 ພວກເຂົາພະເນຈອນໄປເພື່ອຫາອາຫານ ກ່າວວ່າ 'ຢູ່ທີ່ໃດ'
ພວກເຂົາຮູ້ຢູ່ວ່າວັນຂອງຄວາມມືດຢູ່ພຽງແຕ່ເອື້ອມມີ
- 24 ຄວາມທຸກໃຈ ແລະຄວາມແສນລະທົມໃຈຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢ້ານກົວ
ມັນຈະຊະນະພວກເຂົາ ເໝືອນຢ່າງກະສັດຕຽມພ້ອມແລ້ວສຳລັບການເສິກ
- 25 ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຢຽດມືຂອງຕົນອອກຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ
ແລະເພີ່ມກຳລັງເພື່ອຕໍ່ສູ້ອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດ
- 26 ພວກເຂົາແລ່ນເຂົ້າໃສ່ພຣະອົງຢ່າງດີດົງ
ພ້ອມກັບໂລ່ໜາງ
- 27 ເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ປົກຄຸມໜ້າຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມອ້ວນຂອງຕົນແລ້ວ
ແລະຮວບຮວມໄຂມັນມາໄວ້ທີ່ບັນແອວຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ
- 28 ແລະໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຫົວເມືອງຮ້າງເປົ່າ ໃນເຮືອນຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ອາໄສ
ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເປັນບ່ອນທີ່ມ້າງແລ້ວ
- 29 ພວກເຂົາຈະບໍ່ຮັ່ງມີ ແລະຊັບສົມບັດຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ໝັ້ນຄົງຢູ່
ແລະເຂົ້າຂອງຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ເພີ່ມພູນໃນແຜ່ນດິນ
- 30 ພວກເຂົາຈະໜີຈາກຄວາມມືດບໍ່ໝັ້ນ ແປວໄຟຈະເຮັດໃຫ້ໜີຂອງເຂົາແຫ້ງໄປ
ແລະໂດຍລົມຫາຍໃຈພວກເຂົາຈະຕ້ອງຈາກໄປ
- 31 ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາວາງໃຈໃນຄວາມອວດອ້າງເປົ່າງ
ມັນຈະຫລອກລວງຕົວພວກເຂົາເອງ
ເພາະຄວາມອວດອ້າງເປົ່າງຈະເປັນສິ່ງຕອບແທນພວກເຂົາ
- 32 ການນັ້ນຈະສຳເລັດກ່ອນເວລາມັນຈະຕາຍ
ແລະກິ່ງຂອງມັນຈະບໍ່ຂຽວ
- 33 ພວກເຂົາຈະເປັນເໝືອນເຄືອອະງຸ່ນທີ່ໝາກອະງຸ່ນດິບຂອງມັນອອກໝົດ
ແລະເປັນດັ່ງຕົ້ນໝາກກອກເທດທີ່ປະຖິ້ມດອກບານຂອງມັນ
- 34 ເພາະວ່າພວກຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດນັ້ນຈະເປັນໝັ້ນ
ແລະໄຟຈະເຜົາຜານເຕັນແຫ່ງສິນບົນ
- 35 ພວກເຂົາທັງຫລາຍຕັ້ງທ້ອງຄວາມຊົ່ວ ແລະເກີດຄວາມຮ້າຍອອກມາ
ແລະທ້ອງຂອງພວກເຂົາກໍຕຽມການຫລອກລວງ”

ບົດທີ 16

ໂຍບຈົ່ມເລື່ອງພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ

1 ແລ້ວໂຍບຕອບວ່າ

2 “ຂ້ອຍເຄີຍໄດ້ຍິນເລື່ອງຢ່າງນີ້ມາຫລາຍແລ້ວ
ເຈົ້າທຸກຄົນເປັນຜູ້ເລົ່າໂລມທີ່ກວນໃຈ

3 ຄຳລົມໆແລ້ງໆຈະຈົບສິ້ນເມື່ອໃດໜໍ່
ເຈົ້າເປັນຫຍັງໄປ ເຈົ້າຈຶ່ງຕອບຢ່າງນີ້

4 ຂ້ອຍກໍເວົ້າເໝືອນເຈົ້າທັງຫລາຍເວົ້າໄດ້ຄືກັນ ຖ້າຈິດໃຈເຈົ້າຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍກໍອາດເວົ້າຖ້ອຍຄຳຕໍ່ສູ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ ແລະສັ່ນຫົວຂອງຂ້ອຍເຍີ້ຍເຈົ້າ

5 ຂ້ອຍຈະຊຸກຳລັງຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍປາກຂອງຂ້ອຍກໍໄດ້
ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮີມປາກຂອງຂ້ອຍ
ຈະລະງັບຄວາມເຈັບປວດຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ດ້ວຍ

6 ຖ້າຂ້ອຍເວົ້າ ຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ອຍກໍບໍ່ລະງັບ ແລະຖ້າຂ້ອຍມີດຽງບູຢູ່
ຈະຊ່ວຍບັນເທົາຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ອຍໄດ້ບໍ່

7 ແຕ່ວ່າ ດຽວນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍເມື່ອຍຫລາຍ
ພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍທັງໝົດ

8 ແລະພຣະອົງໄດ້ຈັບຂ້ອຍມັດໄວ້ ຊຶ່ງສະພາບນີ້ເປັນພະຍານປັກປ້າຂ້ອຍ
ແລະຄວາມຈອງຫອງຂອງຂ້ອຍກໍລຸກຂຶ້ນປັກປ້າຂ້ອຍ ມັນເປັນພະຍານໃສ່ໜ້າຂ້ອຍ

9 ພຣະອົງໄດ້ຈີກຂ້ອຍດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງແລະໄດ້ກຽດຊັງຂ້ອຍ
ພຣະອົງໄດ້ຂົບແຂ້ວໃສ່ຂ້ອຍ ສັດຕູຂອງຂ້ອຍປິ່ນຕາຕໍ່ສູ້ຂ້ອຍ

10 ມີຄົນອ້າປາກໃສ່ຂ້ອຍ ພວກເຂົາຕົບແກ້ມປະຈານຂ້ອຍ
ພວກເຂົາສຸມຫົວກັນປັກປ້າຂ້ອຍ

11 ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຂ້ອຍໃຫ້ແກ່ຄົນອະທຳ
ແລະໄດ້ໂຍນຂ້ອຍໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ

12 ຂ້ອຍຢູ່ສະບາຍ ແລະພຣະອົງໄດ້ຫັກຂ້ອຍສະບັ້ນ ແລະຊຸກຄໍຂ້ອຍ
ແລະຟາດຂ້ອຍລົງເປັນຕ່ອນໆພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງຂ້ອຍໃຫ້ເປັນເປົ້າຂອງພຣະອົງ

13 ນັກທະນູຂອງພຣະອົງອ້ອມຂ້ອຍ ພຣະອົງໄດ້ແທງແອວຂອງຂ້ອຍ
ແລະບໍ່ໄດ້ອີ່ດູຕິນເລີຍ ພຣະອົງໄດ້ຖອກນ້ຳບີຂອງຂ້ອຍລົງເທິງດິນ

14 ພຣະອົງໄດ້ມ້າງກຳແພງເຂົ້າໄປເປັນປ່ອງໆ
ພຣະອົງໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໃສ່ຂ້ອຍເໝືອນມະນຸດທີ່ມີແຮງ

15 ຂ້ອຍຈັບຜ້າກະສອບຕິດໜັງຂອງຂ້ອຍ
ແລະເຮັດໃຫ້ເຂົາສັດຂອງຂ້ອຍເປື້ອນເປີດ້ວຍຂີ້ຝຸ່ນດິນ

16 ໜ້າຂອງຂ້ອຍແດງດ້ວຍການຮ້ອງໄຫ້

- ເງົາມັດຈຸລາດຢູ່ທີ່ໜັງຕາຂອງຂ້ອຍ
- 17 ເຖິງວ່າໃນມືຂອງຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມອະຍຸດຕິທຳເລີຍ
ແລະຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍກໍບໍ່ລົສຸດ
- 18 ໂອ ແຜ່ນດິນໂລກເອີຍ ຢ່າປົດບັງເລືອດຂອງຂ້ອຍແລະ
ຢ່າໃຫ້ສຽງຮ້ອງຂອງຂ້ອຍມີບ່ອນຢຸດພັກ
- 19 ເບິ່ງແມ ດຽວນີ້ເອງພະຍານຂອງຂ້ອຍກໍຢູ່ເທິງສະຫວັນ
ແລະພຣະອົງຜູ້ຮັບຮອງຂ້ອຍກໍຢູ່ໃນທີ່ສູງ
- 20 ເພື່ອນຂອງຂ້ອຍດູໝັ່ນຂ້ອຍ
ແຕ່ຕາຂອງຂ້ອຍຖອກນ້ຳຕາອອກຖວາຍພຣະເຈົ້າ
- 21 ຂໍໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດອ້ອນວອນເພື່ອມະນຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ເໝືອນທີ່ມະນຸດອ້ອນວອນເພື່ອເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ
- 22 ເພາະວ່າຕໍ່ໄປອີກບໍ່ຫລາຍປີ
ຂ້ອຍຈະໄປຕາມທາງທີ່ຂ້ອຍຈະບໍ່ກັບ”

ບົດທີ 17

ໂຢບອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

- 1 “ລົມຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍໄດ້ແຕກດັບ
ວັນເວລາຂອງຂ້ອຍກໍຈົບລົງ ຊຸມຝັ່ງສົບຄອຍຖ້າສຳລັບຂ້ອຍແລ້ວ
- 2 ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍກໍຢູ່ຮອບຂ້ອຍນີ້ເອງ
ແລະຕາຂອງຂ້ອຍກໍຈ້ອງຢູ່ທີ່ການນິນທາຂອງພວກເຂົາ
- 3 ‘ໄຜດໄດ້ວາງປະກັນໄວ້ສຳລັບຂ້ານ້ອຍກັບພຣະອົງ
ໃຜຢູ່ບ່ອນນັ້ນທີ່ຈະໃຫ້ປະກັນສຳລັບຂ້ານ້ອຍໄດ້
- 4 ເພາະພຣະອົງໄດ້ປິດໃຈຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈ
ສະນັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຍົກຍ້ອງພວກເຂົາ’
- 5 ຜູ້ທີ່ກ່າວຄຳຕໍ່ສູ້ເພື່ອນຂອງຕົນ
ໃນຕາຂອງລູກຫລານຂອງພວກເຂົາຈະມືດມົວໄປ
- 6 ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃຫ້ຂ້ອຍເປັນບ່ອນນິນທາຂອງຊົນຊາດທັງຫລາຍ
ແລະພວກເຂົາຖິ້ມນ້ຳລາຍຫົດໜ້າຂອງຂ້ອຍ
- 7 ໃນຕາຂອງຂ້ອຍໄດ້ມືດມົວໄປດ້ວຍຄວາມທຸກໂສກ
ແລະອະໄວຍະວະທັງໝົດຂອງຂ້ອຍກໍເໝືອນກັບເງົາ
- 8 ຄົນທ່ຽງທຳກໍຈະປະຫລາດໃຈດ້ວຍເລື່ອງນີ້
ແລະຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດກໍຈະລຸກຂຶ້ນປັກປ້າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ
- 9 ຄົນຊອບທຳຍັງຈະຍຶດໝັ້ນຢູ່ກັບທາງຂອງຕົນ

- ແລະຜູ້ທີ່ມີມີສະອາດກໍຈະແຂງແຮງຫລາຍຂຶ້ນ
- 10 ແຕ່ພວກເຈົ້າ ທຸກຄົນເຊີນມາອີກ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ພົບຄົນທີ່ມີບັນຍາຈັກຄົນໃນພວກເຈົ້າ
- 11 ວັນຂອງຂ້ອຍກໍຜ່ານພົ້ນໄປ
ແຜນການຂອງຂ້ອຍກໍແຕກຫັກ ຄືຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງຂ້ອຍນັ້ນ
- 12 ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເຮັດກາງຄືນໃຫ້ເປັນກາງເວັນ
ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນກໍສິ້ນ ເພາະເຫດຄວາມມືດ
- 13 ຖ້າຂ້ອຍລໍຄອຍຖ້າ ແດນຄົນຕາຍຈະເປັນເຮືອນຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍໄດ້ກາງບ່ອນນອນອອກໃນຄວາມມືດ
- 14 ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າກັບຄວາມເປື້ອຍເນົາວ່າ ‘ເຈົ້າເປັນພໍ່ຂອງຂ້ອຍ’
ແລະເວົ້າກັບໝອນວ່າ ‘ເຈົ້າເປັນແມ່ຂອງຂ້ອຍ ແລະເປັນເອື້ອຍຂອງຂ້ອຍ’
- 15 ແລ້ວບັດນີ້ ຄວາມຫວັງຂອງຂ້ອຍຢູ່ທີ່ໃດ
ສ່ວນຄວາມຫວັງຂອງຂ້ອຍນັ້ນໃຜຈະເຫັນໄດ້
- 16 ຄວາມຫວັງນັ້ນຈະລົງໄປທີ່ດ່ານປະຕູແດນຄົນຕາຍ
ເຮົາຈະລົງໄປນຳກັນໃນຂີ້ຝຸ່ນດິນ”

ບົດທີ 18

ບົນດັດກ່າວເຖິງຄວາມທຸກຂອງຄົນຊົ່ວ

- 1 ແລ້ວບົນດັດ ຄົນຊູອາຕອບວ່າ
- 2 “ເຈົ້າຈະຄົ້ນຫາຖ້ອຍຄຳດົນປານໃດ
ຈົ່ງມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລ້ວພາຍຫລັງພວກເຮົາຈະເວົ້າກັນ
- 3 ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຖືກນັບໃຫ້ເປັນສັດ
ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງເປັນຄົນໂງ່ໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ
- 4 ເຈົ້າຜູ້ຈັກຕົວຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮ້າຍຂອງເຈົ້າ
ຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກຖືກປະຖິ້ມ ເພາະເຫັນແກ່ເຈົ້າບໍ່
ຫລີຈະໃຫ້ກ່ອນຫີນຍ້າຍໄປຈາກບ່ອນຂອງມັນບໍ່
- 5 ຄວາມສະຫວ່າງຂອງຄົນຊົ່ວຈະຖືກດັບມອດໄປ
ແລະແປວໄຟຂອງລາວຈະບໍ່ສ່ອງແສງອີກ
- 6 ຄວາມສະຫວ່າງໃນເຕັ້ນຂອງລາວຈະມືດ
ແລະຕະກຽງຂອງລາວຈະດັບມອດພ້ອມກັບລາວ
- 7 ບາດກ້າວອັນແຂງແຮງຂອງລາວກໍຈະສິ້ນເຂົ້າ
ແລະຄວາມຄິດອ່ານຂອງລາວເອງກໍຈະລົ້ມລາວລົງ
- 8 ເພາະລາວຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນບ້ວງແຮ້ວດ້ວຍຕີນຂອງລາວເອງ

- ແລະລາວຢ່າງຢູ່ເທິງຊຸມ
- 9 ກັບອັນໜຶ່ງຈະຈັບສິນຕິນຂອງລາວໄວ້
ຜູ້ບຸນຈະມີໄຊຕໍ່ລາວ
  - 10 ມີບ້ວງແຮ້ວເຊື່ອງຢູ່ໃນດິນໄວ້ດັກຈັບລາວ
ມີແຮ້ວວາງຢູ່ຕາມທາງໄວ້ດັກຈັບລາວ
  - 11 ສິ່ງໜ້າຍ້ານຈະເຮັດໃຫ້ລາວປະຫລາດໃຈຢູ່ຮອບດ້ານ
ແລະໄລ່ຕິດສິນຕິນຂອງລາວຢູ່
  - 12 ກຳລັງຂອງລາວກໍຈະອ່ອນລົງໄປ ເພາະຄວາມຫິວ
ແລະໄພພິບັດກໍຈະຄອຍຖ້າພ້ອມຢູ່ຂ້າງລາວ
  - 13 ມັນຈະກິນຄວາມແຂງແກ່ນຂອງຜິວໜັງຂອງລາວ
ແມ່ນແຕ່ລູກກົກຂອງຄວາມຕາຍຈະກິນຄວາມແຂງແກ່ນຂອງລາວ
  - 14 ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວຈະຖືກຖອນອອກຈາກເຕັ້ນຂອງລາວ
ຈະຖືກນຳມາຍັງກະສັດຂອງຄວາມໜ້າຍ້ານ
  - 15 ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງລາວຈະອາໄສຢູ່ໃນເຕັ້ນຂອງລາວ
ຈະມີມາດໂຮຍຢູ່ເທິງທີ່ຢູ່ຂອງລາວ
  - 16 ຮາກທີ່ຢູ່ທາງລຸ່ມລາວຈະແຫ້ງໄປ
ແລະກິງທີ່ຢູ່ເທິງລາວຈະຖືກຕັດອອກ
  - 17 ການລະນຶກເຖິງລາວຈະພົນາດໄປຈາກໂລກ
ແລະລາວຈະບໍ່ມີຊື່ຢູ່ໃນຖະໜົນ
  - 18 ລາວຈະຖືກຂັບໄລ່ຈາກຄວາມສະຫວ່າງເຂົ້າສູ່ຄວາມມົດ
ແລະຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນໂລກ
  - 19 ລາວຈະບໍ່ມີລູກ ຫລືຫລານທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງລາວ
ແລະຈະບໍ່ມີໃຜເຫລືອຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ລາວເຄີຍອາໄສຢູ່
  - 20 ຜູ້ທີ່ມາພາຍຫລັງລາວກໍຈະປະຫລາດໃຈດ້ວຍວັນຂອງລາວ
ເໝືອນກັບຜູ້ທີ່ມາກ່ອນກໍຍ້ານກົວດ້ວຍ
  - 21 ຈິງແທ້ ບ່ອນຢູ່ຂອງຄົນຊົ່ວເປັນຢ່າງນີ້ແຫລະ
ແລະບ່ອນຢູ່ຂອງຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າກໍເປັນຢ່າງນີ້ແຫລະ”

ບົດທີ 19

ຄຳຕອບຂອງໂຢບ

- 1 ຄັນແລ້ວ ໂຢບ ໄດ້ຕອບວ່າ:
- 2 ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າທໍລະມານຂ້ອຍ.
- 3 ເຈົ້າໄດ້ໝິ່ນປະໝາດຂ້ອຍຕະຫລອດເວລາ

ແລະເຈົ້າໄດ້ດ່າຂ້ອຍຢ່າງບໍ່ລະອາຍເລີຍ.

4 ສົມມຸດວ່າຂ້ອຍເຮັດຜິດ ຄວາມຜິດນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເສຍຫາຍຫຍັງ.

5 ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າຕົກວ່າຂ້ອຍ

ແລະເຝົ້າເບິ່ງຄວາມຍາກລຳບາກຂອງຂ້ອຍ

ເໝືອນເປັນຜູ້ພິສູດຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍ.

6 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດດັ່ງນີ້

ແລະໄດ້ຊົງວາງແຮ້ວດັກຈັບຂ້ອຍ.

7 ຂ້ອຍໄດ້ຄັດຄ້ານການໃຊ້ອຳນາດອັນຮຸນແຮງຂອງພຣະອົງ

ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຟັງ

ຂ້ອຍຮ້ອງຫາຄວາມຍຸດຕິທຳ ແຕ່ບໍ່ມີເລີຍ.

8 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງທາງໄວ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງເຂົ້າໄປບໍ່ໄດ້

ພຣະອົງຊົງປົກປິດທາງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມມືດ.

9 ພຣະອົງຊົງຍຶດເອົາຊັບສົມບັດທັງໝົດຂອງຂ້ອຍໄປ

ແລະຊົງທຳລາຍຊີ່ສຽງຂອງຂ້ອຍ.

10 ພຣະອົງຊົງທຳລາຍຂ້ອຍໃນທຸກດ້ານ

ພຣະອົງຊົງຮີ່ຖອນຄວາມຫວັງຂອງຂ້ອຍຖິ້ມ

ຊົງປະປ່ອຍຂ້ອຍໃຫ້ທຸ່ງແຫ້ງ ແລະຕາຍເສຍ.

11 ພຣະເຈົ້າຊົງພິໂລດຂ້ອຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ

ຊົງເຮັດກັບຂ້ອຍເໝືອນສັດຕູຜູ້ຮ້າຍກາດຂອງພຣະອົງ.

12 ພຣະອົງຊົງໃຫ້ທະຫານຂອງພຣະອົງມາໂຈມຕີຂ້ອຍ

ພວກທະຫານໄດ້ຂຸດຂຸມກຳລັງ ແລະປິດລັອມເຕັ້ນຂອງຂ້ອຍໄວ້.

13 ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ພິນ້ອງຂອງຂ້ອຍປະຖິ້ມຂ້ອຍ

ຜູ້ທີ່ຂ້ອຍລື້ງເຄີຍກໍ່ຫັນໜີຈາກຂ້ອຍ.

14 ຍາດພິນ້ອງກັບເພື່ອນຝູງຂອງຂ້ອຍໄດ້ລືມຂ້ອຍ

15 ແຂກທີ່ຂ້ອຍເຄີຍຮັບຕ້ອນໃນເຮືອນຂອງຂ້ອຍກໍ່ລືມຂ້ອຍເສຍ

ສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍກໍ່ເຮັດຕໍ່ຂ້ອຍເໝືອນຄົນຕ່າງໜ້າ ແລະຕ່າງຖິ່ນ.

16 ເຖິງແມ່ນຂ້ອຍເອີ້ນຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂ້ອຍ ລາວກໍ່ບໍ່ຕອບ.

17 ເມຍຂອງຂ້ອຍກໍ່ທົນເໝັ່ນກິນຫາຍໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້

ອ້າຍນ້ອງຂອງຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ມາໃກ້ຂ້ອຍ.

18 ພວກເດັກນ້ອຍກໍ່ກຽດຊັງຂ້ອຍ ແລະຫົວຂວັນເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຂ້ອຍ.

19 ເພື່ອນສະໜິດຂອງຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເປື້ອໜ່າຍ

ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຂ້ອຍຮັກແພງກໍ່ຫັນໜ້າຕໍ່ສູ້ຂ້ອຍ.

20 ຂ້ອຍຈ່ອຍຜອມຈົນເຫັນແຕ່ໜັງຕິດກະດູກ

- ເກືອບຈະເອົາຊີວິດໄປບໍ່ລອດ.
- 21 ເຈົ້າເປັນເພື່ອນຂອງຂ້ອຍ ຈົ່ງສົງສານຂ້ອຍແດ່
ພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທຸບຕີຂ້ອຍແລ້ວ.
- 22 ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕິດຕາມທຳຮ້າຍຂ້ອຍເໝືອນຢ່າງພຣະເຈົ້າ
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ພໍໃຈກັບການທໍລະມານຂ້ອຍນັ້ນ.
- 23 ຂ້ອຍຢາກຈະໃຫ້ບາງຄົນບັນທຶກຄຳທີ່ຂ້ອຍເວົ້ານີ້ໄວ້
ແລະຂຽນຄຳເວົ້າຂອງຂ້ອຍໄວ້ໃນປຶ້ມ.
- 24 ຫລືໃຊ້ເຫລັກຂຽນໄວ້ໃນຫີນ
ເພື່ອມັນຈະໄດ້ມີຢູ່ຕະຫລອດໄປ.
- 25 ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມີພຣະຄູ່ມຄອງອົງໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນຊັນພ້າ
ຜູ້ຊຶ່ງຈະມາຕໍ່ສູ້ຄະດີໃຫ້ຂ້ອຍໃນເວລາສຸດທ້າຍ.
- 26 ເຖິງແມ່ນວ່າຜິວໜັງແລະເນື້ອກາຍຂ້ອຍຖືກທຳລາຍແລ້ວ
ໃນຊີວິດນີ້ຂ້ອຍຍັງຈະເຫັນພຣະເຈົ້າຢູ່.
- 27 ຂ້ອຍຈະເຫັນພຣະອົງດ້ວຍຕາຂ້ອຍເອງ
ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ເປັນຜູ້ແປກໜ້າ
ຂ້ອຍໄດ້ເສຍກຳລັງໃຈຍ້ອນເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
- 28 “ພວກເຮົາໄດ້ທໍລະມານລາວຢ່າງໃດ?”
ເຈົ້າໄດ້ຊອກຫາເຫດຜົນບາງຢ່າງເພື່ອໂຈມຕີຂ້ອຍ.
- 29 ແຕ່ບັດນີ້ຈົ່ງຢ້ານກົວດາບ
ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າຈະນຳດາບມາລົງໂທດ
ເພື່ອເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າມີຜູ້ໜຶ່ງຈະພິພາກສາ.

ບົດທີ 20

ໂສຟາຄິດວ່າຄວາມບາບທີ່ໂຢບເຊື່ອງຢູ່ຈະປະກົດ

- 1 ແລ້ວ ໂຊຟາຊາວນາອາມາຕອບວ່າ
- 2 “ເພາະເຫດນັ້ນ ຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ
ຂ້ອຍຈຶ່ງຕ້ອງຕອບດ້ວຍຄວາມຮີບຮ້ອນຍ້ອນການນີ້
- 3 ຂ້ອຍໄດ້ຟັງຄຳຕິຕຽນທີ່ໝັ້ນປະໝາດແລ້ວ
ເພາະເຫດຈິດໃຈຂ້ອຍຮູ້ເລື່ອງຂ້ອຍຈຶ່ງຕ້ອງຕອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາ
- 4 ຕັ້ງແຕ່ດຶກດຳບັນມາ
ຕັ້ງແຕ່ມະນຸດຖືກວາງໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ
- 5 ສຽງໂຊຊະນະຂອງຄົນຊົ່ວນັ້ນສັ່ນ

- ແລະຄວາມຊື່ນບານຂອງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດນັ້ນເປັນແຕ່ໜ້ອຍດຽວ
⁶ ເຖິງແມ່ນຄວາມສູງຂອງລາວຂຶ້ນໄປເຖິງພ້າສະຫວັນ
 ແລະຫົວຂອງລາວໄປເຖິງໝູ່ເມກ
⁷ ລາວຈະພົນາດເປັນນິດເໝືອນອາຈົມຂອງລາວເອງ
 ບັນດາຄົນທີ່ເຄີຍເຫັນລາວຈະເວົ້າວ່າ ‘ລາວຢູ່ທີ່ໃດ’
⁸ ລາວຈະບິນໄປຄືຄວາມຝັນ ແລະຈະບໍ່ມີໃຜພົບລາວອີກ
 ລາວຈະຖືກໄລ່ໄປຄືຜັນໃນກາງຄືນ
⁹ ໃນຕາຊຶ່ງໄດ້ເຫັນລາວຈະບໍ່ເຫັນລາວອີກ
 ຫລືບ່ອນຢູ່ຂອງລາວຈະບໍ່ເຫັນລາວອີກເລີຍ
¹⁰ ລູກຫລານຂອງລາວຈະຊອກຫາຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກຄົນຍາກຈົນ
 ແລະມີຂອງລາວຈະຄົນຊັບສົມບັດຂອງລາວ
¹¹ ກະດູກຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍ
 ຄວາມບາບຂອງຄົນໜຸ່ມຊຶ່ງຈະນອນລົງກັບລາວໃນຂີ້ຝຸ່ນດິນ
¹² ເຖິງວ່າຄວາມຊົ່ວຈະຫວານຢູ່ໃນປາກຂອງລາວ
 ແມ່ນລາວເຊື່ອງໄວ້ກ້ອງລິ້ນຂອງລາວ
¹³ ແມ່ນເຂົາບໍ່ຢາກຈະປ່ອຍ ແລະບໍ່ປະຖິ້ມ
 ແຕ່ອົມໄວ້ໃນປາກຂອງລາວ
¹⁴ ອາຫານຂອງລາວຈະປ່ຽນໃນທ້ອງຂອງລາວ
 ເໝືອນພິດຂອງໆເທົ່າໃນຕົວລາວ
¹⁵ ລາວກິນຊັບສົມບັດລົງໄປ ແຕ່ຈະຮາກມັນອອກມາອີກ
 ພຣະເຈົ້າຈະໂຍນມັນອອກມາຈາກທ້ອງຂອງລາວ
¹⁶ ລາວຈະດູດພິດຂອງໆເທົ່າ
 ລິ້ນຂອງໆຮ້າຍຈະຂ້າລາວ
¹⁷ ລາວຈະບໍ່ເຫັນນ້ຳຫ້ວຍ ຫລືນ້ຳເຊ
 ນ້ຳແກ້ງທັງຫລາຍເປັນນ້ຳເຜິ້ງ ແລະນ້ຳນົມໄຫລຢູ່
¹⁸ ລາວຈະສົ່ງຄືນຜົນງານຂອງລາວ ແລະຈະບໍ່ກິນ ລາວໄດ້ກຳໄລເທົ່າໃດ
 ລາວຈະຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະລາວຈະບໍ່ໄດ້ຄວາມຊື່ນບານໃນສິ່ງນັ້ນເລີຍ
¹⁹ ເພາະລາວໄດ້ບຽດບຽນ ແລະປະຖິ້ມຄົນຍາກຈົນ
 ລາວໄດ້ຍຶດເຮືອນຊຶ່ງລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງ
²⁰ ແນ່ນອນ ລາວຈະບໍ່ຮູ້ສຶກສະຫງົບໃຈ
 ລາວຈະເກັບສິ່ງທີ່ລາວປາດຖະໜາບໍ່ໄດ້ເລີຍ
²¹ ອາຫານຂອງລາວຈະບໍ່ມີຫຍັງເຫລືອ ເຫດສະນັ້ນ
 ບໍ່ມີໃຜຊອກຫາຊັບສົມບັດຂອງລາວ

- 22 ໃນຂະນະທີ່ລາວອີ່ມໜ້າສຳລານ ລາວຈະຕົກໃນສະພາບຂັດສົນ
ມີຂອງຄົນຊົ່ວທັງປວງຈະມາເຖິງລາວ
- 23 ເມື່ອກຳລັງຈະອີ່ມທ້ອງຂອງລາວໃຫ້ເຕັມ
ພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ສົ່ງຄວາມພິໄລດອັນເດືອດຮ້ອນມາເຖິງລາວ
ແລະຫລັງລົງມາເທິງລາວເມື່ອລາວຮັບປະທານອາຫານຢູ່
- 24 ລາວຈະລີ້ຈາກອາວຸດເຫລັກ
ຄັນທະນູເຫລັກກ້າຈະແທງລາວຊອດ
- 25 ລາວດຶງມັນອອກ ແລະມັນອອກມາຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ
ແລະ ເຫລັກເຫລື້ອມອອກມາຈາກນ້ຳບີຂອງລາວ ຄວາມໜ້າຍ້ານມາເຖິງລາວ
- 26 ຄວາມມືດທັງປວງຈະເຊື່ອງໄວ້ໃນທີ່ເລິກລັບຂອງລາວ
ໄຟທີ່ບໍ່ຕ້ອງເປົ່າຈະກິນລາວເສຍ
ສິ່ງໃດທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເຕັ້ນຂອງລາວຈະຖືກເຜົາຜານ
- 27 ພ້າສະຫວັນຈະສະແດງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງລາວ
ແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ລາວ
- 28 ຜົນກຳໄລຂອງຄອບຄົວຂອງລາວຈະຖືກເອົາໄປ
ຂັບສົມບັດຂອງລາວຈະຖືກກວາດໄປໃນວັນຂອງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 29 ນີ້ເປັນສ່ວນຂອງຄົນເລວີທີ່ພຣະເຈົ້າຍົກໃຫ້ ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ
ແລະເປັນມໍລະດົກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລາວກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ”

ບົດທີ 21

ໂຢບທຸກໃຈເລື່ອງຄວາມຈະເລີນຂອງຄົນອະທຳ

1 ແລ້ວ ໂຢບຕອບວ່າ

- 2 “ຂໍຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້ອຍຢ່າງລະມັດລະວັງ
ແລະໃຫ້ຄຳນີ້ປອບໃຈເຈົ້າ
- 3 ຈົ່ງອີດກັນແດ່ ແລະຂ້ອຍຈະເວົ້າ
ແລະເມື່ອຂ້ອຍເວົ້າແລ້ວ ກໍເຍາະເຍີ້ຍຕໍ່ໄປສາ
- 4 ສ່ວນຂ້ອຍນີ້ ຈະຕໍ່ວ່າມະນຸດບໍ່ ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ
ເປັນຫຍັງໃຈຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ຄວນເປັນທຸກ
- 5 ຈົ່ງເບິ່ງຂ້ອຍ ແລະຈົ່ງປະຫລາດໃຈສາ
ແລະເຈົ້າຈົ່ງເອົາມີປິດປາກຂອງເຈົ້າ
- 6 ເມື່ອຂ້ອຍລະນຶກເຖິງເລື່ອງນີ້ ຂ້ອຍກໍປະຫລາດໃຈ
ແລະຄວາມສັ່ນສະຫ້ານກໍຈັບເມື່ອທັງຂອງຂ້ອຍ
- 7 ເປັນຫຍັງຄົນຊົ່ວຈຶ່ງມີຊີວິດຢູ່ ຈົນເຖິງເຖົ້າແກ່

- ແລະຈະເລີນມີອຳນາດຫລາຍຂຶ້ນ
- 8 ເຊື້ອສາຍຂອງພວກເຂົາກໍຕັ້ງພົ້ນຄົງຢູ່ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ
ແລະລູກຫລານຂອງພວກເຂົາກໍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາພວກເຂົາ
- 9 ເຮືອນຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍປອດໄພປາດສະຈາກຄວາມຍ້ານກົວ
ແລະໄມ້ແສ້ຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ຢູ່ເທິງພວກເຂົາ
- 10 ງົວເຖິກຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຂາດກຳລັງ
ງົວແມ່ຂອງພວກເຂົາອອກລູກ ແລະບໍ່ມີຫລຸລູກ
- 11 ພວກເຂົາສົ່ງລູກນ້ອຍໆອອກໄປຢູ່ຄືຜູງແບ້ແກະ
ແລະລູກຫລານຂອງພວກເຂົາກໍເຕັ້ນລຳ
- 12 ພວກເຂົາຈັບເອົາກອງ ແລະພົນຄູ່
ແລະປີຕິຍົນດີຕາມສຽງຊຸ່ຍ
- 13 ຕະຫລອດວັນເວລາຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍຈະເລີນ
ແລະລົງໄປທີ່ແດນຄົນຕາຍໃນພົບຕາດຽວ
- 14 ພວກເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະເຈົ້າວ່າ ‘ຂໍເຊີນໄປຈາກພວກຂ້າມ້ອຍ
ເພາະເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາຄວາມຮູ້ໃນທາງຂອງພຣະອົງ
- 15 ພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄືຜູ້ໃດ ທີ່ເຮົາຈະຕ້ອງບົວລະບັດພຣະອົງ
ເຮົາອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ ເຮົາຈະໄດ້ປະໂຫຍດຫຍັງ’
- 16 ເບິ່ງແມ່ ຄວາມຈະເລີນຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຢູ່ໃນກຳມີຂອງພວກເຂົາ
ຄຳປຶກສາຂອງຄົນຊົ່ວຂໍໃຫ້ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຂ້ອຍ
- 17 ຕະກຽງຂອງຄົນຊົ່ວດັບມອດຫລາຍເທື່ອເທົ່າໃດ
ຄວາມຍາກລຳບາກມາເຖິງພວກເຂົາຫລາຍເທົ່າໃດ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຈກຢາຍຄວາມເສົ້າໂສກດ້ວຍພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງ
- 18 ພວກເຂົາເປັນຄືເໝືອງທີ່ລົມພັດປົວໄປ
ແລະເປັນເໝືອນແກບທີ່ພາຍຸພັດໄປ
- 19 ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະສົມຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາບໍ່
ພຣະອົງໄດ້ຕອບແທນແກ່ພວກເຂົາເອງ ແລະພວກເຂົາກໍຈະຮູ້ຈັກ
- 20 ໃນຕາຂອງພວກເຂົາຈະເຫັນຄວາມພົ້ນາດຂອງຕົນເອງ
ແລະພວກເຂົາຈະດື່ມພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
- 21 ເຫດວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຍິນດີອັນໃດໃນເລື່ອງເຊື້ອສາຍທີ່ຕາມເຂົາມາ
ເມື່ອຈຳນວນເດືອນຂອງເຂົາຖືກຕັດຂາດເສຍແລ້ວ
- 22 ມີຜູ້ໃດຈະສອນຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ພິພາກສາພວກທີ່ຢູ່ເທິງພ້າສະຫວັນ
- 23 ຄົນໜຶ່ງຕາຍເມື່ອຍັງແຂງແຮງ

- ແລະສະບາຍ ປອດໄພ
- 24 ຮ່າງກາຍຂອງລາວເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳນົມ
ແລະກະດູກຂອງລາວກໍຊຸ່ມດ້ວຍໄຂກະດູກ
- 25 ອີກຄົນໜຶ່ງຕາຍດ້ວຍໃຈຂົມຂຶ້ນ
ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຊົມຄວາມສຸກຈັກເທື່ອ
- 26 ພວກເຂົາທັງສອງນອນລົງໃນຂີ້ຝຸ່ນດິນຄືກັນ
ແລະຕົວໜອນກໍກັດກິນພວກເຂົາທັງສອງຄືກັນ
- 27 ເບິ່ງແມ່ ຂ້ອຍຮູ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ
ແລະອຸບາຍຂອງເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້ອຍ
- 28 ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ ‘ວັງຂອງເຈົ້ານາຍຢູ່ທີ່ໃດ
ເຕັ້ນຊຶ່ງຄົນຊົ່ວອາໄສນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ’
- 29 ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖາມນັກທ່ອງທ່ຽວ
ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ພະຍານຂອງພວກເຂົາບໍ່
- 30 ວ່າຄົນຊົ່ວໄດ້ມັງນໄວ້ຈົນເຖິງວັນຂອງໄພພິບັດ
ແລະພວກເຂົາຈະຖືກນຳໄປຍັງວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດ
- 31 ໃຜແຈ້ງວິທີການຂອງລາວຕໍ່ໜ້າລາວ
ແລະຜູ້ໃດສະໜອງລາວໃນສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ
- 32 ເຖິງຢ່າງນັ້ນລາວຈະຖືກຫາມໄປຍັງຊຸມຝັ່ງສົບ
ແລະຈະຍັງຢູ່ໃນອຸບໂມງ
- 33 ສຳລັບລາວກ້ອນດິນທີ່ພູເຂົາກໍເປົາສະບາຍ
ຄົນທັງປວງກໍຕາມລາວໄປ ແລະຄົນທີ່ໄປຂ້າງໜ້າກໍນັບບໍ່ຖ້ວນ
- 34 ແລ້ວເປັນຫຍັງເຈົ້າຈະມາເລົ່າໂລມໃຈຂ້ອຍດ້ວຍສິ່ງເບົາໆ
ຄຳຕອບຂອງເຈົ້າບໍ່ມີຫຍັງເຫລືອແລ້ວນອກຈາກການຂີ້ຕົວະ”

ບົດທີ 22

ເອລີຟັດຟ້ອງໂຢບເປັນເທື່ອທີສາມ

- 1 ແລ້ວ ເອລີຟັດຊາວເຕມານຕອບວ່າ
- 2 “ຄົນຈະເປັນປະໂຫຍດອັນໃດແກ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ ຈິງແທ້
ຜູ້ໃດສະຫລາດກໍເປັນປະໂຫຍດແກ່ຕົນເອງຕ່າງຫາກ
- 3 ຖ້າເຈົ້າເປັນຄົນຊອບທຳ ຈະເປັນທີ່ພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ບໍ່
ຫລືຖ້າທາງທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າດີ ແລະສັດຊີ້ ຈະເປັນປະໂຫຍດອັນໃດແກ່ພຣະອົງ
- 4 ພຣະອົງຈະໄດ້ຕິຕຽນເຈົ້າເພາະຢ້າເກງບໍ່
ພຣະອົງຈະໄດ້ສູ້ຄວາມກັບເຈົ້າບໍ່

- 5 ຄວາມຊົ່ວຂອງເຈົ້າໃຫຍ່ກວ່າ ບໍ່ແມ່ນບໍ່
ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ບໍ່ແມ່ນບໍ່
- 6 ເພາະເຈົ້າຍຶດຂອງປະກັນໄປຈາກພີ່ນ້ອງໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ
ແລະບຸ້ນເສື້ອຜ້າຂອງຄົນທີ່ເບືອຍກາຍຢູ່
- 7 ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ນ້ຳແກ່ຄົນທີ່ຫິວນ້ຳ
ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຫິວເຂົ້າ
- 8 ຄົນທີ່ມີອຳນາດບາດໃຫຍ່ຍ່ອມໄດ້ທີ່ດິນເປັນກຳມະສິດ
ແລະຄົນທີ່ມີໜ້າມີຕາກໍໄດ້ເຂົ້າອາໄສຢູ່
- 9 ເຈົ້າໄລ່ແມ່ໝ້າຍອອກໄປມີເປົ່າ
ແລະແຂນຂອງລູກກຳພ້າພໍ່ກໍຫັກ
- 10 ເພາະສະນັ້ນ ກັບດັກຢູ່ຮອບເຈົ້າ
ແລະຄວາມຍ້ານມາຖືກເຈົ້າໃນບາດດຽວ
- 11 ຫລືຄວາມມືດຈົນເຈົ້າບໍ່ເຫັນຫຍັງ
ແລະນ້ຳທີ່ຖ້ວມກໍປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້
- 12 ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນທີ່ສູງໃນພ້າສະຫວັນບໍ່
ເບິ່ງດາວທີ່ສູງທີ່ສຸດແມ່ ມັນສູງແທ້ໆ
- 13 ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າວ່າ ‘ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສິ່ງໃດ
ພຣະອົງຈະໄດ້ທະລຸເມກມືດທຶບໄປພິພາກສາບໍ່
- 14 ເມກທຶບທຸ່ມທໍ່ພຣະອົງໄວ້ ພຣະອົງເບິ່ງຫຍັງບໍ່ເຫັນ
ແລະພຣະອົງໄດ້ດຳເນີນໂດຍຮອບເທິງພື້ນພ້າ’
- 15 ເຈົ້າມຸ້ງໜ້າໄປທາງເກົ້າບໍ່
ຊຶ່ງຄົນຊົ່ວເຄີຍດຳເນີນນັ້ນ
- 16 ຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຈົບຫາຍໄປກ່ອນເວລາກຳນົດຂອງພວກເຂົາ
ຮາກຖານຂອງເຂົາຖືກພັດໄຫລໄປດ້ວຍນ້ຳ
- 17 ພວກເຂົາທູນພຣະເຈົ້າວ່າ ‘ຂໍໄດ້ໄປຈາກພວກຂ້ານ້ອຍ’
ແລະ ‘ພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຈະເຮັດສິ່ງໃດແກ່ເຂົາ’
- 18 ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເຮືອນຂອງພວກເຂົາເຕັມດ້ວຍຊັບສົມບັດ
ແຕ່ຄຳສັ່ງສອນຂອງຄົນຊົ່ວຂໍໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກຂ້ອຍ
- 19 ຄົນຊອບທຳຈະເຫັນ ແລະຊົມຊື່ນຍິນດີ
ຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດຈະເຍາະເຍີ້ຍ
- 20 ຄົນທີ່ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກໍບໍ່ຖືກຕັດຂາດ
ແຕ່ຂອງອັນບໍລິບູນທີ່ເຫລືອນັ້ນໄຟກໍໄໝ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່
- 21 ຈົ່ງເຂົ້າມາຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຢູ່ຢ່າງສັນຕິ

- ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ດີຈະມາເຖິງເຈົ້າ
- 22 ຂໍຈົ່ງຮັບກົດໝາຍຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະອົງ
ແລະເກັບມຸ້ງພຣະທໍາຂອງພຣະອົງໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ
- 23 ຖ້າເຈົ້າກັບມາທາພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ເຈົ້າຈະຈະເລີນ ແລະຈະຖິ້ມຄວາມຊົ່ວຊ້າໃຫ້ໄກຈາກເຕັ້ນຂອງເຈົ້າ
- 24 ເຈົ້າຈະຮວບຮວມຄໍາໄວ້ເໝືອນຂີ້ຝຸ່ນດິນ
ແລະຄໍາເມືອງ ໂອພີໄວ້ເໝືອນຫີນໃນແມ່ນໍ້າ
- 25 ແລະພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອໍານາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະເປັນຜູ້ປ້ອງກັນເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະມີເງິນຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- 26 ແລ້ວເຈົ້າຈະປີຕີຍົນດີໃນພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະເງິຍໜ້າຂອງເຈົ້າທາພຣະເຈົ້າ
- 27 ເຈົ້າຈະອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະໄດ້ຟັງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະເຮັດຕາມຄໍາປະຕິຍານຂອງເຈົ້າ
- 28 ເຈົ້າຈະຕັດສິນໃຈໃນເລື່ອງໃດ ແລະເລື່ອງນັ້ນຈະສໍາເລັດສົມປະສົງ
ແລະຈະມີແສງສະຫວ່າງສ່ອງທາງໃຫ້ເຈົ້າ
- 29 ເມື່ອມະນຸດຖືກຖິ້ມລົງໄປ ເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ ‘ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເທີນ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຄົນຖ່ອມໃຈໃຫ້ລອດພົ້ນ’
- 30 ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຄົນທີ່ມີຄວາມຜິດໃຫ້ພົ້ນ
ພົ້ນຈະພົ້ນ ໂດຍຄວາມບໍລິສຸດຈາກມືຂອງເຈົ້າ”

ບົດທີ 23

ໂຢບອາໄລເຖິງພຣະເຈົ້າ

- 1 ແລ້ວ ໂຢບຕອບວ່າ
- 2 “ຄໍາຮ້ອງທຸກຂອງຂ້ອຍກໍຂົນຂຶ້ນໃນມື້ນີ້ດ້ວຍ
ການທີ່ຂ້ອຍຖືກຕີກໍໜັກກວ່າການຮ້ອງຄາງຂອງຂ້ອຍ
- 3 ໂອ ຂ້ອຍຢາກຮູ້ວ່າຈະພົບພຣະອົງໄດ້ທີ່ໃດ
ເພື່ອຂ້ອຍຈະມາເຖິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງ
- 4 ຂ້ອຍຈະຍິ້ນຄະດີຂອງຂ້ອຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
ແລະບັນຈຸຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງໃຫ້ເຕັມປາກຂອງຂ້ອຍ
- 5 ຂ້ອຍຈະຮູ້ຄໍາຕອບຂອງພຣະອົງ
ແລະເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພຣະອົງຈະກ່າວກັບຂ້ອຍ
- 6 ພຣະອົງຈະໄດ້ໂຕ້ແຍ້ງກັບຂ້ອຍດ້ວຍລິດທານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຫລື
ພຣະອົງຈະໄດ້ໃຫ້ກໍາລັງແກ່ຂ້ອຍ

- 7 ໃນບ່ອນນັ້ນ ຄົນທຸ່ງທຳຈະສູ້ຄວາມກັບພຣະອົງໄດ້
 ແລະຂ້ອຍຈະຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຜູ້ພິພາກສາຂອງ
 ຂ້ອຍຕະຫລອດໄປເປັນນິດ
- 8 ເບິ່ງແມ່ ຂ້ອຍຍ່າງໄປຂ້າງໜ້າ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ບ່ອນນັ້ນ
 ແລະຂ້າງຫລັງ ແຕ່ຂ້ອຍກໍບໍ່ສັງເກດເຫັນພຣະອົງ
- 9 ຂ້າງຊ້າຍມືທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳກິດຈະການ ຂ້ອຍກໍບໍ່ເຫັນພຣະອົງ
 ຂ້າງຂວາມືພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງໄວ້ ຂ້ອຍຫາພຣະອົງບໍ່ພົບ
- 10 ດ້ວຍວ່າພຣະອົງໄດ້ຮູ້ທາງທີ່ຂ້ອຍໄປ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ທົດສອບຂ້ອຍແລ້ວ
 ຂ້ອຍກໍຈະເປັນເໝືອນຄຳ
- 11 ຕີນຂອງຂ້ອຍຕິດຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະອົງແໜ້ນ
 ຂ້ອຍຍ່າງຕາມເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຫັນໄປທາງຂ້າງເລີຍ
- 12 ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຫົນໄປຈາກພຣະບັນຍັດແຫ່ງຮິມພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
 ຂ້ອຍຕີລາຄາພຣະທຳແຫ່ງພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
 ສູງກວ່າອາຫານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຂ້ອຍ
- 13 ແຕ່ພຣະອົງຜັນປຸງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ແລະຜູ້ໃດຈະຫັນພຣະອົງໄດ້
 ພຣະອົງມີພຣະປະສົງສິ່ງໃດ ພຣະອົງກໍໄດ້ກະທຳສິ່ງນັ້ນ
- 14 ເພາະວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຂ້ອຍນັ້ນຄົບຖ້ວນ
 ແລະສິ່ງຢ່າງນັ້ນເປັນຈຳນວນຫລາຍຢູ່ໃນພຣະດຳລິຂອງພຣະອົງ
- 15 ເພາະສະນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງສະຫົກສະຫ້ານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
 ເມື່ອຂ້ອຍຕືກຕອງ ຂ້ອຍກໍໂກດຮ້າຍຕໍ່ພຣະອົງ
- 16 ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ໃຈຂອງຂ້ອຍອ່ອນເພຍ
 ພຣະເຈົ້າອົງມີລິດອຳນາດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕືກສະຫ້ານ
- 17 ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຖືກຕັດຂາດກ່ອນຄວາມມືດມາເຖິງ
 ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປິດຄວາມມືດທົບໄວ້ຈາກໜ້າຂ້ອຍ”

ບົດທີ 24

ໂຍບຈົມວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເນີນເສີຍຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

- 1 “ເມື່ອວາລະກຳນົດບໍ່ປິດບັງໄວ້ຈາກພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດ
 ເປັນຫຍັງບັນດາຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງບໍ່ເຫັນວັນກຳນົດຂອງພຣະອົງ
- 2 ມີຄົນທີ່ຍ້າຍຫລັກເຂດແດນ
 ພວກເຂົາຍຶດຝູງແບ້ແກະພາໄປລ້ຽງ
- 3 ພວກເຂົາໄລ່ຕ້ອນລາຂອງຄົນກຳພ້າພໍ່ໄປ
 ພວກເຂົາເອົາງົວຂອງແມ່ໝ້າຍໄປເປັນປະກັນ

- 4 ພວກເຂົາຊຸກຄົນຂັດສົນອອກນອກຖະໜົນ
ຄົນຍາກຈົນຂອງແຜ່ນດິນໂລກຕ່າງກໍເຊື່ອງຕົວໝົດ
- 5 ເບິ່ງແມ ດັ່ງລາປ່າຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານ
ຄົນຍາກຈົນນັ້ນອອກໄປເຮັດວຽກພະຍາຍາມຫາອາຫານ
ຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງໃຫ້ອາຫານແກ່ພວກເຂົາ ແລະລູກທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາ
- 6 ພວກເຂົາທັງຫລາຍເກັບຫຍ້າແຫ້ງໃນທົ່ງ
ແລະເຂົາເລັ່ມສວນອະງຸ່ນຂອງຄົນຊົວ
- 7 ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ເປືອຍກາຍນອນຕະຫລອດຄືນໂດຍບໍ່ມີເສື້ອຜ້າ
ແລະບໍ່ມີຜ້າຫົ່ມກັນໜາວ
- 8 ພວກເຂົາປຽກຝົນແຫ່ງພູເຂົາ
ແລະເກາະຫີນຢູ່ເພາະບໍ່ມີບ່ອນກຳບັງ
- 9 ມີຄົນຊົ່ວຈັບເອົາເດັກກຳພ້າພໍ່ໄປຈາກເອີກ
ແລະເອົາຂອງປະກັນຈາກຄົນຍາກຈົນ
- 10 ພວກເຂົາທັງຫລາຍເຮັດໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ຢ່າງເປືອຍກາຍໄປໂດຍບໍ່ມີເສື້ອຜ້າ
ເຂົາກໍແບກຟ່ອນເຂົ້າໄປຈາກຄົນທີ່ຫິວ
- 11 ເຂົາເຮັດນ້ຳມັນຢູ່ທ່າມກາງກຳແພງຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້
ພວກເຂົາຢູ່ບໍ່ຢູ່ທີ່ອ່າງອະງຸ່ນ ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ຕ້ອງທົນຄວາມຫິວນ້ຳ
- 12 ຄົນຮ້ອງຄາງອອກມາຈາກໃນເມືອງ ແລະຈິດໃຈຂອງຄົນບາດເຈັບຮ້ອງຂໍ
ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສົນພຣະໄທໃນຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງເຂົາ
- 13 ພວກເຂົາຢູ່ໃນພວກທີ່ກະບົດຕໍ່ຄວາມສະຫວ່າງ
ທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບທາງຂອງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ
ແລະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທາງຂອງຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ
- 14 ຜູ້ກະທຳການຄາດຕະກຳລຸກຂຶ້ນມາແຕ່ເຂົ້າມືດ ລາວຂ້າຄົນຍາກຈົນ
ແລະຄົນຂັດສົນ ແລະໃນກາງຄືນລາວເປັນເໝືອນຄົນຂີ້ລັກ
- 15 ຕາຂອງຜູ້ລ່ວງປະເວນີຄອຍຖ້າເວລາຄຳ ກ່າວວ່າ 'ບໍ່ມີຕາໃດຈະເຫັນຂ້ອຍ'
ແລະລາວກໍປົກໜ້າຂອງລາວ
- 16 ໃນຍາມມືດ ພວກເຂົາເຈາະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ
ພວກເຂົາໝາຍໄວ້ສຳລັບຕົນເອງໃນເວລາກາງເວັນ ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມສະຫວ່າງ
- 17 ເພາະເງົາມັດຈຸລາດເປັນເໝືອນເວລາເຊົ້າແກ່ພວກເຂົາທຸກຄົນ ຖ້າໃຜຮູ້ຈັກພວກເຂົາ
ພວກເຂົາກໍເປັນຄວາມຍ້ານຂອງເງົາມັດຈຸລາດ
- 18 ພວກເຂົາແລ່ນໄວດັ່ງນ້ຳໄຫລ ສ່ວນແບ່ງຂອງພວກເຂົາຖືກສາບແຂ່ງໃນແຜ່ນດິນ
ພວກເຂົາບໍ່ຫັນໜ້າໄປສູ່ສວນອະງຸ່ນຂອງຕົນ
- 19 ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ ແລະຄວາມຮ້ອນເຮັດໃຫ້ນ້ຳຫິມະໄປສັນໃດ

- ແດນຄົນຕາຍກໍຈັບເອົາຜູ້ເຮັດບາບໄປສັນນັ້ນ
- 20 ທ້ອງແມ່ຈະລືມລາວ ຕົວໜອນຈະກິນລາວຢ່າງແຊບ ບໍ່ມີໃຜຈື່ລາວໄດ້ຕໍ່ໄປ
ຄວາມຊົ່ວຈະຫັກລົງຢ່າງຕົ້ນໄມ້
- 21 ລາວຍຶດເອົາຈາກຍິງໝັ້ນທີ່ບໍ່ມີລູກ
ແລະບໍ່ເຮັດການດີຫຍັງໃຫ້ແກ່ແມ່ໝ້າຍ
- 22 ລາວໄດ້ທຳລາຍຄົນທີ່ມີກຳລັງດ້ວຍອຳນາດຂອງຕົນ
ລາວລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວບໍ່ມີໃຜໝັ້ນໃຈເລື່ອງຊີວິດຂອງຕົນ
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຄວາມປອດໄພໃຫ້ລາວ ແລະພວກເຂົາກໍເພິ່ງຢູ່
ແລະພຣະເນດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງຫົນທາງຂອງພວກເຂົາ
- 24 ພວກເຂົາທັງຫລາຍຖືກຍ້ອຍຍໍຂຶ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງແລ້ວກໍຫາຍໄປ ພວກເຂົາທຸ່ງແຫ່ງ
ແລະດັບໄປຈາກແນວທາງຢ່າງຄົນອື່ນໆພວກເຂົາຖືກຕັດອອກເໝືອນຍອດຮວງເຂົ້າ
- 25 ແລ້ວບັດນີ້ຖ້າບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ໃຜຈະພິສູດໄດ້ວ່າຂ້ອຍຂີ້ຕົວະ
ແລະສະແດງວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍກ່າວນັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ”

ບົດທີ 25

ບົນດັດບອກໂຢບວ່າມະນຸດບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້

- 1 ແລ້ວບົນດັດຄົນຊູອາຕອບວ່າ
- 2 “ພຣະເຈົ້າໄດ້ອຳນາດໃນການປົກຄອງ ແລະໃຫ້ຍົາເກງພຣະອົງ
ໄດ້ກະທຳສັນຕິພາບໃນສະຫວັນເບື້ອງສູງຂອງພຣະອົງ
- 3 ກອງທັບຂອງພຣະອົງມີຈຳນວນບໍ່
ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສ່ອງມາເໜືອຜູ້ໃດ
- 4 ແລ້ວມະນຸດຈະຊອບທຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ
ຄົນທີ່ເກີດຈາກຜູ້ຍິງຈະບໍລິສຸດໄດ້ຢ່າງໃດ
- 5 ເບິ່ງແມ່ ເຖິງແມ່ນດວງເດືອນກໍບໍ່ມີຄວາມສຸກໃສ
ແລະດວງດາວກໍບໍ່ບໍລິສຸດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ
- 6 ຫລາຍກວ່ານັ້ນເທົ່າໃດ ມະນຸດຈະບໍລິສຸດ ຜູ້ເປັນພຽງຕົວໜອນ
ແລະລູກຂອງມະນຸດ ຜູ້ເປັນພຽງຕົວໜອນ”

ບົດທີ 26

ໂຢບກ່າວຊຳວ່າເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ

- 1 ແລ້ວໂຢບຕອບວ່າ
- 2 “ເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍຜູ້ບໍ່ມີກຳລັງຢ່າງໃດ ແຂນທີ່ບໍ່ມີແຮງ
ເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ໝັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ

- 3 ຄົນທີ່ບໍ່ມີສະຕິບັນຍາ ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງສອນຢ່າງໃດ
ແລະໄດ້ສະແດງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນບໍລິບູນຢ່າງໃດ
- 4 ເຈົ້າໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳສຳລັບຜູ້ໃດ
ແລະລົມຫາຍໃຈທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຈົ້າແມ່ນຂອງໃຜ
- 5 ແດນຄົນຕາຍເບື້ອງລຸ່ມຕົກສະຫ້ານໃຕ້ພື້ນນ້ຳ
ແລະທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນ້ຳນັ້ນ
- 6 ນາລົກກໍໄຂອອກຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
ແລະແດນມໍລະນາບໍ່ມີຜ້າບັງ
- 7 ພຣະອົງໄດ້ຂີງທາງເໜືອ ອອກບູບ່ອນທີ່ວ່າງເປົ່າ
ແລະແຂວນໂລກໄວ້ເໜືອບ່ອນທີ່ວ່າງເປົ່າ
- 8 ພຣະອົງໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ນ້ຳໄວ້ໃນເມກທົບຂອງພຣະອົງ
ແລະເມກນັ້ນກໍບໍ່ຂາດໄປ
- 9 ພຣະອົງໄດ້ປົກບັງໜ້າແຫ່ງພຣະທີ່ນັ່ງ
ແລະເອົາເມກຂອງພຣະອົງອອກບູມັນໄວ້
- 10 ພຣະອົງໄດ້ຂີດໝາຍໄວ້ເທິງພື້ນນ້ຳເປັນເຂດແດນ
ລະຫວ່າງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະຄວາມມືດ
- 11 ເສົາພ້າກໍຫວັ່ນໄຫວ
ແລະປະຫລາດໃຈເມື່ອພຣະອົງໄດ້ນາບຊູ່
- 12 ພຣະອົງໄດ້ປາບທະເລໃຫ້ສະຫງົບດ້ວຍລິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ຕີຄົນຈອງທອງດ້ວຍຄວາມເຂົ້າພຣະໄທຂອງພຣະອົງ
- 13 ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃຫ້ພ້າສະຫວັນສ່ອງໃສດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ
ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ແທງໆທີ່ກຳລັງໜີໄປ
- 14 ເບິ່ງແມ່ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນພຽງພຣະລາຊະກິດບາງຢ່າງຂອງພຣະອົງ
ເຮົາໄດ້ຍິນເຖິງພຣະອົງກໍເປັນພຽງສຽງຊິ້ມຄ່ອຍໆ
ໃຜຈະເຂົ້າໃຈເຖິງລິດທານຸພາບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງໄດ້”

ບົດທີ 27

ຄວາມຈິງໃຈຂອງໂຢບ

- 1 ແລະ ໂຢບ ໄດ້ກ່າວກອນສຸພາສິດຂອງຕົນອີກວ່າ
- 2 “ພຣະເຈົ້າມີພຣະຊົນຢູ່ແນ່ສັນໃດ
ຄືພຣະອົງຜູ້ໄດ້ນຳຄວາມຍຸດຕິທຳອັນຄວນເປັນຂອງຂ້ອຍໄປ
ແລະພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ມີພຣະຊົນຢູ່ແນ່ສັນໃດ
ຄືຜູ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຂ້ອຍຂົມຂຶ້ນ

- 3 ຕາບໃດລົມຫາຍໃຈຍັງຢູ່ໃນຕົວຂ້ອຍ
ແລະຕາບໃດລົມຫາຍໃຈຈາກພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນຮູດັງຂອງຂ້ອຍ
- 4 ຮິມບາກຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ເວົ້າຄວາມບໍ່ຈິງ
ແລະລິ້ນຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ເປັ້ງຄໍາຕົວະ
- 5 ຈົ່ງເມີນເສີຍສາທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າວ່າເຈົ້າຖືກ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ຖິ້ມຄວາມສັດຈິງຂອງຂ້ອຍຈົນຂ້ອຍຕາຍ
- 6 ຂ້ອຍຍຶດຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້ອຍໃຫ້ໝັ້ນຄົງ
ບໍ່ຍອມປ່ອຍໄປ ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ຕົກໜີຂ້ອຍ ບໍ່ວ່າວັນໃດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ
- 7 ຂໍໃຫ້ສັດຕູຂອງຂ້ອຍເປັນເໝືອນຄົນຊົ່ວ
ແລະຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ຂ້ອຍເປັນເໝືອນຄົນອະທຳ

ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດຂາດຄວາມຫວັງ

- 8 ເພາະອັນໃດຈະເປັນຄວາມຫວັງຂອງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຖິງວ່າລາວໄດ້ກຳໄລແລ້ວ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊີວິດຂອງລາວໄປ
- 9 ພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຟັງສຽງຮ້ອງຂອງລາວບໍ່
ເມື່ອຄວາມຍາກລຳບາກມາສູ່ລາວ
- 10 ລາວຈະປິຕິຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດອັນໃຫຍ່
ທີ່ສຸດບໍ່ ລາວຈະກາບທູນພຣະເຈົ້າທຸກເວລາບໍ່
- 11 ຂ້ອຍຈະສັ່ງສອນເຈົ້າທັງຫລາຍ ໂດຍພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຂ້ອຍຈະບໍ່ປິດບັງພຣະດຳລິຂອງພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່
- 12 ເບິ່ງແມ່ ເຈົ້າທຸກຄົນໄດ້ເຫັນເອງແລ້ວ
ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າຈາແບບແຫລວໂຫລເຊັ່ນນີ້
- 13 ສ່ວນຂອງຄົນຊົ່ວທີ່ພຣະເຈົ້າ ຈະໃຫ້ມຸ່ນໄປກັບ
ມໍລະດົກ ຊຶ່ງຜູ້ປົບບັງຄັບຈະໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດ
- 14 ຖ້າລູກຫລານຂອງລາວເພີ່ມຂຶ້ນ ກໍເພື່ອຖືກດາບ
ແລະລູກຫລານຂອງລາວກໍຫາບໍ່ພໍກິນ
- 15 ຄົນຂອງລາວທີ່ເຫລືອຢູ່ ຄວາມຕາຍກໍຈະຝັງພວກເຂົາເສຍ
ແລະແມ່ໝ້າຍທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ຮ້ອງຄາງ
- 16 ເຖິງລາວຈະກອບໂກຍເອົາເງິນໄວ້ຫລາຍເໝືອນຂີ້ຝຸ່ນດິນ
ແລະກອງເສື້ອຜ້າໄວ້ດັ່ງດິນໜຽວ
- 17 ລາວຈະກອງໄວ້ກໍໄດ້ ແຕ່ຄົນຊອບທຳຈະໃສ່
ແລະຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດຈະແບ່ງເງິນກັນ
- 18 ລາວສ້າງເຮືອນເໝືອນຢ່າງຕົວມອດ
ຄືກະຕູບທີ່ຄົນຍາມສ້າງ

- 19 ຄົນຮັ່ງມີຈະນອນລົງ ແຕ່ລາວຈະບໍ່ຖືກຮວບຮວມໄວ້
ລາວມີນຕາຂອງລາວຂຶ້ນ ແລະລາວບໍ່ຢູ່ແລ້ວ
- 20 ຄວາມຢ້ານກົວມາທັບລາວເໝືອນນ້ຳໄຫລ
ໃນກາງຄືນພາຍຸທອບລາວໄປ
- 21 ລົມຕາເວັນອອກທອບລາວຂຶ້ນ ແລະລາວກໍຈາກໄປ
ເໝືອນພາຍຸທີ່ກວາດລາວອອກໄປຈາກບ່ອນຂອງລາວ
- 22 ພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ໂຍນລາວຢ່າງບໍ່ປານີ
ລາວຈະໜີຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
- 23 ຄົນຈະຕົບມືເຍາະເຍີ້ຍລາວ
ແລະຈະຂັບໄລ່ລາວອອກໄປຈາກບ່ອນຂອງລາວ”

ບົດທີ 28

ສະຕິປັນຍາແມ່ນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ

- 1 “ເຫດວ່າມີເໝືອງສຳລັບແຮ່ເງິນ
ແລະມີທີ່ສຳລັບຄຳທີ່ພວກເຂົາເອົາໄປ
- 2 ພວກເຂົາເອົາເຫລັກມາຈາກພື້ນດິນ
ແລະເອົາທອງເຫລືອງມາຈາກແຮ່ດິບ
- 3 ມະນຸດກຳຈັດຄວາມມືດ ແລະຄົ້ນຫາໄປຍັງເຂດໄກທີ່ສຸດ
ຄົ້ນຫາແຮ່ດິບໃນບ່ອນທີ່ມືດຄື້ມ ແລະເງົາມັດຈຸລາດ
- 4 ພວກເຂົາຊຸດປ່ອງບໍ່ໄກຈາກບ້ານຄົນອາໄສຢູ່ ຄົນທຽວໄປມາລືມພວກເຂົາແລ້ວ
ພວກເຂົາແຂວນຢູ່ແກວ່ງໄປແກວ່ງມາໄກຈາກຝູງຄືນ
- 5 ຝ່າຍແຜ່ນດິນນັ້ນມີອາຫານອອກມາ
ແລະທາງລຸ່ມດິນມັນທຳລາຍເໝືອນໄຟໄໝ້
- 6 ກ້ອນຫິນຂອງບ່ອນນັ້ນເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງແກ້ວໄພທູນ
ແລະມັນມີຂີ້ຝຸ່ນຄຳ
- 7 ບໍ່ມີນົກໂຕໃດຮູ້ຈັກທາງນັ້ນ
ແລະຕານົກກໍເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
- 8 ລູກໂຕສິ່ງບໍ່ເຄີຍຢ່າງບ່ອນນັ້ນ
ໂຕສິ່ງໂຫດຮ້າຍບໍ່ຜ່ານມາບ່ອນນັ້ນ
- 9 ຄົນຍິ່ນມືທີ່ຫິນແຂງ
ແລະທຳລາຍໝູເຂົາລົງເຖິງຮາກ
- 10 ລາວຊຸດຮ່ອງໄວ້ໃນຫິນ
ແລະຕາຂອງລາວເຫັນຂອງປະເສີດທຸກຢ່າງ

- 11 ລາວກັນນ້ຳໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີນ້ຳຍ້ອຍ
ແລະສິ່ງທີ່ປົດບັງໄວ້ ລາວນຳມາໃຫ້ແຈ້ງ
- 12 ແຕ່ຈະພົບສະຕິປັນຍາບ່ອນໃດ
ແລະບ່ອນຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຢູ່ທີ່ໃດ
- 13 ມະນຸດບໍ່ຮູ້ຈັກຄ່າຂອງສະຕິປັນຍາ
ແລະໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນເປັນກໍຫາບໍ່ພົບ
- 14 ບາດານເວົ້າວ່າ 'ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ມີ'
ແລະທະເລກ່າວວ່າ 'ບໍ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍ'
- 15 ຈະເອົາຄຳຊີ້ກໍບໍ່ໄດ້
ແລະຈະຊັງເງິນໃຫ້ຕາມລາຄາກໍບໍ່ໄດ້
- 16 ຈະຕີລາຄາເປັນຄຳໂອຟົມກໍບໍ່ໄດ້
ຫລືເປັນພອຍສີນ້ຳເຂົ້າປະເສີດ ຫລືແກ້ວໄພທູນກໍບໍ່ໄດ້
- 17 ຈະທຽບເທົ່າຄຳ ແລະແກ້ວບໍລິສຸດກໍບໍ່ໄດ້
ຫລືຈະແລກປ່ຽນກັບເຄື່ອງຄຳບໍລິສຸດໜ່ວຍໜຶ່ງກໍບໍ່ໄດ້
- 18 ຢ່າເອີ້ນເຖິງຫີນປະກາລັງ ແລະໄຂ່ມຸກເລີຍ
ຄ່າຂອງສະຕິປັນຍາສູງກວ່າມຸກດາ
- 19 ເພັດພອຍນ້ຳໜຶ່ງຂອງເມືອງ ເອທິໂອເປຍ
ກໍປຽບກັບສະຕິປັນຍາບໍ່ໄດ້ ຫລືຈະຕີລາຄາເປັນຄຳບໍລິສຸດກໍບໍ່ໄດ້
- 20 ດັ່ງນັ້ນ ສະຕິປັນຍາມາຈາກໃສ
ແລະບ່ອນຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈຢູ່ທີ່ໃດ
- 21 ເປັນສິ່ງທີ່ເຊື່ອງພົ້ນຈາກຕາຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງປວງ
ແລະປົດບັງໄວ້ຈາກນິກາໃນອາກາດ
- 22 ຄວາມຈົບຫາຍກັບຄວາມຕາຍກ່າວວ່າ
'ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຊ່າລີເລື່ອງສະຕິປັນຍາກັບທູຂອງເຮົາ'
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ທາງໄປຫາສະຕິປັນຍານັ້ນ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຮູ້ທີ່ຢູ່ຂອງສະຕິປັນຍາດ້ວຍ
- 24 ເພາະພຣະອົງທອດພຣະເນດໄປເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະໄດ້ເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ໃຕ້ຟ້າສະຫວັນ
- 25 ໃນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກຳນົດນ້ຳໜັກໃຫ້ແກ່ລົມ
ແລະໄດ້ກະນ້ຳດ້ວຍເຄື່ອງຜອງ
- 26 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ສ້າງກົດໝາຍໃຫ້ຝົນ
ແລະສ້າງທາງໄວ້ໃຫ້ແສງຟ້າຜ່າຂອງຟ້າຜ່າ
- 27 ແລ້ວພຣະອົງທອດພຣະເນດສະຕິປັນຍາ ແລະໄດ້ປະກາດ

ໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ ແລະໄດ້ລອງເບິ່ງດ້ວຍ
 28 ພຣະອົງກ່າວກັບມະນຸດວ່າ ‘ເບິ່ງແມ່ ຄວາມຍຳເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນແຫລະ
 ຄືສະຕິປັນຍາ ແລະການຫັນໜີຈາກຄວາມຊົ່ວກໍແມ່ນ ຄືຄວາມເຂົ້າໃຈ”

ບົດທີ 29

ໂຢບຕອບຄຳຟ້ອງທີ່ຜິດ

- 1 ແລ້ວ ໂຢບກໍກ່າວກອນສຸພາສິດຂອງຕົນອີກວ່າ
  - 2 “ໂອ ຂ້ອຍຢາກຈະຢູ່ຄືແຕ່ລະເດືອນທີ່ຜ່ານໄປ
 ຄືໃນສະໄໝເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຂ້ອຍ
  - 3 ເມື່ອຕະກຽງຂອງພຣະອົງສ່ອງໃສ່ເທິງຫົວຂ້ອຍ
 ແລະຂ້ອຍຢ່າງຝ່າຄວາມມືດໄປດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ
  - 4 ຄືຂ້ອຍເມື່ອຕອນຍັງໜຸ່ມແທ້ໝູ່
 ເມື່ອຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ເໜືອເຕັ້ນຂອງຂ້ອຍ
  - 5 ເມື່ອພຣະເຈົ້າອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດຍັງຢູ່ກັບຂ້ອຍ
 ແລະລູກຫລານຫ້ອມລ້ອມຂ້ອຍ
  - 6 ເມື່ອພວກເຂົາລ້າງທາງຢ່າງຂອງຂ້ອຍດ້ວຍນົມ
 ແລະກ້ອນຫີນຖອກນໍ້າມັນອອກໃຫ້ຂ້ອຍ
  - 7 ເມື່ອຂ້ອຍອອກມາຍັງປະຕູເມືອງ
 ເມື່ອຂ້ອຍຕຽມບ່ອນນັ່ງຂອງຂ້ອຍຕາມຖະໜົນ
  - 8 ຄົນໜຸ່ມເຫັນຂ້ອຍແລ້ວກໍຫລີກໄປ
 ຄົນສູງອາຍຸລູກຂຶ້ນຢືນຢູ່
  - 9 ເຈົ້ານາຍຢຸດເວົ້າ
 ເອົາມືປິດປາກຂອງຕົນໄວ້
  - 10 ສຽງຂອງຂ້າລາຊະການກໍສະຫງົບລົງ
 ແລະລິ້ນຂອງພວກເຂົາກໍຕິດເພດານປາກ
  - 11 ເມື່ອຫູໄດ້ຍືນແລ້ວ ຕ່າງກໍວ່າຂ້ອຍເປັນສຸກ
 ແລະເມື່ອຕາເບິ່ງ ກໍຍົກຍ້ອງຂ້ອຍ
  - 12 ເພາະວ່າຂ້ອຍຊ່ວຍຄົນຍາກຈົນທີ່ຮ້ອງໃຫ້ຊ່ວຍ
 ແລະເດັກກຳພ້າພໍ່ທີ່ບໍ່ມີໃຜອຸປະປະຖ້າເຂົາ
  - 13 ພອນຂອງຄົນທີ່ໃກ້ຈົບຫາຍໄປກໍມາເຖິງຂ້ອຍ
 ແລະຂ້ອຍເປັນເຫດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງແມ່ໝ້າຍຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ
  - 14 ຂ້ອຍເອົາຄວາມຊອບທຳ ແລະມັນກໍຫໍ່ຫຸ້ມຂ້ອຍໄວ້
 ຄວາມຍຸດຕິທຳຂອງຂ້ອຍເໝືອນເສື້ອຄຸມ ແລະຜ້າຄຽນຫົວ

- 15 ຂ້ອຍເປັນຕາໃຫ້ຄົນຕາບອດ
ແລະເປັນຕີນໃຫ້ຄົນງ່ອຍ
- 16 ຂ້ອຍເປັນພໍ່ໃຫ້ຄົນຂັດສົນ
ແລະຂ້ອຍພິຈາລະນາເລື່ອງຂອງຜູ້ທີ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກ
- 17 ຂ້ອຍຫັກກະດູກຄາງຂອງຄົນຊົ່ວ
ແລະໄດ້ດຶງເອົາເຫຍື່ອຈາກແຂ້ວຂອງລາວ
- 18 ແລ້ວຂ້ອຍຄິດວ່າ ‘ຂ້ອຍຈະຕາຍໃນຮັງຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍຈະເພີ່ມທະວີວັນເວລາຂອງຂ້ອຍເໝືອນດິນຊາຍ
- 19 ຮາກຂອງຂ້ອຍຈະແຜ່ໄປເຖິງນ້ຳ
ມີນ້ຳໝອກເທິງກິ່ງຂອງຂ້ອຍຕະຫລອດຄືນ
- 20 ສະຫງ່າລາສີຂອງຂ້ອຍສົດຊື່ນຢູ່ກັບຂ້ອຍ
ແລະຄັນທະນູຂອງຂ້ອຍໃໝ່ສະເໝີຢູ່ໃນມືຂ້ອຍ’
- 21 ຄົນທັງຫລາຍຫວັງຫູຟັງຂ້ອຍ ແລະຄອຍຖ້າຢູ່
ແລະງຽບຢູ່ ຟັງຄຳສັ່ງສອນຂອງຂ້ອຍ
- 22 ຫລັງຈາກທີ່ຂ້ອຍເວົ້າແລ້ວ ພວກເຂົາກໍບໍ່ເວົ້າອີກເລີຍ
ແລະຄຳຂອງຂ້ອຍກໍຕົກລົງມາເທິງພວກເຂົາ
- 23 ພວກເຂົາຄອຍຖ້າຂ້ອຍເໝືອນຄອຍຖ້າຝົນ
ພວກເຂົາອ້າປາກຂອງຕົນເໝືອນລໍຖ້າຮັບນ້ຳຝົນຕົກທ້າຍລະດູ
- 24 ຖ້າຂ້ອຍຊົມຊື່ນຍິນດີຕໍ່ພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍບໍ່ເຊື່ອ
ແລະໃບໜ້າຍິ້ມແຍ້ມຂອງຂ້ອຍ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໝົນໝອງ
- 25 ຂ້ອຍເລືອກທາງໃຫ້ພວກເຂົາ ແລະນັ້ງເປັນຫົວໜ້າ
ແລະຢູ່ຢ່າງກະສັດທ່າມກາງກອງທະຫານ ເໝືອນຜູ້ທີ່ເລົ່າໂລມຄົນຮ້ອງຄາງ”

ບົດທີ 30

ຄວາມຮັ່ງມີຂອງໂຢບກາຍເປັນຄວາມຍາກຈົນ

- 1 “ແຕ່ດຽວນີ້ ພວກເຂົາເຍາະເຍີ້ຍຂ້ອຍ ຄືຄົນທີ່ໜຸ່ມກວ່າຂ້ອຍ
ຄົນທີ່ຂ້ອຍຈະດູໝົນພໍ່ຂອງພວກເຂົາ
ເຖິງກັບບໍ່ຍອມໃຫ້ຢູ່ກັບໝາທີ່ເຝົ້າຝູງແບ່ແກະຂອງຂ້ອຍ
- 2 ຂ້ອຍຈະໄດ້ຫຍັງຈາກກຳລັງມືຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ
ຄືຂອງຄົນທີ່ບໍ່ມີເຫືອແຮງແລ້ວ
- 3 ເພາະເຫດຄວາມອຶດຢາກ ແລະຫົວໂຫຍ ພວກເຂົາຢູ່ແຕ່ຄົນດຽວ
ເມື່ອກ່ອນພວກເຂົາໜີໄປຍັງຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊຶ່ງຮ້າງແຕ່ດິນແລ້ວ
- 4 ພວກເຂົາເກັບຜັກທ່າມກາງພຸ່ມໄມ້

- ແລະເອົາຮາກຕົ້ນຊາມາເປັນອາຫານ
- 5 ພວກເຂົາຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກທ່າມກາງຄົນ
(ມີຄົນຮ້ອງຕາມພວກເຂົາໄປເໝືອນຕາມໂຈນ)
  - 6 ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງພັກຢູ່ທີ່ແຄມນ້ຳ
ໃນຮູຢູ່ໃນດິນແລະຫລືບທັນ
  - 7 ພວກເຂົາຮ້ອງຢູ່ທ່າມກາງພຸ່ມໄມ້
ພວກເຂົາແຫຍ້ກັນຢູ່ພາຍໃຕ້ຕົ້ນຫຍ້າ
  - 8 ພວກເຂົາເປັນລູກຂອງຄົນຖ່ອຍ ແລະເປັນລູກຂອງຄົນເສຍຊີ
ພວກເຂົາຖືກກວາດອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນ
  - 9 ແລະບັດນີ້ ຂ້ອຍກາຍເປັນເພງເຍາະເຍີ້ຍຂອງພວກເຂົາ
ແລະ ຂ້ອຍເປັນປ່ອນນິນທາຂອງພວກເຂົາ
  - 10 ພວກເຂົາທັງຫລາຍກຽດຊັງຂ້ອຍ ແລະທ່າງໂກຈາກຂ້ອຍ
ພວກເຂົາຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ໜ້າຂອງຂ້ອຍ
  - 11 ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ແກ້ສາຍທະນູຂອງຂ້ອຍ ແລະໃຫ້ຂ້ອຍຕົກຕໍ່າ
ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມອົດທົນທຸກຢ່າງຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍ
  - 12 ຄົນໝູ່ມລູກຂຶ້ນຂ້າງຂວາມືຂອງຂ້ອຍ ພວກເຂົາຊຸກຕີນຂອງຂ້ອຍອອກໄປ
ແລະຈັດແຈງທາງອຸບາຍໄວ້ຕໍ່ສູ້ຂ້ອຍ
  - 13 ພວກເຂົາທຳລາຍຫີນທາງຂອງຂ້ອຍ ພວກເຂົາເຂົ້າສ່ວນເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍຕ້ອງຕາຍ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕ້ານທານພວກເຂົາໄວ້ເລີຍ
  - 14 ພວກເຂົາມາເໝືອນກັບມາທາງປ່ອງກວ້າງ
ພວກເຂົາແລ່ນເຂົ້າມາທ່າມກາງສຽງອີກກະທົກ
  - 15 ຄວາມຍ້ານກົວຕ່າງໆທັນມາໃສ່ຂ້ອຍ
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຖືກພວກເຂົາຕິດຕາມເໝືອນລົມ
ແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງຂ້ອຍສູນເສຍໄປເໝືອນເມກ
  - 16 ບັດນີ້ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍກໍ່ໄຫລອອກພາຍໃນຂ້ອຍໄປ
ວັນເວລາຂອງຄວາມທຸກໃຈຈັບຕົວຂ້ອຍໄວ້
  - 17 ກາງຄືນກໍ່ເຈາະກະດູກຂ້ອຍ
ແລະຄວາມເຈັບປວດທີ່ກັດກິນຂ້ອຍນັ້ນກໍ່ບໍ່ຢຸດພັກເລີຍ
  - 18 ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງຂ້ອຍເສຍຮູບໄປດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງຂອງພະຍາດນີ້
ມັນມັດຂ້ອຍເໝືອນເສື້ອຜ້າຮັດຄໍຂ້ອຍ
  - 19 ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຍນຂ້ອຍລົງໃນຂີ້ຕົມ
ແລະຂ້ອຍກໍ່ກາຍເປັນຄືຂີ້ຝຸ່ນດິນ ແລະຂີ້ເທົ່າໄຟ
  - 20 ຂ້ານ້ອຍຮ້ອງທຸນພຣະອົງ ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັບຟັງຂ້ານ້ອຍ

- ຂ້ານ້ອຍຢືນຂຶ້ນ ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເບິ່ງ
- 21 ພຣະອົງກັບໂຫດຮ້າຍຕໍ່ຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຂ້ານ້ອຍ
ດ້ວຍພຣະຫັດອັນມີລິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ
- 22 ພຣະອົງໄດ້ຍົກຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນເທິງລົມ ແລະໄດ້ໃຫ້ລົມພັດຂ້ານ້ອຍໄປ
ແລະໄດ້ໃຫ້ຕົວຂ້ານ້ອຍເປື່ອຍໄປ
- 23 ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຕາຍເສຍ
ແລະໃຫ້ໄປສູ່ບ່ອນກຳນົດຂອງຄົນເປັນທັງປວງ
- 24 ເຖິງປານນັ້ນລາວຈະບໍ່ຢຽດມືຂອງລາວອອກຊ່ວຍຄົນໃນແດນຄົນຕາຍບໍ່
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນທ່າມກາງໄພພິບັດຂອງພວກເຂົາ
- 25 ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອຜູ້ທີ່ຖືກການທຸກຍາກເຂັ້ມໃຈຂອງເຂົາບໍ່
ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຸກໂສກເພື່ອຄົນຂັດສົນບໍ່
- 26 ແຕ່ເມື່ອຂ້ອຍຊອກຫາການດີ ການຮ້າຍກໍມາເຖິງ
ແລະເມື່ອຂ້ອຍຄອຍຖ້າຄວາມສະຫວ່າງ ຄວາມມືດກໍມາເຖິງ
- 27 ຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍຮ້ອນຮົນບໍ່ເຄີຍສະຫງົບເລີຍ
ວັນຂອງຄວາມທຸກໃຈມາພົບຂ້ອຍ
- 28 ຂ້ອຍໄດ້ໄວ້ທຸກ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍແດດ ຂ້ອຍຢືນຂຶ້ນໃນທີ່ຊຸມນຸມຊົນ
ແລະຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ
- 29 ຂ້ອຍເປັນພິນ້ອງກັບຝູງໝາໃນ
ແລະເປັນເພື່ອນກັບນົກກະຈອກເທດ
- 30 ຜົວໜັງຂອງຂ້ອຍດຳ
ກະດູກຂອງຂ້ອຍຮ້ອນເໝືອນໄຟໄໝ້
- 31 ເພາະສະນັ້ນ ສຽງພິນຄູ່ຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນສຽງຄວາມທຸກໂສກ
ແລະສຽງຊຸ່ຍຂອງຂ້ອຍກາຍເປັນສຽງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງໄຫ້”

ບົດທີ 31

- 1 ຂ້ອຍໄດ້ສັນຍາຢ່າງເດັດຂາດ
ວ່າຈະບໍ່ເບິ່ງຍິງສາວດ້ວຍລາຄະຕັນຫາຈັກເທື່ອ.
- 2 ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງໂຜດປະທານອັນໃດແກ່ເຮົາ
ພຣະອົງຊົງໃຫ້ອັນໃດຕອບແທນການກະທຳຂອງມະນຸດ.
- 3 ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງໄພພິບັດ
ແລະການທຳລາຍມາຍັງຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດ.
- 4 ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ
ແລະຊົງເຫັນຂ້ອຍຢ່າງໄປທຸກບາດຕົນບໍ່ແມ່ນຫລື.

- 5 ຂ້ອຍສາບານໄດ້ວ່າຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຮັດຊົ່ວ
ແລະບໍ່ເຄີຍຫລອກລວງຄົນອື່ນ.
- 6 ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງຊົ່ງເບິ່ງຂ້ອຍດ້ວຍຕາຊົ່ງອັນຖືກຕ້ອງ
ແລະພຣະອົງຈະຮູ້ວ່າຂ້ອຍບໍລິສຸດພຽງໃດ.
- 7 ຖ້າຂ້ອຍຫັນຫລັງໃຫ້ທາງຊອບທຳ
ຫລືປ່ອຍຕົວເອງໄປຕາມທາງຊົ່ວ
ຖ້າມີຂອງຂ້ອຍເປີເປື້ອນດ້ວຍບາບ.
- 8 ກໍຂໍໃຫ້ເຄື່ອງປູກຂອງຂ້ອຍຖືກທຳລາຍ
ຫລືໃຫ້ຄົນອື່ນໆກິນໝາກຜົນທີ່ຂ້ອຍປູກ.
- 9 ຖ້າຂ້ອຍມີຄວາມຮັກໂຄ່ຫລົງໃຫລໃນເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານ
ແລະຄອຍຈອບລີ້ຢູ່ນອກປະຕູເຮືອນຂອງນາງ.
- 10 ກໍຂໍໃຫ້ເມຍຂອງຂ້ອຍຮັບໃຊ້ຄົວກິນໃນເຮືອນຂອງຊາຍອື່ນ
ແລະໃຫ້ຊາຍອື່ນນອນນຳລາວ.
- 11 (ເພາະການເຮັດຜິດຢ່າງນີ້ ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ
ຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ.
- 12 ຖ້າຂ້ອຍເຮັດຜິດຢ່າງນີ້ ມັນຈະເປັນຄືໄພພິບັດ
ແລະໄຟນະລຶກເຜົາຜານທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍມີ).
- 13 ເມື່ອຄົນໃຊ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຂອງຂ້ອຍຮ້ອງທຸກຕໍ່ຂ້ອຍ
ຂ້ອຍກໍຟັງ ແລະເຮັດຕໍ່ລາວໂດຍດີ.
- 14 ຖ້າບໍ່ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈະປິ່ນໜ້າສູ່ພຣະວິຫານພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ
ຂ້ອຍຈະເວົ້າແນວໃດເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາພິພາກສາ.
- 15 ເພາະແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວນີ້ແຫລະ
ທີ່ຊົງສ້າງຂ້ອຍກັບຄົນໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ.
- 16 ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍປະຕິເສດໃຫ້ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຄົນຍາກຈົນ
ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ພວກແມ່ໝ້າຍຢູ່ດ້ວຍຄວາມໝົດຫວັງ.
- 17 ຫລືບໍ່ເຄີຍໃຫ້ລູກກຳພ້າທົວເມື່ອຂ້ອຍມີອາຫານ.
- 18 ຂ້ອຍໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ດູແລພວກເຂົາຕະຫລອດຊີວິດຂອງຂ້ອຍ.
- 19 ເມື່ອຂ້ອຍພົບຄົນໜຶ່ງຄົນໃດທີ່ຂາດແຄນບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງ.
- 20 ຂ້ອຍກໍຈະເອົາເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນແກະຂອງຂ້ອຍເອງໃຫ້ລາວ
ແລ້ວລາວກໍກ່າວສັນລະເສີນຂ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ.
- 21 ຖ້າຂ້ອຍເຄີຍສົ່ງໂກງລູກກຳພ້າ
ຍ້ອນເຊື່ອວ່າຈະຊະນະຄະດີເຂົາໃນສານ.
- 22 ກໍຂໍໃຫ້ລຳແຂນຂອງຂ້ອຍແຕກຫັກ

- ໃຫ້ມັນຫລຸດອອກຈາກບ່າຂອງຂ້ອຍເສຍ.
- 23 ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍປະພຶດເຊັ່ນນັ້ນ
ເພາະວ່າຂ້ອຍຍ້ານກົວການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ.
- 24 ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄວ້ວາງໃຈໃນເງິນຄຳ.
- 25 ຫລືພາກພູມໃຈໃນເງິນຄຳ.
- 26 ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຂາບໄຫວ້ດວງອາທິດສ່ອງແສງ
ຫລືດວງຈັນເຕັມດວງ.
- 27 ແມ່ນແຕ່ຄິດຈະເຮັດຊົ່ວຂ້ອຍກໍບໍ່ເຄີຍ.
- 28 ການເຮັດບາບເຊັ່ນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ
ເພາະເປັນການປະຕິເສດຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່.
- 29 ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍດີໃຈເມື່ອສັດຕູເປັນທຸກ
ຫລືເມື່ອພວກເຂົາປະສົບໄພພິບັດ.
- 30 ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍເຮັດບາບດ້ວຍການສາບແຊ່ງໃຫ້ສັດຕູຕາຍ.
- 31 ຄົນງານຂອງຂ້ອຍທັງໝົດຮູ້ຈັກດີ
ວ່າຂ້ອຍຍິນດີຕ້ອນຮັບຄົນຕ່າງຖິ່ນສະເໝີ.
- 32 ຂ້ອຍຍິນດີຕ້ອນຮັບຄົນເດີນທາງທີ່ມາເຮືອນຂອງຂ້ອຍ
ແລະຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍໃຫ້ພວກເຂົາອນຢູ່ຕາມທາງ.
- 33 ຄົນອື່ນທັງຫລາຍພະຍາຍາມປົດບັງບາບຂອງຕົນໄວ້
ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍປົດບັງເລີຍ.
- 34 ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍຍ້ານກົວຜູງຊົນນິນທາ
ຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍມິດງຽບຢູ່ໃນເຮືອນ
ຍ້ອນຍ້ານພວກເຂົາກຽດຊັງ.
- 35 ບໍ່ມີໃຜຈັກຄົນຫລືທີ່ຈະຟັງຂ້ອຍເວົ້າ
ຂ້ອຍສາບານໄດ້ວ່າຄຳເວົ້າທຸກຄຳຂອງຂ້ອຍເປັນຄວາມຈິງ
ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງຕອບຂ້ອຍ.
- 36 ຂ້ອຍຈະເອົາປະດັບໄວ້ຮອບໆຄໍດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈ
ແລະຍົກມັນຂຶ້ນໃຫ້ທຸກໆຄົນເຫັນ.
- 37 ຂ້ອຍຈະກາບທູນພຣະເຈົ້າທຸກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍເຮັດ
ແລະຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ.
- 38 ຖ້ານາທີ່ຂ້ອຍເຮັດຢູ່ນີ້
ໄດ້ຍຶດເອົາມາຈາກຄົນອື່ນ.
- 39 ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ກິນໝາກຜົນທີ່ພວກເຂົາປູກ
ແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າຂອງນາອິດຢາກ.

40 ກໍຂໍໃຫ້ຫຍ້າ ແລະໄມ້ມີໜາມ
ງອກຂຶ້ນແທນເຂົ້າເບເລ ແລະເຂົ້າເດືອຍຂອງຂ້ອຍ
ຈົບຄໍາເວົ້າຂອງໂຢບ.

ບົດທີ 32

ເອລີຮູກ່າວຝ່າຍພຣະເຈົ້າ

1 ດັ່ງນັ້ນ ບຸລຸດທັງສາມກໍຢຸດຕອບໂຢບ ເພາະໂຢບຊອບທໍາໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ ² ແລ້ວ
ເອລີຮູ ລູກຊາຍບາຣາເກນ ຄົນບູເຊ ຄອບຄົວລາມ ກໍຮ້າຍ ລາວຮ້າຍໂຢບ ເພາະເພິ່ນອ້າງ
ຕົວວ່າຊອບທໍາ ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ³ ລາວຮ້າຍສະຫາຍສາມຄົນຂອງໂຢບດ້ວຍ ເພາະພວກເຂົາ
ທັງຫລາຍຕອບບໍ່ໄດ້ ທັງໆທີ່ພວກເຂົາຫາວ່າໂຢບຜິດ ⁴ ຝ່າຍເອລີຮູ ຄອຍຖ້າຈົນ ໂຢບເວົ້າຈົບ
ເພາະພວກເຂົາມີອາຍຸສູງກວ່າຕົນ ⁵ ແລະເມື່ອເອລີຮູເຫັນວ່າບໍ່ມີຄໍາຕອບໃນປາກຂອງບຸລຸດທັງ
ສາມນີ້ແລ້ວ ລາວຈຶ່ງຮ້າຍ

⁶ ແລະເອລີຮູ ລູກຊາຍບາຣາເກນ ຄົນບູເຊ ກ່າວວ່າ
“ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໜຸ່ມ ແລະທ່ານທັງຫລາຍມີອາຍຸສູງແລ້ວ
ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຢ້າເກງທີ່ຈະກ່າວຄວາມຄິດເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າແກ່ທ່ານ

⁷ ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ‘ຂໍໃຫ້ວັນເວລາເວົ້າສາ
ແລະໃຫ້ປີຫລາຍປີສອນສະຕິປັນຍາ’

⁸ ແຕ່ມີຈິດວິນຍານໃນມະນຸດ
ການດົນໃຈຈາກອົງຜູ້ມີລິດອໍານາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈໄດ້

⁹ ບໍ່ແມ່ນຄົນເຖົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ເປັນຄົນສະຫລາດ
ຫລືຄົນສູງອາຍຸເຂົ້າໃຈຄວາມຍຸດຕິທໍາ

¹⁰ ເພາະສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງວ່າ ‘ຂໍຟັງຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຄວາມຄິດເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ’

¹¹ ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄອຍຖ້າຟັງຄໍາຂອງທ່ານທັງຫລາຍ
ຂ້າພະເຈົ້າຫຼົງໆຫຼືຟັງເຫດຜົນຂອງທ່ານຂະນະທີ່ທ່ານຄົ້ນຫາວ່າຈະເວົ້າອັນໃດ

¹² ເອີ ຂ້າພະເຈົ້າສົນໃຈຟັງທ່ານ ແລະເບິ່ງແມ່ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຫ້ເຫດຜົນອັນຄວນແກ່ໂຢບ
ໃນພວກທ່ານບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຕອບຄໍາຂອງໂຢບໄດ້

¹³ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເວົ້າວ່າ ‘ເຮົາໄດ້ພົບສະຕິປັນຍາແລ້ວ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຊະນະລາວແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນມະນຸດ’

¹⁴ ລາວບໍ່ໄດ້ປາກຖ້ອຍຄໍາຂອງລາວໃສ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຕອບຖ້ອຍຄໍາຂອງລາວດ້ວຍຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານ

¹⁵ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍປະຫລາດໃຈ ແລະບໍ່ຕອບອີກ
ພວກເຂົາບໍ່ມີຖ້ອຍຄໍາຈະເວົ້າຈັກຄໍາ

- 16 ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຄອຍຖ້າບໍ່ (ເພາະພວກເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ເວົ້າ
ເພາະພວກເຂົາຍືນຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ບໍ່ຕອບອີກ)
- 17 ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ ‘ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄຳຕອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ
- 18 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີຖ້ອຍຄຳເຕັມຕົວ
ຈິດໃຈພາຍໃນຂ້າພະເຈົ້າບັງຄັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່’
- 19 ເບິ່ງແມ່ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເໝືອນເຫລົ້າອະງຸ່ນຊຶ່ງບໍ່ມີທີ່ລະບາຍອອກ
ເໝືອນຖົງໜັງເຫລົ້າອະງຸ່ນໃໝ່ຈະລະເບີດຢູ່ແລ້ວ
- 20 ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເວົ້າຈຶ່ງຈະໄດ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ
ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງເປີດຮິມປາກຂຶ້ນຕອບ
- 21 ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ສະແດງອະຄະຕິຕໍ່ບຸກຄົນໃດໆ
ຫລືໃຊ້ການຍົກຍໍຕົວຕໍ່ຜູ້ໃດ
- 22 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຍົກຍໍຕົວບໍ່ໄດ້ ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ
ຜູ້ໄດ້ສ້າງຂ້າພະເຈົ້າຈະກຳຈັດຂ້າພະເຈົ້າເສຍໃນບໍ່ຊ້າ”

ບົດທີ 33

ເອລີຮູໃຫ້ເຫດຜົນກັບໂຢບ

- 1 “ໂຢບເອີຍ ຢ່າງໃດກໍຕາມ
ຂໍຟັງຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຟັງຖ້ອຍຄຳທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 2 ເບິ່ງແມ່ ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້າປາກ
ລີ້ນພາຍໃນປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເວົ້າ
- 3 ຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າສະແດງຄວາມທ່ຽງທຳຂອງຈິດໃຈ
ແລະຮິມປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວຄວາມຮູ້ຢ່າງຈິງໃຈ
- 4 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະລົມປານຂອງອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດໄດ້ໃຫ້ຊີວິດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ
- 5 ຖ້າທ່ານຕອບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ກໍຕອບ
ຈົ່ງລຳດັບຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ເຊັ່ນສາ
- 6 ເບິ່ງແມ່ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ເໝືອນທ່ານຢູ່ຊື່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງໄດ້ປັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກດິນຄືກັນ
- 7 ຢ່າໃຫ້ຄວາມຍ້ານກົວຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທ່ານປະຫລາດໃຈ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຊັກຊວນທ່ານໜັກເກີນໄປ
- 8 ຈົງແທ້ ທ່ານເວົ້າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານວ່າ

- 9 ‘ຂ້າພະເຈົ້າບໍລິສຸດ ປາດສະຈາກການລະເມີດ
ຂ້າພະເຈົ້າບໍລິສຸດ ບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຊ້າໃນຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ
- 10 ເບິ່ງແມ ພຣະອົງໄດ້ຫາເລື່ອງກັບຂ້າພະເຈົ້າ
ພຣະອົງໄດ້ນັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນສັດຕູກັບພຣະອົງ
- 11 ພຣະອົງໄດ້ເອົາໂສ້ມັດຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
ແລະໄດ້ເຝົ້າເບິ່ງທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງໝົດ’
- 12 ໃນເລື່ອງນີ້ ທ່ານບໍ່ຍຸດຕິທຳເລີຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບທ່ານ
ພຣະເຈົ້າໃຫຍ່ກວ່າມະນຸດ
- 13 ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໂຕ້ແຍ້ງກັບພຣະອົງ
ເພາະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ລາຍງານເລື່ອງພຣະລາຊະກິດໃດໆຂອງພຣະອົງເລີຍ
- 14 ເພາະພຣະເຈົ້າກ່າວເທື່ອໜຶ່ງ
ສອງເທື່ອ ແຕ່ມະນຸດບໍ່ຮູ້ເຫັນໄດ້
- 15 ໃນຄວາມຜັນ ໃນນິມິດກາງຄືນເມື່ອຄົນຫລັບສະນິດ
ເມື່ອລາວນອນຢູ່ເທິງບ່ອນນອນຂອງລາວ
- 16 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ເປີດຫູຂອງມະນຸດ
ແລະໄດ້ປະທັບຕາຄຳສັ່ງສອນຂອງພວກເຂົາໄວ້
- 17 ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ທັນໃຫ້ມະນຸດກັບຈາກເບົ້າໝາຍຂອງຕົນ
ແລະຕັດຄວາມຈອງຫອງອອກເສຍຈາກມະນຸດ
- 18 ພຣະອົງໄດ້ປົກປ້ອງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາໄວ້ຈາກຊຸມຝັ່ງສົບຄົນຕາຍ
ແລະຍຶດຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄວ້ຈາກການຖືກທຳລາຍດ້ວຍດາບ
- 19 ມະນຸດຍັງຖືກຕີສອນດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດເທິງຕຽງນອນຂອງພວກເຂົາດ້ວຍ
ແລະດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຢ່າງສາຫັດໃນກະດູກຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ
- 20 ຊີວິດຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງເປື້ອອາຫານ
ແລະຈິດໃຈຈຶ່ງໄດ້ເປື້ອອາຫານທີ່ຕົນມັກແຕ່ກີ້
- 21 ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາຊຸດໂຊມໄປຫລາຍຈົນເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ກະດູກ ຊຶ່ງແນມບໍ່ເຫັນນັ້ນກໍພົ້ນອອກມາ
- 22 ແລະຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃກ້ຊຸມຝັ່ງສົບຄົນຕາຍ
ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃກ້ຜູ້ທີ່ນຳຄວາມຕາຍມາ
- 23 ຖ້າມີຜູ້ສົ່ງຂ່າວຜູ້ໜຶ່ງມາເພື່ອເປັນຜູ້ອະທິບາຍ
ໜຶ່ງພັນຄົນເພື່ອຈະສະແດງຄວາມສັດຊື່ໃຫ້ມະນຸດເຮັດຕາມ
- 24 ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວນັ້ນກະລຸນາພວກເຂົາ ທູນວ່າ
‘ຂໍໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກບ່ອນທີ່ຈະໄປຍັງຊຸມຝັ່ງສົບຄົນຕາຍ
ຂ້ານ້ອຍພົບຄ່າໄຖ່ແລ້ວ

- 25 ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຂົາຈະອ່ອນກວ່າເນື້ອໜັງເດັກ
ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາກັບໄປສູ່ກຳລັງຄືຕອນຍັງໜຸ່ມ'
- 26 ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະໄດ້ພໍພຣະໄທ
ພວກເຂົາຈະເຫັນພຣະພັກພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ
ແລ້ວພຣະອົງຈະໄດ້ໃຫ້ມະນຸດກັບສູ່ສະພາບຄວາມຊອບທຳ
- 27 ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດມະນຸດ ແລະຖ້າຜູ້ໃດກ່າວວ່າ 'ຂ້ອຍບາບແລ້ວ
ແລະເຫັນຜິດເປັນຖືກ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ຂ້ອຍ'
- 28 ພຣະອົງຈະໄດ້ໂຖ່ຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ນັ້ນໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົງໄປສູ່ຊຸມຝັ່ງສົບຄົນຕາຍ
ແລະຊີວິດຂອງລາວຈະເຫັນຄວາມສະຫວ່າງ
- 29 ເບິ່ງແມ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງເຫລົ່ານີ້
ທັງໝົດກັບມະນຸດເລື້ອຍໆຫລາຍເທື່ອ
- 30 ເພື່ອຈະນຳຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດມາຈາກຊຸມຝັ່ງສົບຄົນຕາຍ
ເພື່ອໃຫ້ລາວແຈ່ມແຈ້ງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງຂອງຜູ້ໄດ້ມີຊີວິດ
- 31 ໂອໂຢບເອີຍ ຂໍຕັ້ງໃຈຟັງຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍງຽບ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າ
- 32 ຖ້າທ່ານມີຄຳເວົ້າກໍຕອບຂ້າພະເຈົ້າມາໂລດ
ເພາະຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາແກ້ຄະດີໃຫ້ທ່ານ
- 33 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ກໍຂໍຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ງຽບ
ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະສັ່ງສອນທ່ານໃຫ້ຮູ້ຈັກປັນຍາ"

ບົດທີ 34

ເອລີຮູກ່າວເຖິງເຫດຜົນຕ່າງໆຂອງໂຢບ

- 1 ເອລີຮູເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ
- 2 "ໂອ ເຈົ້າຜູ້ມີປັນຍາ ຂໍຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
ເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ຂໍຫງ່າງຫູຟັງຂ້າພະເຈົ້າ
- 3 ເພາະຫຼຸກໍລອງຊົມຖ້ອຍຄຳ
ເໝືອນກັບເພດານປາກຊົມອາຫານ
- 4 ຂໍໃຫ້ເຮົາເລືອກສິ່ງທີ່ຖືກ
ຂໍໃຫ້ເຮົາຮຽນຮູ້ໃນພວກເຮົາເອງວ່າອັນໃດດີ
- 5 ເພາະໂຢບກ່າວວ່າ 'ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນຊອບທຳ
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມຍຸດຕິທຳທີ່ຄວນເປັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄປເສຍ'
- 6 ຂ້າພະເຈົ້າຖືກນັບເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າຊອບທຳ
ບາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮັກສາບໍ່ເຊົາເຖິງວ່າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີການລະເມີດເລີຍ

- 7 ໃຜໜ້ທີ່ຈະເໝືອນ ໂຍບ
ຜູ້ດຶມຄວາມໝັ້ນປະໝາດເໝືອນດຶມນໍ້າ
- 8 ຜູ້ເຂົ້າສັງຄົມກັບຄົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຊ້າ
ແລະຍ່າງໄປກັບຄົນຊົ່ວ
- 9 ເພາະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ‘ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງແກ່ມະນຸດເຮົາ
ທີ່ລາວຈະບິຕິຍົນດີໃນພຣະເຈົ້າ’
- 10 ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂໍຟັງຂ້າພະເຈົ້າແດ່
ຄວາມຊົ່ວຢູ່ທ່າໆໂກຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະຄວາມຊອບທຳກໍຢູ່ທ່າໆໂກຈາກອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດ
- 11 ເພາະພຣະເຈົ້າຈະຕອບແທນຕາມການເຮັດຂອງມະນຸດ
ແລະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ເກີດແກ່ພວກເຂົາຕາມການກະທຳຂອງພວກເຂົາ
- 12 ຈິງແທ້ ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ກະທຳຊົ່ວ
ແລະອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດຈະບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຄວາມຍຸດຕິທຳ
- 13 ໃຜແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ພຣະອົງປົກຄອງໂລກ
ຫລືໃຜມອບທັງໂລກໄວ້ກັບພຣະອົງ
- 14 ຖ້າພຣະອົງໄດ້ເອົາພຣະໄທໃສ່ກັບມະນຸດ ແລະໄດ້ຮວບຮວມວິນຍານ
ກັບລົມປານຂອງພວກເຂົາກັບມາສູ່ພຣະອົງ
- 15 ເນື້ອໜັງທັງໝົດກໍຈະພົນາດໄປນຳກັນ
ແລະມະນຸດກໍຈະກັບໄປເປັນຂີ້ຝຸ່ນດິນ
- 16 ຖ້າທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂໍຟັງຂໍ້ນີ້
ຂໍຟັງສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 17 ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຄວາມຍຸດຕິທຳຄວນຈະປົກຄອງບໍ
ທ່ານຈະປະນາມຜູ້ທີ່ຊອບທຳທີ່ສຸດບໍ
- 18 ເພາະສົມຫລືບໍ່ທີ່ຈະເວົ້າແກ່ກະສັດວ່າ ‘ເຈົ້າຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ’
ແລະແກ່ເຈົ້ານາຍວ່າ ‘ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ອະທຳ’
- 19 ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະສະແດງອະຄະຕິແກ່ເຈົ້ານາຍ
ຫລືບໍ່ໄດ້ເຫັນແກ່ຄົນຮັ່ງມີຫລາຍກວ່າຄົນຍາກຈົນ
ເພາະຄົນທັງໝົດນີ້ເປັນສີພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
- 20 ບັດດຽວໜຶ່ງ ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍຕາຍ
ເວລາທ່ຽງຄືນປະຊາຊົນຕົວສັ້ນ ແລະຕາຍໄປ
ແລະຜູ້ມີລິດທານຸພາບກໍຖືກເອົາໄປເສຍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍມືມະນຸດ
- 21 ເພາະພຣະເນດຂອງພຣະອົງເບິ່ງທາງທັງຫລາຍຂອງມະນຸດ
ພຣະອົງໄດ້ເຫັນທາງເດີນຂອງພວກເຂົາໝົດ

- 22 ບໍ່ມີບ່ອນມືດຄືມ ຫລືເງົາມັດຈຸລາດ
ຊຶ່ງຄົນເຮັດຄວາມຊົ່ວຊ້າຈະລີ້ຕົວໄດ້
- 23 ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມະນຸດເຮັດເກີນສິ່ງທີ່ສົມຄວນ
ໃຫ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າຮັບການພິພາກສາ
- 24 ພຣະອົງໄດ້ຕິຜູ້ມີລິດທານຸພາບເປັນຕ່ອນໆໂດຍບໍ່ຕ້ອງນັບ
ແລະໄດ້ຕັ້ງຄົນອື່ນໄວ້ແທນ
- 25 ເພາະສະນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຮູ້ກິດຈະການຂອງພວກເຂົາ
ແລະໄດ້ລົ້ມພວກເຂົາເສຍໃນກາງຄືນ ພວກເຂົາກໍ່ແຫລກມຸ່ນໄປ
- 26 ພຣະອົງໄດ້ຕິພວກເຂົາ
ເໝືອນຢ່າງຄົນຊົ່ວຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຄົນອື່ນ
- 27 ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງຫລາຍຖອຍຫລັງກັບຈາກການຕິດຕາມພຣະອົງ
ແລະບໍ່ນັບຖືເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ
- 28 ເຫດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສຽງຮ້ອງຂອງຄົນຍາກຈົນມາເຖິງພຣະອົງ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຟັງສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ
- 29 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມສະຫງົບໃຫ້ ໃຜຈະສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໄດ້
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ໃຜຈະເຫັນພຣະອົງໄດ້
ບໍ່ວ່າຈະເຮັດແກ່ປະຊາຊາດ ຫລືແກ່ບຸກຄົນກໍ່ຄືກັນ
- 30 ເພື່ອວ່າຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດຈະບໍ່ໄດ້ປົກຄອງ
ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ວາງກັບດັກປະຊາຊົນ
- 31 ເພາະເປັນສິ່ງເໝາະສົມທີ່ຈະຮ້ອງທູນພຣະເຈົ້າວ່າ
'ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການຕີສອນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດຜິດຕໍ່ໄປອີກ
- 32 ຂໍໄດ້ໂຜດສອນຂ້ານ້ອຍເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ຖ້າຂ້ານ້ອຍເຮັດຄວາມຊົ່ວຊ້າ ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ເຮັດອີກ'
- 33 ການຕອບສະໜອງຂອງພຣະອົງຈະຕ້ອງເປັນເໝືອນທີ່ທ່ານຕ້ອງການບໍ່
ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຮັບ ທ່ານເອງຕ້ອງເລືອກ ແລະບໍ່ແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າ
ເຫດສະນັ້ນ ທ່ານມີຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງໃດ ກໍ່ເວົ້າໄປໂລດ
- 34 ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະໃຫ້ຄົນສະຫລາດຟັງຂ້າພະເຈົ້າ
- 35 ໂຢບ ເວົ້າຢ່າງບໍ່ມີຄວາມຮູ້
ຖ້ອຍຄຳຂອງລາວປາດສະຈາກສະຕິປັນຍາ
- 36 ຂ້າພະເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ໂຢບ ຖືກທົດລອງຕໍ່ໄປເຖິງທີ່ສຸດ
ເພາະວ່າລາວຕອບເໝືອນຢ່າງຄົນຊົ່ວ
- 37 ເພາະລາວເພີ່ມການກະບົດເຂົ້າກັບບາບຂອງລາວ

ລາວຕົບມືເຍີ້ຍຢູ່ທ່າມກາງເຮົາ
ແລະທະວີຖ້ອຍຄຳຂອງລາວກ່າວຮ້າຍພຣະເຈົ້າ”

ບົດທີ 35

ເອລິຮູກ່າວເຖິງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ

¹ເອລິຮູເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ

² “ທ່ານຄິດວ່າ ມີຍຸດຕິທຳບໍ່ ທ່ານເວົ້າບໍ່ວ່າ
‘ຄວາມຊອບທຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າຫລາຍກວ່າຂອງພຣະເຈົ້າ’

³ ທີ່ທ່ານຖາມວ່າ ‘ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປະໂຫຍດຫຍັງ’
ແລະ ‘ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ປະໂຫຍດຫຍັງ
ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊໍາລະຈາກບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ’

⁴ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບທ່ານ
ກັບມິດສະຫາຍຂອງທ່ານດ້ວຍ

⁵ ຈົ່ງເບິ່ງຫ້ອງພ້າ
ເບິ່ງເມກຊຶ່ງຢູ່ສູງກວ່າທ່ານ

⁶ ຖ້າທ່ານເຮັດບາບ ທ່ານຈະໄດ້ຫຍັງທີ່ກະທົບກະເທີອນພຣະອົງ
ຖ້າການລະເມີດຂອງທ່ານທະວີຂຶ້ນ ທ່ານເຮັດຫຍັງໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ

⁷ ຖ້າທ່ານເປັນຄົນຊອບທຳ ທ່ານຖວາຍຫຍັງແດ່ພຣະອົງ
ຫລືພຣະອົງໄດ້ຮັບຫຍັງຈາກມືຂອງທ່ານ

⁸ ຄວາມຊົ່ວຂອງທ່ານກໍເປັນອັນຕະລາຍແກ່ຄົນຢ່າງທ່ານ
ແລະຄວາມຊອບທຳຂອງທ່ານກໍເປັນປະໂຫຍດແກ່ບຸດມະນຸດ

⁹ ເຫດວ່າການຖືກບົບບັງຄັບເປັນຈຳນວນຫລາຍ
ກໍເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກບົບບັງຄັບນັ້ນຮ້ອງທຸກ
ລາວຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເນື່ອງດ້ວຍແຂນຂອງຜູ້ມີອຳນາດ

¹⁰ ແຕ່ບໍ່ມີຈັກຄົນເວົ້າວ່າ ‘ພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ສ້າງຂ້າພະເຈົ້າ
ຜູ້ປະທານເພງໃນເວລາກາງຄືນ ຢູ່ທີ່ໃດ

¹¹ ຜູ້ໄດ້ສອນເຮົາຫລາຍກວ່າສອນສັດຂອງແຜ່ນດິນ ໂລກ
ແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຮົາສະຫລາດກວ່ານົກໃນພ້າອາກາດ’

¹² ລາວຮ້ອງທຸກໃນບ່ອນນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບລາວ
ເຫດຄວາມຈອງຫອງຂອງຄົນຊົ່ວ

¹³ ຈົ່ງແທ້ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຟັງສິ່ງບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ແລະອົງຜູ້ມີລິດອຳນາດກໍບໍ່ໄດ້ນັບຖືສຽງນັ້ນ

¹⁴ ເຖິງແມ່ນທ່ານວ່າ ທ່ານຈະບໍ່ເຫັນພຣະອົງ

ແຕ່ຄະດີນັ້ນກໍຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
 ສະນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງວາງໃຈໃນພຣະອົງ
 15 ບັດນີ້ ເພາະບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະພິໂລດຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງໂທດ
 ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສົນພຣະໂທການລະເມີດຫລວງຫລາຍ
 16 ເພາະສະນັ້ນໂຢບຈຶ່ງອ້າປາກເວົ້າຄຳເປົ່າປະໂຫຍດ
 ແລະທະວີຄຳເວົ້າໂດຍປາດສະຈາກຄວາມຮູ້”

ບົດທີ 36

ພຣະເຈົ້າຊອບທຳ

1 ແລະ ເອລີຮູ ເວົ້າຕໍ່ໄປດ້ວຍວ່າ
 2 “ຂໍທົນຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າແດ່ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງແກ່ທ່ານ
 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າມີບາງສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າແທນພຣະເຈົ້າອີກ
 3 ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາຄວາມຮູ້ມາຈາກບ່ອນໄກ
 ແລະຖວາຍຄວາມຊອບທຳແດ່ຜູ້ໄດ້ສ້າງຂ້າພະເຈົ້າ
 4 ເພາະທີ່ຈົງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນບໍ່ຈົງ
 ພຣະອົງຜູ້ມີຄວາມຮູ້ຄົບຖ້ວນສະຖິດກັບທ່ານ
 5 ເບິ່ງແມ ພຣະເຈົ້າມີລິດທານຸພາບ ແລະບໍ່ໄດ້ໝິ່ນປະໝາດຜູ້ໃດເລີຍ
 ພຣະອົງມີລິດທານຸພາບໃນເລື່ອງກຳລັງແລະສະຕິປັນຍາ
 6 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ລົງຊີວິດຄົນຊົ່ວ
 ແຕ່ໄດ້ປະທານຄວາມຍຸດຕິທຳແກ່ຄົນຍາກຈົນ
 7 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຫັນພຣະເນດຂອງພຣະອົງຈາກຄົນຊອບທຳ
 ແຕ່ກັບບັນດາກະສັດເທິງພະທີ່ນັ້ງ
 ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ເປັນນິດ ແລະພວກເຂົາກໍຢູ່ໃນບ່ອນສູງ
 8 ແລະຖ້າພວກເຂົາຖືກຂັງດ້ວຍພັນທະນາການ
 ແລະຕິດຢູ່ໃນບ້ວງແຮ້ວຂອງຄວາມທຸກໃຈ
 9 ພຣະອົງກໍໄດ້ສະແດງກິດຈະກຳຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍແກ່ພວກເຂົາ
 ແລະການລະເມີດຂອງພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຫລາຍເກີນໄປ
 10 ພຣະອົງໄດ້ເປີດຫູຂອງພວກເຂົາໃຫ້ຟັງຄຳເຕືອນສອນ
 ແລະໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຂົາກັບຈາກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ
 11 ຖ້າພວກເຂົາທັງຫລາຍເຊື່ອຟັງ
 ແລະບົວລະບັດພຣະອົງ
 ພວກເຂົາຈະຢູ່ຄົບອາຍຸດ້ວຍຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
 ແລະຢູ່ຄົບປີດ້ວຍຄວາມສຸກໃຈ

- 12 ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອຟັງ ພວກເຂົາກໍຈະຈົບທາຍດ້ວຍດາບ
ແລະຕາຍໂດຍປາດສະຈາກຄວາມຮູ້
- 13 ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດກໍສະສົມພຣະພິໂລດ
ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ມັດລາວ ລາວບໍ່ຮ້ອງໃຫ້ຊ່ວຍ
- 14 ລາວຕາຍເມື່ອຍັງໜຸ່ມຢູ່
ແລະຊີວິດຂອງລາວຢູ່ທ່າມກາງພວກກະເທີຍ
- 15 ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍຄົນຍາກຈົນໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍຄວາມທຸກໃຈຂອງພວກເຂົາ
ແລະໄດ້ໃຫ້ຄວາມລຳບາກເປີດຫຼູຂອງພວກເຂົາ
- 16 ພຣະອົງຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ອອກມາຈາກຄວາມຄັບໃຈ
ມາຍັງບ່ອນກວ້າງທີ່ບໍ່ມີການບົບບັງຄັບ
ແລະສິ່ງທີ່ວາງໄວ້ໃນໂຕະອາຫານຂອງທ່ານກໍມີແຕ່ສິ່ງບໍລິບູນ
- 17 ແຕ່ທ່ານກໍລົມກັບການພິພາກສາຄົນຊົ່ວ ການພິພາກສາ
ແລະຄວາມຍຸດຕິທຳມາທັນຈັບທ່ານ
- 18 ເຫດວ່າພຣະພິໂລດ ຈົ່ງລະວັງ
ຍ້ານວ່າພຣະອົງຈະເອົາທ່ານໄປດ້ວຍການລົງໂທດ
ແລ້ວແມ່ແຕ່ການໄຖ່ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກໍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນໄດ້
- 19 ພຣະອົງຈະສົນພຣະໂທໃນຊັບສົມບັດຂອງທ່ານ
ຫລືຄຳ ຫລືເຫື່ອແຮງທັງໝົດບໍ່
- 20 ຢ່າອາໄລເຖິງກາງຄືນ
ເມື່ອຊົນຊາດທັງຫລາຍຖືກຕັດຂາດໃນບ່ອນຂອງພວກເຂົາ
- 21 ລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າທັນໄປຫາຄວາມຊົ່ວຊ້າ
ເພາະທ່ານເລືອກສິ່ງນີ້ຫລາຍກວ່າເລືອກຄວາມທຸກໃຈ
- 22 ເບິ່ງແມ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ດ້ວຍລິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ສັ່ງສອນເໝືອນຢ່າງພຣະອົງບໍ່
- 23 ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ກຳນົດເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ ຫລືຜູ້ໃດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ
'ພຣະອົງໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຊ້າແລ້ວ'
- 24 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງການຍົກຍ້ອງພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງ
ຊຶ່ງມະນຸດໄດ້ເຫັນນັ້ນ
- 25 ມະນຸດທັງປວງເຝົ້າເບິ່ງສິ່ງນັ້ນຢູ່ແລ້ວ
ມະນຸດເຫັນສິ່ງນັ້ນໄດ້ແຕ່ໄກ
- 26 ເບິ່ງແມ່ ພຣະເຈົ້ານັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະເຮົາກໍບໍ່ອາດຮູ້ເຫັນເຖິງພຣະອົງໄດ້
ອາຍຸຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງທີ່ຄົນຫາກັນບໍ່ໄດ້
- 27 ເພາະພຣະອົງໄດ້ດຶງເມັດນ້ຳຂຶ້ນໄປ

- ຊຶ່ງຕົກລົງເປັນຝົນຈາກອາຍນ້ຳຂອງພຣະອົງ
 28 ຊຶ່ງເມກກຳຖອກລົງມາ
 ແລະຍ້ອຍລົງໃສ່ມະນຸດຢ່າງອຸດົມສົມບູນ
 29 ມີຄົນໃດເຂົ້າໃຈການແຜ່ຂອງເມກບໍ່
 ແລະພ້າຮ້ອງໃນທຳເຕັນຂອງພຣະອົງບໍ່
 30 ເບິ່ງເຖິດ ພຣະອົງໄດ້ກະຈາຍພ້າແລບອອກໄປຮອບພຣະອົງ
 ແລະປົກກິນຂອງທະເລ
 31 ເພາະພຣະອົງໄດ້ພິພາກສາຊົນຊາດທັງຫລາຍດ້ວຍສິ່ງນີ້
 ພຣະອົງປະທານອາຫານຢ່າງອຸດົມສົມບູນ
 32 ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມພ້າແລບດ້ວຍເມກ
 ແລະໄດ້ບັນຊາໃຫ້ເມກບັງພ້າແລບນັ້ນ
 33 ສຽງຄືນໆຂອງມັນປະກາດກ່ຽວກັບພຣະອົງ
 ແລະຜູງສັດກໍປະກາດກ່ຽວກັບພາຍຸຊຶ່ງຈະມາເຖິງ”

ບົດທີ 37

ພຣະລາຊະກິດ ແລະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ

- 1 “ເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າສັ່ນສະທ້ານ ຂວັນຫົກດີຕໍ່
 2 ຈົ່ງຕັ້ງໃຈພັງສຽງດັງຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະອົງ
 ແລະສຽງພ້າຮ້ອງທີ່ອອກມາຈາກພຣະ ໂອດຂອງພຣະອົງ
 3 ພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ດັງທີ່ວິຕ້ພ້າທັງໝົດ
 ແລະພ້າແລບຂອງພຣະອົງໄປເຖິງສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ
 4 ພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຮ້ອງຕາມໄປ
 ພຣະອົງໄດ້ແຜດພຣະສຸລະສຽງອັນມີລິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງ
 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຫ້າມພ້າແລບ ເມື່ອໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ
 5 ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ພ້າຮ້ອງຢ່າງປະຫລາດດ້ວຍພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ
 ພຣະອົງໄດ້ກະທຳກິດຈະການອັນໃຫຍ່ ຊຶ່ງເຮົາເຂົ້າໃຈບໍ່ໄດ້
 6 ເພາະພຣະອົງກ່າວກັບຫົມະວ່າ ‘ຕົກລົງເທິງແຜ່ນດິນ’
 ແລະໃນທຳນອງດຽວກັນກໍກ່າວກັບຝົນ
 ແລະກັບທ່າຝົນອັນໜັກແຫ່ງກຳລັງຂອງພຣະອົງ
 7 ພຣະອົງໄດ້ມັດມືຂອງມະນຸດທຸກຄົນ
 ເພື່ອທຸກຄົນຈະຮູ້ຈັກພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງ
 8 ແລ້ວສັດປ່າຈຶ່ງເຂົ້າໄປສູ່ຮັງຂອງມັນ
 ແລະພັກຢູ່ໃນຖ້ຳຂອງມັນ

- 9 ລົມບ້າໝູອອກມາຈາກຫ້ອງທົດໃຕ້
ແລະຄວາມໜາວມາຈາກລົມເໜືອ
- 10 ພຣະເຈົ້າປະທານນໍ້າໝອກແຂງດ້ວຍລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະອົງ
ແລະນໍ້າກວ້າງໃຫຍ່ກໍ່ແຂງຕົວ
- 11 ເຊັ່ນດຽວກັນພຣະອົງໄດ້ບັນທຸກຄວາມຊຸ່ມຊື່ນໄວ້ທີ່ເມກທິບ
ພຣະອົງກະຈາຍເມກແຫ່ງພ້າແລບອອກໄປ
- 12 ມັນຫັນໄປ ຕາມການນໍາຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອໃຫ້ມັນເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາມັນໄວ້ເໜືອໜ້າໂລກນີ້
- 13 ບໍ່ວ່າຈະເພື່ອການຕີສອນ ຫລືເພື່ອແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ
ຫລືເພື່ອຄວາມເມດຕາ ພຣະອົງໄດ້ກະທໍາໃຫ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນ
- 14 ໂອໂຢບເອີຍ ຂໍຟັງຂໍ້ນີ້
ຈົ່ງມີດຽບພິຈາລະນາການເຮັດອັນມະຫັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ
- 15 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງມັນຢ່າງໃດ
ແລະເຮັດໃຫ້ພ້າແລບແຫ່ງເມກຂອງພຣະອົງມີແສງ
- 16 ເຈົ້າຮູ້ເຖິງການຊົງຕົວຂອງເມກບໍ່
ເປັນພຣະລາຊະກິດອັນປະຫລາດຂອງພຣະອົງຜູ້ສົມບູນໃນຄວາມຮູ້
- 17 ເຫດສັນໃດ ເລື້ອຍຜ້າຂອງທ່ານຮ້ອນເມື່ອແຜ່ນດິນໂລກອົບເອົ້າ
ແລະເພາະລົມທົດໃຕ້
- 18 ທ່ານແຜ່ພ້າອອກໄປພ້ອມກັບພຣະອົງໄດ້ບໍ່
ໃຫ້ແຂງເໝືອນກະຈົກເຫລື້ອມ
- 19 ຈົ່ງສອນເຮົາມາວ່າ ເຮົາຄວນຈະທູນພຣະອົງຢ່າງໃດ
ເພາະຄວາມມືດ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັດແຈງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ
- 20 ຈະທູນພຣະອົງໄດ້ບໍ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຈະທູນ
ຖ້າຜູ້ໃດທູນ ລາວຈະຕ້ອງຖືກກົນໄປໝົດເປັນແນ່
- 21 ບັດນີ້ ມະນຸດເຝົ້າເບິ່ງພ້າແລບອັນສຸກໃສຂອງເມກບໍ່ໄດ້
ເມື່ອລົມຜ່ານໄປກວາດໃຫ້ກະຈ່າງ
- 22 ແສງທອງສ່ອງມາຈາກທົດເໜືອ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຫລອງພຣະອົງດ້ວຍລິດອໍານາດຂອງພຣະອົງຢ່າງໜ້າຢາເກງ
- 23 ອົງຜູ້ມີລິດອໍານາດນັ້ນ ເຮົາຈະຄົ້ນພົບພຣະອົງບໍ່ໄດ້
ພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນເລື່ອງລິດທານຸພາບ
ຄວາມຍຸດຕິທໍາແລະຄວາມທ່ຽງທໍາຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຝ່າຝົນ
- 24 ເພາະສະນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງຢາເກງພຣະອົງ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ນັບຖືຜູ້ໃດທີ່ມີໃຈປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາ”

ບົດທີ 38

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບໂຢບ

- 1 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບ ໂຢບມາຈາກພະຍຸຝົນວ່າ:
  - 2 ເຈົ້າແມ່ນໃຜຈຶ່ງຖາມຄວາມຮອບຮູ້ຂອງເຮົາ
ເຈົ້າພຽງແຕ່ສະແດງຄວາມໂງ່ຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.
  - 3 ບັດນີ້ ເຈົ້າຈົ່ງລຸກຍືນຂຶ້ນຢ່າງຜູ້ກ້າຫານ
ແລ້ວຕອບຄໍາຖາມທີ່ເຮົາຈະຖາມ ຄື:
  - 4 ເຈົ້າຢູ່ໃສເມື່ອເຮົາສ້າງໂລກ?
ຖ້າເຈົ້າຮູ້ແທ້ຈິ່ງບອກເຮົາເບິ່ງ.
  - 5 ຜູ້ໃດກໍານົດຄວາມກວ້າງຂອງໂລກ?
ໃຜນັ່ງເຊືອກແທກເທິງໂລກ?
ເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງນີ້ທັງໝົດແມ່ນບໍ່?
  - 6 ເສົາຄໍ້າຊູໂລກຕັ້ງຢູ່ເທິງອັນໃດ?
ໃຜເປັນຜູ້ວາງສິລາລຶກຂອງໂລກ?
  - 7 ດາວທັງຫລາຍໄດ້ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພ້ອມກັນໃນເຊົ້າມື້ນັ້ນ
ແລະບັນດາບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກໍໂຫ້ຮ້ອງສະແດງຄວາມຍິນດີ.
  - 8 ໃຜອັດປະຕູຕົ້ນນໍ້າທະເລໄວ້
ເມື່ອມັນລະເບີດອອກມາຈາກພື້ນແຜ່ນດິນ?
  - 9 ແມ່ນເຮົາທີ່ເຮັດໃຫ້ເມກປົກຄຸມທະເລ
ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມມືດປົກຫຸ້ມຢູ່.
  - 10 ເຮົາໄດ້ກໍານົດເຂດແດນໃຫ້ນໍ້າທະເລ
ແລະສ້າງປະຕູໃສ່ໂລກັນນໍ້າໄວ້.
  - 11 ເຮົາໄດ້ບອກມັນວ່າ “ໄປໄດ້ໂກເທົ່ານີ້ ເລີຍໄປອີກບໍ່ໄດ້
ກະແສຄືນອັນແຮງກ້າຂອງເຈົ້າຈະຕ້ອງຢຸດຢູ່ນີ້.”
  - 12 ໂຢບເອີຍ ຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຈົ້ານັ້ນ
ເຈົ້າເຄີຍບັງຄັບໃຫ້ມີແສງອະລຸນໃນຕອນເຊົ້າຫລື?
  - 13 ເຈົ້າເຄີຍສັ່ງໃຫ້ແສງອະລຸນມາຖືກຕ້ອງໂລກ
ເພື່ອຂັບໄລ່ຄົນຊົ່ວອອກໄປຈາກບ່ອນລີ້ຂອງພວກເຂົາຫລື?
  - 14 ແສງນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແລເຫັນພູທັງຫລາຍ
ເປັນເໝືອນຫໍ່ເສື້ອຜ້າ.
  - 15 ແສງສະຫວ່າງຍາມກາງເວັນໄດ້ຮຸ່ງໂພດສໍາລັບຄົນຊົ່ວ
ມັນຂັດຂວາງພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຮັດການຮ້າຍ.
  - 16 ເຈົ້າໄດ້ລົງໄປຍັງແປວທະເລເລິກແລ້ວຫລື?

- ເຈົ້າຢ່າງເທິງນ້ຳມະຫາສະໝຸດໄດ້ຫລື?
- 17 ມີຄົນເຄີຍສະແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນບໍ່?
ປະຕູແຫ່ງພິພົບຄົນຕາຍ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມືດນັ້ນ?
- 18 ເຈົ້າຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າ ໂລກນີ້ໃຫຍ່ປານໃດ?
ຖ້າຮູ້ຈັກຈົ່ງບອກມາ.
- 19 ເຈົ້າຮູ້ຈັກບໍ່ວ່າແສງສະຫວ່າງນັ້ນມາຈາກໃສ?
ຫລືແມ່ນຫຍັງເປັນທີ່ມາຂອງຄວາມມືດ?
- 20 ເຈົ້າບອກໄດ້ບໍ່ວ່າແສງສະຫວ່າງ ແລະຄວາມມືດ
ເດີນທາງໄປໂກປານໃດ ແລະສັ່ງໃຫ້ກັບມາອີກໄດ້ບໍ່?
- 21 ຂ້ອຍເຊື່ອແນ່ວ່າເຈົ້າຮູ້ ເພາະວ່າເຈົ້າເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ
ແລະເມື່ອສ້າງໂລກເຈົ້າກໍເກີດແລ້ວ.
- 22 ເຈົ້າເຄີຍໄປເບິ່ງບ່ອນທີ່ເຮົາເກັບຫີມະ ແລະໝາກເຫັບໄວ້ບໍ່?
- 23 ເຮົາຈັດຕຽມມັນໄວ້ສຳລັບເວລາລຳບາກ
ແລະເວລາມີເສີກສົງຄາມ.
- 24 ເຈົ້າເຄີຍໄປບ່ອນຕາເວັນຂຶ້ນ
ຫລືບ່ອນລົມຕາເວັນອອກພັດມາບໍ່?
- 25 ໃຜຂຸດປ່ອງໃຫ້ຝົນຕົກ
ແລະບອກທາງໃຫ້ຟ້າຜ່າ?
- 26 ໃຜເຮັດໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາຖືກບ່ອນບໍ່ມີຄົນຢູ່?
- 27 ໃຜຫົດແຜ່ນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ ແລະອິດຢາກ
ເພື່ອໃຫ້ຫຍ້າປົ່ງຂຶ້ນມາ?
- 28 ຝົນ ຫລື ນ້ຳຫອມມີພໍ່ຫລືບໍ່?
- 29 ໃຜເປັນແມ່ຂອງນ້ຳກ້ອນ ແລະນ້ຳໝອກແຂງ?
- 30 ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ນ້ຳເປັນຄືຫິນ
ແລະເຮັດໃຫ້ນ້ຳທະເລເປັນນ້ຳກ້ອນ.
- 31 ເຈົ້າບໍ່ ມັດດາວລູກໄກໃຫ້ເປັນກຸ່ມ?
ຫລືເຈົ້າແກ້ເຄື່ອງຜູກດາວໄຖໄດ້ບໍ່?
- 32 ເຈົ້າເຮັດໃຫ້ດວງດາວຕ່າງໆໝຸນໄປຕາມລະດູການຂອງມັນໄດ້ບໍ່?
ແລະເຈົ້າພາດາວແຂ້ມ້ອຍໃຫຍ່ໄປໄດ້ບໍ່?
- 33 ເຈົ້າຮູ້ຈັກກົດໝາຍທີ່ໃຊ້ປົກຄອງສະຫວັນຊັ້ນຟ້າບໍ່?
ເຈົ້າແຕ່ງກົດໝາຍນັ້ນຂຶ້ນໃຊ້ໃນໂລກໄດ້ບໍ່?
- 34 ເຈົ້າຮ້ອງອອກໃຫ້ເມກເທຝົນລົງມາຮຳເຈົ້າປຽກໄດ້ບໍ່?
- 35 ຖ້າເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ຟ້າຜ່າລົງມາ

- ມັນຈະມາຫາເຈົ້າແລ້ວເວົ້າຫລືວ່າ, “ໂດຍຂ້ານ້ອຍ.”
- 36 ໃຜບອກນົກກຸລາ ມັນຈຶ່ງຮູ້ວ່າແມ່ນ້ຳນົນຈະຖ້ວມ?
ຫລືໃຜບອກໄກ່ຜູ້ ມັນຈຶ່ງຮູ້ວ່າຝົນຈະຕົກ?
- 37 ໃຜເກ່ງພໍທີ່ຈະນັບເມກໄດ້
ແລະໃຫ້ເມກນັ້ນເທຝົນລົງມາ?
- 38 ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຝຸ່ນດິນໂຮມກັນເປັນກ້ອນໄດ້.
- 39 ເຈົ້າຫາອາຫານໃຫ້ສິງກິນ
ຫລືໃຫ້ສິງໝູ່ມທີ່ທົ່ວຢາກກິນອີ່ມໄດ້ບໍ່?
- 40 ເມື່ອມັນໝູບຢູ່ໃນຖ້ຳຂອງມັນ
ຫລືນອນຄອຍຢູ່ໃນທີ່ກຳບັງ.
- 41 ໃຜຈັດຫາເຫຍື່ອໃຫ້ກາ
ເມື່ອມັນບິນເຫາະໄປດ້ວຍຄວາມຫົວ
ແລະເມື່ອລູກອ່ອນຂອງມັນຮ້ອງຂໍອາຫານຕໍ່ເຮົາ.

ບົດທີ 39

- 1 ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າແບ້ປ່າເກີດເມື່ອໃດ?
ເຈົ້າເຄີຍເຫັນກວາງເກີດບໍ່?
- 2 ສັດເຫລົ່ານີ້ຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ຈັກເດືອນ?
ແລະມັນເກີດເວລາໃດ?
- 3 ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ເມື່ອມັນໝູບລົງ
ແລ້ວອອກລູກມາສູ່ໂລກ?
- 4 ລູກອ່ອນຂອງມັນຈະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນກາງປາ
ມັນອອກໄປ ແລະບໍ່ກັບມາອີກ.
- 5 ໃຜໃຫ້ລິປ່າແລ່ນໜີໄປ
ໃຜແກ້ເຊືອກປ່ອຍໃຫ້ມັນໄປ?
- 6 ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຖິ່ນກັນດານເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງມັນ
ແລະໃຫ້ມັນອາໄສຢູ່ໃນທົ່ງດິນເຄັມ.
- 7 ມັນໜີຈາກເມືອງທີ່ມີສຽງອີກກະທົກ
ບໍ່ມີໃຜເຝົກຫັດ ແລະໃຊ້ວຽກມັນໄດ້.
- 8 ພູເປັນປ່າຫຍ້າບ່ອນມັນຫາກິນ
ບ່ອນມັນຊອກຫາຫຍ້າອັນຊຽວສົດ.
- 9 ງົວກະທົງຈະເຮັດວຽກໃຫ້ເຈົ້າບໍ່?
ມັນຈະຍອມນອນຄ້າງຄືນໃນຄອກສັດຂອງເຈົ້າບໍ່?

- 10 ເຈົ້າເອົາເຊືອກຜູກມັນໃຫ້ໂຖນາໄດ້ບໍ່?
ຫລືມັນຈະຍອມຄາດນາໃຫ້ເຈົ້າບໍ່?
- 11 ເຈົ້າຈະເພິ່ງອາໄສໃນກຳລັງອັນມະຫາສານຂອງມັນໄດ້ບໍ່?
ແລະເຈົ້າຫວັງວ່າມັນຈະເຮັດງານໜັກໃຫ້ເຈົ້າບໍ່?
- 12 ເຈົ້າເຊື່ອວ່າມັນຈະນຳຜົນເກັບກຸ່ວຂອງເຈົ້າ
ມາຈາກລານຟາດເຂົ້າບໍ່?
- 13 ປີກຂອງນົກກະຈອກເທດນັ້ນພັດໄວແທ້
ແຕ່ມັນກໍບິນບໍ່ໄດ້ເໝືອນນົກກະສາ.
- 14 ນົກກະຈອກເທດປະໄຂ່ໄວ້ໃນດິນ
ເພື່ອໃຫ້ມັນອົບອຸ່ນຢູ່ໃນດິນ.
- 15 ມັນບໍ່ສົນໃຈວ່າສັດອື່ນອາດຈະມາຢຽບ
ຫລືສັດປ່າອາດຈະເຮັດໃຫ້ແຕກ.
- 16 ມັນເຮັດເໝືອນກັບວ່າໄຂ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ
ແລະບໍ່ສົນໃຈວ່າຄວາມລຳບາກຂອງມັນຈະເສຍໄປລ້າງ.
- 17 ແມ່ນເຮົາຜູ້ເຮັດໃຫ້ມັນໂງ່
ແລະບໍ່ໃຫ້ສະຕິປັນຍາແກ່ມັນ.
- 18 ແຕ່ເມື່ອມັນແລ່ນໜີໄປ
ມັນກໍໄວກວ່າຄົນຂີ່ມ້າ.
- 19 ໂຢບເອີຍ ແມ່ນເຈົ້າບໍ່ຜູ້ເຮັດໃຫ້ມ້າເກ່ງກ້າແຂງແຮງ
ແລະໃຫ້ແຝງຍາວຫຸ້ມຄໍຂອງມັນ?
- 20 ເຈົ້າບໍ່ເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ມັນເຕັ້ນໄດ້ເໝືອນຕັກແຕນ
ແລະເຮັດໃຫ້ສຽງທົງໜ້າຍ້ານກົວ?
- 21 ມັນເກືອກກົວດິນໃນຮ່ອມພູຢ່າງຫ້າວຫານ
ມັນແລ່ນເຂົ້າສະໜາມຮົບໝົດກຳລັງຂອງມັນ.
- 22 ມັນບໍ່ຮູ້ຈັກຄຳວ່າຍ້ານ
ບໍ່ຖອຍໜີດາບ.
- 23 ອາວຸດຂອງຄົນຜູ້ຂີ່ມ້າ
ມີສຽງດັງ ແລະແສງອາວຸດຕອບຕາເວັນ.
- 24 ມ້າໄດ້ແລ່ນໄປໜ້າດ້ວຍໃຈຫ້າວຫານຕື່ນເຕັ້ນ
ມັນບໍ່ຍືນຢູ່ນຶ່ງເມື່ອແກດັງຂຶ້ນ.
- 25 ມ້າໄດ້ທົງເວລາເປົ່າແກ
ມັນຮູ້ຈັກວ່າມີສົງຄາມກ່ອນເຂົ້າໄປໃກ້
ແລະໄດ້ຍືນເມື່ອນາຍທະຫານຮ້ອງບອກ.

- 26 ແຫລວບິນເປັນຍ້ອນເຈົ້າບໍ່
ເມື່ອມັນກາງປີກບິນໄປທາງທິດໃຕ້?
- 27 ນົກອິນຊີເຮັດຮັງໃນທີ່ສູງເທິງພູ
ມັນຄອຍຟັງຄໍາສັ່ງຂອງເຈົ້າບໍ່?
- 28 ມັນເຮັດຮັງຂອງມັນເທິງໂງ່ນຫີນສູງ
ເຮັດປ້ອມເຂັ້ມແຂງຢູ່ອດພູສູງ.
- 29 ມັນຫລົງຄອຍເບິ່ງໃກ້ ແລະໄກຈາກທີ່ນັ້ນ
ເພື່ອຈອບຈັບສັດມາກິນເປັນອາຫານ.
- 30 ຝູງແຮງຍ່ອມຫຸ້ມຢູ່ໃນຊາກສົບ
ແລະລູກຂອງມັນກໍດູດກິນເລືອດ.

ບົດທີ 40

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ ໂຍບວ່າ:
  - 2 ໂຍບເອີຍ ເຈົ້າໄດ້ທ້າທາຍພຣະເຈົ້າຜູ້ມີອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່
ບັດນີ້ເຈົ້າຈະເຊົາ ຫລືວ່າຍັງຈະເວົ້າຢູ່.
  - 3 ໂຍບທູນຕອບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ:
    - 4 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍໂງ່ຫລາຍ
ຈະຕອບພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ
ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ທູນອັນໃດອີກ.
    - 5 ຂ້ານ້ອຍເວົ້າຫລາຍເກີນໄປແລ້ວ
  - 6 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ ໂຍບມາຈາກລົມພະຍຸອີກວ່າ:
    - 7 ບັດນີ້ຈົ່ງຢືນຂຶ້ນຢ່າງຜູ້ກ້າຫານ
ຈົ່ງຕອບຄໍາຖາມຂອງເຮົາ.
    - 8 ເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າເຮົາບໍ່ຢຸດຕິທໍາ
ວ່າເຮົາເປັນຝ່າຍຜິດແລະເຈົ້າເປັນຝ່າຍຖືກຫລື?
    - 9 ເຈົ້າມີລິດອໍານາດເໝືອນເຮົາຫລື?
ເຈົ້າໃຫ້ສຽງຂອງເຈົ້າດັງສະທ້ານຫວັ້ນໄຫວເໝືອນສຽງເຮົາໄດ້ຫລື?
    - 10 ຖ້າເຈົ້າເຮັດໄດ້ ຈົ່ງຢືນຂຶ້ນຢ່າງມີກຽດ ແລະພາກພູມໃຈ
ຈົ່ງສວມກອດເອົາຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະສະຫງ່າລາສີ.
    - 11 ຈົ່ງເບິ່ງຄົນທັງຫລາຍຜູ້ວາງຕົວສູງ
ຈົ່ງເຫຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງເຈົ້າອອກມາ
ແລ້ວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖ່ອມຕົວລົງ.
    - 12 ຈົ່ງເບິ່ງຜູ້ວາງຕົວສູງ ແລ້ວເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາວາງຕົວຕໍ່າລົງ

- ຈົ່ງກຳຈັດຄົນອະທຳໃຫ້ດັບໄປກັບບ່ອນ.
- 13 ໃຫ້ຝັງພວກເຂົາທັງໝົດໄວ້ໃນດິນ
ມັດພວກເຂົາໄວ້ໃນພິພົບຄົນຕາຍ.
- 14 ແລ້ວເຮົາເອງຈະສັນລະເສີນເຈົ້າ
ແລະຍອມຮັບວ່າເຈົ້າເອງມີໄຊຊະນະແລ້ວ.
- 15 ຈົ່ງເບິ່ງແຮດຕົວແປກປະຫລາດດູ
ເຮົາໄດ້ສ້າງມັນແລະສ້າງເຈົ້າ
ມັນກິນຫຍ້າເໝືອນງົວ.
- 16 ແຕ່ມັນມີເທື່ອແຮງຫລາຍ
ແລະກ້າມຂຶ້ນຂອງມັນກໍແຂງແຮງ.
- 17 ທາງຂອງມັນຕັ້ງຊັ້ນຂຶ້ນເໝືອນກົກສິນ
ກ້າມຂຶ້ນໃນກົກຂາຂອງມັນກໍມີກຳລັງແຂງແຮງ.
- 18 ກະດູກຄໍແຂງແຮງເໝືອນທອງສຳລິດ
ແລະແຂງຂາກໍເໝືອນທ່ອນເຫລັກ.
- 19 ສັດອັນໜ້າອັດສະຈັນທີ່ສຸດນີ້ແມ່ນເຮົາສ້າງ
ຜູ້ສ້າງມັນເທົ່ານັ້ນຈົ່ງຈະຊະນະມັນໄດ້.
- 20 ມັນກິນຫຍ້າຢູ່ເທິງພູ
ບ່ອນທີ່ສັດປ່າຫລິ້ນ.
- 21 ມັນນອນຢູ່ລຸ່ມກົກໜາມ
ແລະທ່າມກາງກົກອໍ້ໃນໜອງບຶງ.
- 22 ກົກໜາມ ແລະກົກຊະໂນໃກ້ນ້ຳ
ໄດ້ເປັນຮົ່ມກຳບັງມັນໄວ້.
- 23 ມັນບໍ່ຍ້ານແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫລແຮງ
ມັນຢຸດນຶ່ງເມື່ອນ້ຳໄຫລຫລັງໜ້າມັນ.
- 24 ໃຜສາມາດເຮັດໃຫ້ຕາມັນບອດ ແລະຈັບມັນໄປໄດ້?
ຫລືໃຜສາມາດເຮັດແຮ້ວດັກຈັບມັນໄດ້?

ບົດທີ 41

- 1 ເຈົ້າໃສ່ເປັດເອົາເງືອກໄດ້ບໍ່?
ຫລືເອົາເຊືອກຜູກລິ້ນຂອງມັນໄດ້ບໍ່?
- 2 ເຈົ້າຈະເອົາເຊືອກສິນເຄົາມັນໄດ້ບໍ່?
ຫລືເອົາຂໍເກາະປາກມັນໄດ້ບໍ່?
- 3 ມັນຈະຂໍໃຫ້ເຈົ້າປ່ອຍຫລືບໍ່?

ມັນຈະຂໍຄວາມເມດຕາຈາກເຈົ້າດ້ວຍຄໍາອ່ອນຫວານຫລື?

- 4 ມັນຈະຍອມຕົກລົງກັບເຈົ້າ
ຫລືສັນຍາວ່າຈະຮັບໃຊ້ເຈົ້າຕະຫລອດໄປບໍ່?
- 5 ເຈົ້າຈະເອົາມັນມາໃສ່ຕຸ້ມເໝືອນນົກໄດ້ບໍ່?
ຫລືເໝືອນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ລູກສາວຂອງເຈົ້າຢອກຫລິ້ນ.
- 6 ພວກຫາປາຈະຂາຍມັນບໍ່ໄດ້ບໍ່?
ພວກພໍ່ຄ້າຈະຕັດມັນຂາຍໄດ້ບໍ່?
- 7 ເຈົ້າຈະເອົາຫອກແທງໜຶ່ງຂອງມັນ
ຫລືເອົາຫລາວແທງໜຶ່ງຂອງມັນໄດ້ບໍ່?
- 8 ຖ້າເຈົ້າໄດ້ສູ້ກັບມັນເທື່ອໜຶ່ງ ແລ້ວເຈົ້າຈະບໍ່ຢາກສູ້ອີກ
ເຈົ້າຈະເຂັດຫລາບໃນການຕໍ່ສູ້ນັ້ນ.
- 9 ເມື່ອຄົນໃດຄົນໜຶ່ງພົບເຫັນຕົວເງືອກ
ຄົນນັ້ນຕ້ອງໝົດຄວາມກ້າ ແລະລົ້ມລົງດິນ.
- 10 ເມື່ອຢອກລ້ມັນ ມັນຈະຮ້າຍຢ່າງຮຸນແຮງ
ບໍ່ມີໃຜກ້າພໍທີ່ຈະຍືນຕໍ່ໜ້າມັນໄດ້.
- 11 ມີໃຜທີ່ຕໍ່ສູ້ມັນແລ້ວໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພ?
ບໍ່ມີໃຜໃນໂລກເຮັດຢ່າງນັ້ນໄດ້.
- 12 ໃຫ້ເຮົາບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບແຂ່ງຂາຂອງມັນ
ແລະກ່ຽວກັບກໍາລັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນ.
- 13 ບໍ່ມີໃຜສາມາດລອກໜຶ່ງຂອງມັນອອກໄດ້
ຫລືບໍ່ມີໃຜສາມາດແທງໜຶ່ງຂອງມັນຊອດ.
- 14 ໃຜເຮັດໃຫ້ມັນອ້າປາກໄດ້?
ປາກຂອງມັນກໍເຕັມດ້ວຍແຂ້ວອັນໜ້າຍ້ານຫລາຍ.
- 15 ຫລັງຂອງມັນກໍຕິດແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານໄວ້ເປັນແຖວ
ຕິດແຈບສະໜິດ ແລະແຂງເໝືອນຫີນ.
- 16 ແຕ່ລະອັນຕິດກັນແຈບຫລາຍ
ແມ່ນແຕ່ລົມກໍຜ່ານບໍ່ໄດ້.
- 17 ແຜ່ນເຫລັກຕ້ານທານທັງໝົດນັ້ນຕໍ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ
ບໍ່ມີຫຍັງຈະເຮັດໃຫ້ມັນແຍກອອກຈາກກັນໄດ້.
- 18 ເມື່ອມັນຈາມປ່ອຍແສງສະຫວ່າງອອກມາ
ຕາຂອງມັນລຸກໄໝ້ເໝືອນແສງຕາເວັນ.
- 19 ມີແປວໄຟຮ້ອນຮົ່ນອອກມາຈາກປາກຂອງມັນ
ແລະມີປະກາຍໄຟປົວອອກມາ.

- 20 ມີຄວັນອອກມາຈາກຮູດັງຂອງມັນ
ເໝືອນຄວັນຈູດຫຍ້າຈາກກິນໝໍ້ໃນເຕົາໄຟ.
- 21 ລົມຫາຍໃຈຂອງມັນຮ້ອນຈົນເປັນໄຟ
ມີແປວໄຟອອກມາຈາກປາກຂອງມັນ.
- 22 ຄໍຂອງມັນມີລິດອໍານາດຫລາຍ
ທຸກໆຄົນທີ່ພົບເຫັນມັນຈະສະທ້ານຍ້ານກົວ.
- 23 ຫັງຂອງມັນບໍ່ມີບ່ອນອ່ອນ
ມັນແຂງເໝືອນເຫລັກກ້າ.
- 24 ຫົວໃຈຂອງມັນແຂງແຮງເໝືອນຫີນບໍ່ຍ້ານກົວຫຍັງ
ບໍ່ຍອມຈໍາມົນ ແລະແຂງເໝືອນຫີນໄມ້ແບ້ງ.
- 25 ເມື່ອມັນໄປໂລຂຶ້ນ ຜູ້ມີລິດອໍານາດກໍຕົກໃຈຍ້ານ
ພວກເຂົາຍ້ານຈົນເຮັດຫຍັງບໍ່ເປັນ.
- 26 ຈະເອົາດາບແທງມັນກໍບໍ່ໄດ້
ແມ່ນແຕ່ຫອກ ລູກທະນູ ຫລືຫລາວທໍາຮ້າຍມັນກໍບໍ່ໄດ້.
- 27 ເຫລັກກ້ານັ້ນເໝືອນກັບເພືອງສໍາລັບມັນ
ແລະທອງສໍາລິດເໝືອນໄມ້ດອກ.
- 28 ລູກທະນູເຮັດໃຫ້ມັນໜີໄປບໍ່ໄດ້
ແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່ມັນເໝືອນເອົາເພືອງຕີ.
- 29 ໄມ້ຄ້ອນເໝືອນກັບຕໍ່ເພືອງສໍາລັບມັນ
ມັນຫົວຂວັນເມື່ອຄົນຊັດຫອກໃສ່.
- 30 ເລັບຂອງມັນແຫລມເໝືອນກະບັງໝໍ້ແຕກ
ມັນຊຸດຕົມຂຶ້ນເວລາມັນໄປ.
- 31 ມັນເຮັດໃຫ້ນໍ້າທະເລເປັນຟອງເໝືອນໝໍ້ຕົ້ມນໍ້າພິດ
ແລະເຮັດໃຫ້ນໍ້າທະເລພິດຂຶ້ນເໝືອນຕົ້ມນໍ້າມັນ.
- 32 ມັນປ່ອຍທາງຂາວແຈ້ງໄວ້ຂ້າງຫລັງ
ແລະເຮັດໃຫ້ນໍ້າທະເລເປັນຟອງຂາວ.
- 33 ບໍ່ມີຫຍັງທຽບກັບມັນໃນໂລກ
ເຮົາສ້າງຂຶ້ນມາບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມຍ້ານ.
- 34 ມັນບໍ່ຈົ່ງສັດທີ່ຕື່ຖືຕົວ
ມັນເປັນລາຊາຂອງສັດປ່າທັງປວງ.

ບົດທີ 42

1 ຕໍ່ມາ ໂຢບ ໄດ້ກາບທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ:

- 2 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງລິດທານຸພາບສູງສຸດ
ພຣະອົງຊົງກະທຳທຸກສິ່ງໄດ້.
- 3 ພຣະອົງຊົງຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງກ້າໄຕ່ຖາມການກະທຳຂອງພຣະອົງ
ໃນເມື່ອຂ້ານ້ອຍຍັງເປັນຄົນໂງ່ຫລາຍ
ຂ້ານ້ອຍເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ສິ່ງທີ່ປະຫລາດເກີນສຳລັບຂ້ານ້ອຍ.
- 4 ພຣະອົງຊົງບອກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮັບພັງເວລາພຣະອົງກ່າວ
ແລະໃຫ້ພະຍາມານຕອບຄຳຖາມຂອງພຣະອົງ.
- 5 ຂະນະນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແຕ່ສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນບອກເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະອົງດ້ວຍຕາຂ້ານ້ອຍເອງ.
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງລະອາຍຕໍ່ສິ່ງທັງປວງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ່າວ
ແລະໄດ້ປຸງໃຈໄປນັ່ງຢູ່ໃນຝຸ່ນດິນ ແລະຂີ້ເຖົ້າຍ້ອນອຸກໃຈ.

ຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍ

7ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຄຳທັງປວງນີ້ຕໍ່ ໂຢບ ແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງກ່າວຕໍ່ເອລິຟັດ
ວ່າ, “ເຮົາຮ້າຍເຈົ້າກັບເພື່ອນສອງຄົນຂອງເຈົ້າ ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ເວົ້າຄວາມຈິງກ່ຽວກັບເຮົາ
ເໝືອນຢ່າງທີ່ ໂຢບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄດ້ເວົ້ານັ້ນ. 8ບັດນີ້ ຈົ່ງເອົາງົວເຖິກເຈັດໂຕກັບແກະເຖິກ
ເຈັດໂຕໄປຫາໂຢບ ແລະເຜົາຖວາຍບູຊາສຳລັບພວກເຈົ້າເອງ ໂຢບ ຈະອ້ອນວອນສຳລັບພວກ
ເຈົ້າ ເຮົາຈະຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງລາວ ແລະຈະບໍ່ລົງໂທດພວກເຈົ້າຕາມທີ່ເຈົ້າຄວນຈະໄດ້
ຮັບ ເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ເວົ້າຄວາມຈິງກ່ຽວກັບເຮົາເໝືອນ ໂຢບໄດ້ເວົ້າ.”

9ເອລິຟັດ ບິນດັດ ແລະ ໂຊຟາ ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກ ແລະພຣະຜູ້ເປັນ-
ເຈົ້າກໍຊົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງ ໂຢບ.

10ຫລັງຈາກ ໂຢບ ໄດ້ອ້ອນວອນສຳລັບເພື່ອນສາມຄົນຂອງລາວແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງ
ເຮັດໃຫ້ໂຢບ ອຸດົມສົມບູນຂຶ້ນອີກ ຊົງໃຫ້ລາວມີຂອງເພີ່ມຂຶ້ນອີກສອງເທົ່າ. 11ພວກນ້ອງຊາຍ
ນ້ອງສາວ ແລະເພື່ອນຝູງກ່ອນໆ ທັງໝົດຂອງ ໂຢບ ໄດ້ມາຍັງມຸມຢາມ ແລະຮ່ວມກິນລ້ຽງໃນ
ເຮືອນຂອງລາວ ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງຄວາມເຫັນໃຈ ແລະເລົ່າໂລມລາວເຖິງການຍາກລຳບາກ
ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳມາທົດລອງລາວນັ້ນ ທຸກໆ ຄົນໄດ້ໃຫ້ເງິນ ແລະແຫວນຄຳຜູ້ລະວົງແກ່
ລາວ.

12ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງອວຍພອນໃຫ້ໂຢບ ໃນຊີວິດບັນປາຍຫລາຍກວ່າຊີວິດບັນຕົ້ນ ໂຢບ ໄດ້
ເປັນເຈົ້າຂອງແກະສິບສີ່ພັນໂຕ ອູດທົກພັນໂຕ ງົວກວຽນພັນຄູ່ ແລະລໍພັນໂຕ. 13ລາວໄດ້ເປັນ
ພໍ່ຂອງລູກຊາຍເຈັດຄົນ ແລະລູກສາວສາມຄົນ. 14ລາວໄດ້ເອີ້ນຊື່ລູກສາວກົກວ່າ ເຢມິມາ ເອີ້ນ
ຜູ້ຖ້ວນສອງວ່າ ເກຊິຢາ ແລະຜູ້ຖ້ວນສາມວ່າ ເກເຣັນຮາບຸກ. 15ໃນໂລກນີ້ບໍ່ມີຍິງໃດໝົດງາມ
ເທົ່າລູກສາວຂອງໂຢບ ພໍ່ຂອງພວກນາງໄດ້ແບ່ງມໍລະດົກໃຫ້ພວກນາງເໝືອນກັບໃຫ້ພວກອ້າຍ.

16ຕໍ່ຈາກນີ້ໄປ ໂຢບ ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ອີກ ຮ້ອຍສີ່ສິບປີ ຈົນໄດ້ເຫັນຫລານເຫລັ້ນຂອງລາວ.

¹⁷ແລະລາວກໍສິ້ນຊີວິດໃນເວລາເຖົ້າແກ່ທີ່ສຸດ.

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັ່ນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.